HUNA şi KAHUNA

Cunoştinţe secrete, vechi, în spatele miracolelor

Dacă ne referim numai la descoperirile din domeniul informaţiilor, transporturilor, mijloacelor de comunicare, ale fizicii (nucleare), ale chimiei, avem dimensiunile reale ale acestei dezvoltări. Cu toate acestea sunt voci care afirma ca, pentru om, pentru cunoaşterea de sine, progresele sunt mici, chiar nesatisfăcătoare. Şi înclinăm sa le dăm dreptate. Numai pana in momentul in care am aflat de învăţătura HUNA, acea cunoaştere şi implicit îndrumare de viaţă psihologică, filozofică si religioasă ce se foloseşte, exclusiv, de dialogul omului cu Subconştientul sau numit si Eu-l Inferior. Ce este HUNA ?

HUNA este o preţioasă descoperire a Secolului XX, deşi are o vechime de peste 5.000 de ani. Ea se datorează genialului cercetător american MAX FREEDOM LONG care, în călătoriile sale in Polinezia si mai precis in Hawaii, a descoperit-o si, după mulţi ani de trudă, a descifrat-o si a făcut-o publica.

Tradus în limba romana cuvântul HUNA înseamnă „secret". Combinat cu cuvântul „KA", ce are semnificaţia de „păzitori", se obţine cuvântul KAHUNA sau „păzitori ai secretului". Iniţial această învăţătură era secreta iar pentru băştinaşi reprezenta o forma de viată. Pentru a o înţelege facem precizarea că, până la descoperirea arhipelagului Hawaii-an în secolul 18, acolo nu existau închisori, deci nu existau răufăcători. Poporul Hawai-an trăia după singura deviza HUNA: ″Nu face rău niciodată. Ajută întotdeauna !"

Folosirea practica a Învăţăturii HUNA conduce la clasificarea conştientă a propriei personalităţi, la formarea unei gândiri curate, la eliberarea de fiică şi depresiuni, de invidie şi ură, sau lipsei de interes, cu alte cuvinte la o însănătoşire a ordinii noastre spirituale si, obligatoriu prin aceasta, la însănătoşirea corpului material a cărui capacitate de suferinţă trebuie, astfel, din ce in ce mai rar, sa o luăm în considerare. Ea ne dă armonie interioară, stabilitate şi pace sufletească. Contactul cu oamenii din jur va fi pozitiv şi constructiv.

Conlucrarea cu Subconştientul propriu considerat o Fiinţa Spirituală separata - conduce, de obicei, după curăţirea KALA (un procedeu de dezvoltare, şi curăţire spirituală a omului, pe o treapta superioară, bazat pe autoterapie, simplu de pus in practică) la contactul cu Supraconştientul sau ″E-ul Superior″, ce este, de asemenea, o Fiinţa Spirituală concretă care reprezintă pentru noi ″Îngerul Păzitor" sau Scânteia Dumnezeiască".

Cu ajutorul învăţăturii HUNA noi putem ajunge la conversaţii incredibile cu Subconştientul propriu, care la început vor fi simple monologuri iar după câteva exerciţii vor devenii adevărate, dialoguri ce vor conduce la o totala cunoaştere de sine si la capacitatea de tratare, proprie sau a celorlalţi, a multor maladii.

Astăzi, posibilităţile oferite de învăţătura - HUNA sunt cercetate in Întreaga lume. In USA, Prof. Dr. Otha Wingo, succesorul desemnat personal de Max LONG pentru a-i duce mai departe aceasta învăţătură şi după moartea sa, este directorul Centralei Mondiale de Cercetare HUNA, cu sediul in Missouri. Elveţianul Henry Krotoschin îşi dedica de zeci de ani întreaga activitate profesionala ca învăţător - HUNA. El a ajuns pe acest drum prin lecturarea scrierilor lui Max LONG când se afla intr-un moment critic din viaţa sa. Ca cercetător ştiinţific a examinat Învăţătura HUNA minuţios si critic. In 1981 Înfiinţează la Zürich „Fundaţia de cercetare HUNA" reprezentanta pentru Europa a HUNA Research Inc. din Missouri, SUA.

Prin amabilitatea D-lui Georg THOMAS, membru al Fundaţiei de Cercetare HUNA din Zürich, se poate intra in posesia a doua lucrări ale descoperitorului acestei Învăţături Max Freedom LONG „Cunoştinţe Secrete din spatele Miracolelor" si „Magia-KAHUNA" , traduse in limba ramână de dânsul, lucrări care doreşte sa le pună la dispoziţia publicului larg din Romania.

= Iubiţi prieteni ai =
HUNA

Expersia „HUNA" vine din regiunea Polineziei si tradus in limba romana înseamnă „Secret". Max Freedom Long, acest genial cercetător american, a redescoperit aceasta învăţătură - iniţial secreta - la începutul secolului 20 in Hawaii, a descifrat-o si a publicat-o. El a numit pe profesorul Dr. Otha Wingo ca urmaş al sai in a cerceta mai departe aceasta învăţătură si după moartea sa, acesta fiind actual Directorul Centralei Mondiale de Cercetare HUNA,ce se afla in USA.

Învăţătura HUNA este o forma de viată. Ea nu este nici o secta, nici o confesiune sau o grupa PSL Ca im sfat deosebit de important trebuie spus ca pina la descoperirea arhipelagului Hawaii-an in secolul 18, acolo nu existau Închisori adica nu existau răufăcători. Poporul hawaii-an trăia după singura deviza HUNA: „Nu face rău niciodată. Ajuta întotdeauna !" HUNA nu cunoaşte dogme!

Învăţătura HUNA este o cunoaştere psyhologico-filozofico-religioasă. Ea se foloseşte exclusiv de dialogul omului cu Subconştientul sau numit „Eu-l Inferior". Cu acesta se poate conversa, poate fi educat este răspunzător de o mulţime de funcţiuni ale corpului omenesc si este purtătorul tuturor emoţiilor si amintirilor.

Conlucrarea omului cu Subconştientul propriu conduce, de obicei după Curăţirea KALA(un procedeu de dezvoltare pe o treapta superioara a omului bazat pe Autoterapie, simplu de pus in practica) la contactul cu Supraconştientul sau „Eu-l Superior", ce este de asemenea o Fiinţă Spirituala concreta, si care reprezintă pentru noi „îngerul Păzitor" sau „Scânteia Dumnezeiasca".

Învăţătura HUNA cunoaşte cinci „unelte de lucru" spirituale pe care fiecare om le poate folosi practic si imediat in viaţă, fără îndrumări complicate, fără fi iniţiat de altă persoana - un Maistru sau un Guru. Contactul adânc plin de bucurie cu Eu-l Superior propriu, este Încoronarea acestei practici.

Folosirea practica HUNA conduce la clarificarea conştienta a propriei personalităţi, la formarea unei gândiri curate, la eliberarea de Frica si Depresiuni, invidie, ură, lipsă de interes, cu alte cuvinte spus la o însănătoşire a ordinii noastre spirituale si sufleteşti si obligatoriu prin aceasta la însănătoşirea corpului a cărui capacitate de suferinţa trebuie astfel din ce in ce mai rar sa o luam in considerare. Ea ne da armonie interioara, stabilitate sufletească si pace sufletească. Contactul cu oamenii din jur va fi pozitiv si constructiv. Prin relaţia cu Eu-l Superior veţi trai legătura naturala, adâncă cu Dumnezeu.

PRACTICILE SECRETE
DIN
SPATELE ˝MINUNILOR˝

Redescoperirea unui sistem străvechi de folosire eficientă a practicilor MAGIEI

de

Max Freedom LONG

Traducere din limba germană
Georg THOMAS

Titlul publicaţiei americane :
˝**THE SECRET SCIENCE BEHIND MIRACLES**. Huna Research Publication, Ediţia a doua 1954 , DO BOX 875 – VISTA, California USA

CUPRINS

I. Descoperirea – care poate schimba omenirea

Povestiri ciudate despre KAHUNA (cei ce păzesc secretele). Povestiri despre magia din Polinezia. Sosirea albilor. Magia albilor eşuează: Magia KAHUNA este dispreţuita. Credincioşii împotriva HUNA. Dr. Williams Tufts Brigham înfiinţează Muzeul BISCHOP. 40 de ani de cercetare ai Dr.-lui Brigham si rezultatele la care a ajuns. Cele trei "CHEI" pentru înţelegerea Sistemului HUNA. Trei chei către secret. UNIHIPILI şi UHANE, subconştiinţa si conştiinţa. Experienţa din Africa a lui Reginald Steward. Ştiinţa despre secretele HUNA uneşte triburi din Africa şi Polinezia.

II. Mersul pe foc, ca iniţiere in Magie

HUNA un sistem eficient al Magiei. Sistemul HUNA este practicabil adepţilor tuturor re1igiilor. Dovezi că Magia este un lucru concret. Cazul 1: Dr. Brigham merge pe lava incandescenta. Cazul 2: Un circar la un iarmaroc foloseşte magie adevărata. Cazul 3: Dr. John H. Hill, Profesor de Religie, povesteşte despre mersul pe foc. Cazul 4: Mersul peste foc în Burma. Cazul 5: Mersul peste foc al Igoroţilor. Cazul 6: Magia focului in Japonia vindecă Artrita. Magia protejează împotriva arsurilor.

III. Incredibila putere a Magiei / Proveniența si câteva exemple unde se poate aplica

HUNA este strămoşul Psylio1ogiei. Nici o Religie fără Magie. Sufletul Omenesc si graniţele sale. Nivelele Deasupra - si Sub - Conştiinţa. AUMAKUA deasupra EU-lui sau Îngerul Păzitor. AUMAKUA ca bisexual. Rugăciune,către cine ? Introducere in MAGIE. MANA, Putere Vitala/Electricitate/Magnetism. Cazul 7: Cele trei elemente invizibile ale Magiei: Conştiinţa, Puterea, Invizibila Materie. Cazuri de fenomene fizicale. Puterea poate mişca obiecte. Motricitatea şi originea sa - Dr. Nardor Fodor. Încărcarea obiectelor cu Putere Vitala. Magnetismul - cizmarul misterios - Baronul Ferson - D.D. Home - Dr. Kareward Carrigton. Păstrarea Puterii Vitale. Puterea Vitala la Vindecări - Bioenergia mâinilor. Mesmer si Magnetismul Animalic. Puterea vitala la Hypnoza.

IV. Cele doua suflete ale Omului si dovezi precum că Omul are nu unul ci DOUĂ Suflete

Explicaţia Religioasa a singurului Suflet al Omului. Învăţătura HUNA a celor doua suf1ete numite UNIHIPILI si UHANE, cu alte-cuvinte Sub- sau Deasupra Conştiinţei ce se afla in corpul uman. Funcţiile si Calităţile la UNIHIPILI si UHANE. Cazul 8: Puterea Vitala in

"Rugăciunea Morţii" la KAHUNA si cele doua suflete in oameni. Cazuri ce dovedesc că teama la ˝Rugăciunea Morţii˝ nu joaca nici un rol. Cele trei grade de intensitate a Puterii Vitale(MANA)

V. Sistemul KAHUNA si şi cele trei ˝Spirite˝ ale Sufletului Omenesc care posedă fiecare o anumită intensitate de Putere Vitală. Aceste Spirite în comunitatea lor şi cazuri de separare.

Explicaţia celui de-al treilea spirit al Oamenilor (AUMAKUA). În religie : cele trei elemente ale lui Dumnezeu. La Sistemul – HUNA: cele trei spirite la oameni. Diferitele spirite după învăţătura HUNA. Cazul 9 – Personalităţi multiple. Cazul 10 – Mama Generalului Less. Cazul 11: Două fete în acelaşi corp. Logica Superioară a AUMAKUA. Schizofrenia şi bolile spiritului. Despărţirea celor două conştiinţe.

VI. Cel de-al treilea element in Magie INVIZIBILA SUBSTANŢĂ, prin care lucrează Conştiinţa cu ajutorul Puterii

Cele trei Spirite invizibile la oameni. Expresia Hawaiană: KINO-AKA. Corp sau SUBSTANŢA INVIZIBILA. Poveşti sau întâmplări din Egipt. "Adevărata Lumina", psyhologia secreta a KUNA mai ales cu privire la Supraconştiinţă. Invatatura Indiana in ceea ce priveşte Energia PRANA. Substanţa Invizibilă rămâne "lipită" de obiectele atinse. Fluxul de Putere Vitala in prelungirea firului energetic. Gândurile au Substanţa Invizibilă. Forme de Ginduri. Telepatie.

VII. Psyhometrie, Kristalornantie, Visuri despre trecut si viitor aduse la lumină de învăţătura KAHUNA.

Cazul 12 Psyhometrie şi Kristalornantie. Cele 10 elemente ale oamenilor în psihologia KAHUNA. Expresii simplificate pentru cele 10 elemente. Expresiile similare Hawaii-ene.

VIII. Citirea gândurilor. Cei ce pot spune trecutul si viitorul. Viziuni, Preziceri, Kristalomantie si toate celelalte fenomene cu Psyhometria arătate prin prisma Sistemului HUNA

Cazul 13: Citirea gândurilor. Subconştiinţa activează un asa numit AKA-Şnur ce posedă particule din Organe senzoriale. Încercări pe diferite persoane; Gânduri duble; se trimite un Curent de Energie Vitală înapoi către cel ce citeşte gândurile. Ultima nouă dovadă în ce priveşte consumul de Energie Vitală in procesul de gândire . Cazul 14: Telepatie - ˝Radio Nuca de Cocos˝ - Băştinaşii africani posedă Telepatie. Experienţele Prof. Dr. Rhine. Cazul 15: Kristalomanţie si aplicaţia sa.

IX. Însemnătatea Prevederii viitorului la fenomenele Psyhometrice şi la vise.

Libera alegere şi Prevestirile. Explicaţiile KAHUNA. Prevestirile vin de la Spiritul Superior prin Subconştiinţă în Conştiinţa Superioară. ″Reprogramarea″ Viitorului. Visele, poarta deschisă către preziceri.

X. Cel mai uşor drum de a prevedea prin vise viitorul

Cazul 16: Cartea lui J . W. Dunes "Un experiment cu Timpul" (An Experiment with Time). Cazul 17: Preziceri în visul normal. Cazul 18: Prezicerea in viitor prin Kristalomanţie. Cazul 19 Prezicerea viitorului prin sufletele morţilor. LEGEA KAHUNA: Nu produce rău sau durere altui OM!

XI. Vindecări instantanee datorită Spiritului Superior/ Dovezi şi Metode.

Locul sfânt de pelegrinaj Lourdes. Vindecarea instantanee de către KAHUNA a unei fracturi deschise. Munca Conştiinţei Superioare. Energie Vitala de mare Intensitate. Părţi ale corpului si Substanţa Invizibilă. Complexe ce te împiedică si Idei fixe ce "te macină pe dinăuntru". Lucruri ce se pot percepta influenţează Conştiinţa Inferioara. Cazul 21: Aportări ca dovezi.

XII. Trezirea din morţi pentru durate mai lungi sau mai scurte.

Cazul 22: Un KAHUNA trezeşte un Mort in fata Dr.-lui Brigham. Cazul 23: Trezire de scurta durata din moarte. Deplina materializare (A) Materializarea in masa in Hawaii. (B) Un episcop de 400 de ani mort se materializează. (C) Yolanda. (D) Rematerializarea animalelor. (E) Rematerializarea numai unei părţi vii. (F) La Rematerializare se măresc proporţiile corpului. (G)Rematerializarea îmbrăcăminţii . (H) Acei " Spiriduşi" .

XIII. Secretele ce readuc la viaţa ale LOMILOMI si Bioenregia mâinilor.

Cazul 24: LOMILOMI. Cele trei trepte până la vindecare. Puterea Vitală vorbeşte la comanda conştiinţei. Producerea materiei prin controlul Conştiinţei asupra Puterii. Sugestiile si Puterea Vitală la vindecări. Sugestiile şi Bioenergia mâinilor. Vindecarea la distanţă. LOMILOMI si medicina ştiinţifică.

XIV. Noile senzaţionale idei ale KAHUNA despre natura Complexelor şi vindecarea acestora.

Complexele Conştiinţei inferioare şi a Eu-lui (de mijloc). Complexe si Emoţii. Complexul de "Păcat"; Ideea de pedeapsă a conştiinţei inferioare.

Cazul 25: KAHUNA vindecă prin aducerea in prim plan a complexelor simple sau duble de boală. Transmiterea unui complex.

XV. Vindecarea Complexelor la KAHUNA

Implantarea unei Idei puternice in Conştiinţa Inferioară. Credibilitatea si acceptarea unei Idei prin Conştiinţa Inferioară depinde de gradul de adevăr pe care îl deţine. Secretul vindecării Complexelor. Încărcătura Puternică de Putere Vitală. Cazul 26: Reacţii psyhice la sugestii. Vindecarea bolilor molipsitoare si a cancerului.

XVI. KAHUNA în lupta cu puterile întunericului

Primitivele şi înspăimântătoarele fiinţe. Ocultiştii şi Magia Neagră; Vindecătorii sufletelor şi ″Animale cu magnetism rău″ . Descrierea de către KAHUNA a vieţii după moarte. Lucrurile cele mai importante de ştiut de către cei ce trăiesc despre ″lumea cealaltă″. Cazul 27: Atacuri ale spiritelor. Obsesia unei Conştiinţe inferioare şi De Mijloc de către o pereche de Conştiinţe. Vindecarea cu şocuri. Metode de vindecare KAHUNA.

XVII. Secretul secretelor.

Trinitatea Omului. Simbolul Triunghiului. 'Cazul". Corespondenţe ale KAHUNA in Creştinitate. Reincarnarea si "Domnul lui Karma". Conştiinţa inferioară, Conştiinţa. Numai Conştiinţa de .Mijloc poate păcătui. Blocarea direcţiilor. Dogme, Jertfe, Rituale, Idei de iertare in religie HUNA ca ştiinţa si nu ca religie. Ştiinţa ce se poate ″lua″. Întrebuinţarea systemului - HUNA.

XVIII. Secretul ce face posibilă vindecarea instantanee la KAHUNA.

Descoperirile lui Mesmer si Freud. Ştiinţa Creştină şi Phineas Quimby. Sufletul nou. Theozofia. Mormonismul. Oahspe. Credinţa în Lumină in învăţătura HUNA. Cazul 28: Vindecarea Instantanee fără Preot sau Kahuna. Monteurul de lifturi. Cine nu îşi elimină singur complexele trebuie să se resemneze în interior.

XIX. Magia poate schimba un viitor de nedorit.

Vindecarea unei situaţii financiare si sociale proaste. Cazul 29 Câteva experienţe ale autorului. Clarificare: Dorinţa libera a autodeciziei sau pentru ajutor. Viitorul poate fi schimbat.

XX. Conştiinţa Superioara si vindecarea in lumina analizei psyhologice ştiinţifice

Diagnoze psyhice. Visiuni produc vindecări miraculoase. Vindecări in

locuri sfinte. Ektoplasma. Conştiinţa supremă poate vindeca din proprie iniţiativă chiar când nu este prin rugăciuni rugată.

XXI. Cum stăpânesc KAHUNA cu ajutorul Magiei vânturile, vremea şi rechinii

Ucenicia Conştiinţei Superioare ca paznic al anumitor părţi din creaturile inferioare. Cazul 30: Un alb roagă vântul. Cazul 31: Influenţe la rechini si broaşte ţestoase. Cum învaţă copiii de la KAHUNA. "Prezentarea" sau realizarea unui "Fir" de legătură între KAHUNA si Conştiinţa Superioara ce veghează asupra Formelor de viaţă inferioare.

XXII. Părţile minunate folositoare ale magiei. Ajutor pentru cei ce lucrează singuri. Lucrul în grup. Organizarea centrală este îmbunătăţită de "darea raportului". Implicarea învăţăturii HUNA in structura socială a lumii.

Prezentarea schematică a sistemului HUNA

Bibliografie

I.
DESCOPERIREA,
CARE POATE SCHIMBA OMENIREA

În această carte este vorba despre redescoperirea unui sistem foarte vechi şi în acelaşi timp secret de practică eficientă a Magiei. Când oamenii vor învăţa, să folosească această magie ca şi magicienii băştinaşi ai Polineziei sau a celor din nordul Africii, putem spera, că vom schimba încă o dată omenirea ...numai dacă vreo bombă atomică va veni înainte de a începe orice încercare.

În tinereţea mea am fost baptist. Cu un prieten din copilărie mergeam destul de des la predicile catolice. Mai târziu am studiat învăţăturile lui Christian Scince (Credinţa creştină în lumina ştiinţifică); apoi m-am apucat intensiv de Theosophie făcându-mi o imagine completă asupra tuturor religiilor, ce se pot studia cu ajutorul bibliografiei de specialitate.

˝Înarmat cu aceste cunoştinţe şi după un examen în Psyhologie am plecat în 1917 în Hawaii unde ma-am angajat ca profesor. Prin acest post mi-a fost posibil să ajung în apropierea vulcanului Kilauea. Pe atunci vulcanul era în perioada puternică de erupţie, şi mi-am propus să îl vizitez cât se poate de des pentru a-l studia.

De la Honolulu am călătorit cu un vaporaş cu cărbuni care m-a adus la oraşul unde trebuia să predau după o călătorie de trei zile. Şcoala avea numai trei încăperi şi era situată într-o vale singuratică între o plantaţie de trestie de zahăr iar de cealaltă parte o fermă imensă de animale. Ferma era lucrată de către hawaieni şi aparţinea unui alb ce trăise aproape toată viaţa în Hawaii.

Ceilalţi doi colegi profesori ce-mi erau subalterni erau hawaieni. A fost deci firesc, ca foarte curând să aflu o mulţime de lucruri despre colegii lor hawaieni. Chiar de la început am primit a propos-uri în legătură cu magicienii băştinaşi numiţi KAHUNA sau ˝CEI CARE PĂZESC SECRETELE˝.

Curiozitatea mi-a fost deschisă şi am început să pun întrebări. Spre surpriza mea însă am constatat că întrebările erau nedorite. În spatele vieţii cotidiene a băştinaşilor se întrevedea o adevărată comoară de secrete mai mult decât folositoare pe care, aşa cum părea, un străin curios nu trebuia să le cunoască. Curând am aflat că, cu mult timp înainte, după ce creştinii misionari au luat conducerea spirituală asupra insulelor, au ignorat şi au fost, cum era şi firesc, chiar împotriva practicilor Kahuna, aşa încât, de atunci aceştia au fost nevoiţi să facă totul în secret sau în aşa fel ca albii să nu afle nimic.

Rezistenţa pe care am simţit-o peste tot, mi-a mărit apetitul la ceva deosebit,

ce avea gustul practicilor secrete magice, însă în acelaşi timp presărate cu mirodeniile martorilor ce au văzut cu proprii ochi practici incredibile. Ba prin anumite locuri mergeau strigoi groteşti ... şi nu numai strigoii morţilor băştinaşilor hawaieni. Chiar zei inferiori se puteau vedea. De la Pele, zeiţa vulcanelor, se spunea că vizitează băştinaşii chiar ziua iar noaptea îmbrăcată ca o femeie în vârstă, care altfel nu a fost văzută niciodată în regiunea asta. Vroia să ştie dacă putea primi puţin tabac, ce i se da oricum şi fără reţinere imediat.

M-am prezentat, am luat scaunul ce mi l-a oferit, şi am ajuns repede la întrebările ce mă aduseseră la el. Mă asculta cu atenţie şi mă întreba apoi despre lucrurile pe care eu deja le auzisem, despre locurile în care eu fusesem, pe unde am locuit, despre oamenii pe care îi cunoscusem. Întrebările mele despre KAHUNA mi le întorcea cu alte întrebări despre felul în care îmi explicam eu toate concluziile mele finale. I-am spus că sunt ferm convins că totul nu este decât o superstiţie, sugestie sau excrocherie, nu fără a recunoaşte că am nevopie de cineva competent pentru a-mi suprima nesiguranţa ce mai exista în interiorul meu.

Trecu un oarecare timp, dr. Brigham aproape că mă chinuia cu întrebările sale. Dădea chiar impresia că uitase scopul vizitei mele şi se aprofunda în cercetarea părerilor mele. Vroia să afle ce am citit, unde am studiat şi ce părere am despre o mulţime de lucruri ce nu aveau nici o legătură cu întrebarea mea ce mă aducea la el.

Încet, am devenit nerăbdător. Dintr-o dată mă privi atât de pătrunzător încât m-am speriat. ″Mă pot baza pe dumneavoastră că îmi veţi respecta încrederea?″, mă întrebă el şi continuă râzând: ″Mi-am făcut, cu greu, cum se spune, un nume de cercetător şi sunt gata, la vârsta mea, să-l pun în joc atât de uşor.″

L-am asigurat că tot ceea ce îmi va destăinui, voi păstra numai pentru mine; după care am aşteptat. Se gândi câteva clipe după care spuse încet: ″De 40 de ani studiez eu KAHUN, pentru a găsi un răspuns la această întrebare pe care mi-o puneţi. Într-adevăr KAHUNA folosesc ceva ce se poate numi magie. Într-adevăr ei vindecă, într-adevăr pot omorî. Pot vedea în viitor şi pot schimba mersul lucrurilor în viitor, pentru ceilalţi hawaieni. Mulţi sunt ce numai înşeală pe ceilalţi dar sunt şi adevăraţi. Câţiva se pricep chiar la Magia mersului pe foc. Pot merge pe lava care s-a răcit doar atât cât să îi poată ţine în greutate″. Se lăsă apoi pe speteaza scaunului şi mă privi cu ochii jumătate deschişi.

Nu îmi amintesc exact ce am răspuns. Cred că am bolborosit un ″Mulţumesc″. M-am ridicat din scaun după care am căzut din nou la loc. Probabil că arătam fără nici o expresie. Ce era mai rău era că nu mai aveam nici un ″vânt în pânze″. Îmi distrusese fundamentul unei lumi pe care mi-o imaginam ca indestructibilă în decurs de trei ani. Am contat pe respingerea totală, oficială a ceea ce înseamnă Kahuna. Îmi fusese dinainte clar că voi fi cu totul eliberat de tot ce înseamnă superstiţia Kahuna. Iată că stăteam acum nu numai până la glezne în această mocirlă fără ieşire, mă aflam acum până în vârful nasului în această

mocirlă a misterului. Cred că îmi ieşeau cuvinte nearticulate, nu am putut spune niciodată ce s-a întâmplat. În sfârşit mi-am găsit cu greu cuvintele.

″Mers pe foc?″, întrebai eu nesigur. ″Pe deasupra lavei încinse?... Nu am auzit despre asta niciodată...″. Am înghiţit în sec de câteva ori, până să pot întreba ″Bine dar cum pot face oamenii aşa ceva?″

Ochii domnului Brigham se deschiseseră larg după care se îngustaseră brusc apoi sprâncenele stufoase îi săltau în sus şi în jos până la chelia sa lucioasă, barba sa lucioasă începuse să îi tremure şi să se scuture, se lăsă pe spate în scaun şi şi lăsă un hohot de râs pătrunzător ce făcu să răsune pereţii încăperii. Râse până începură să îi curgă lacrimile pe obrajii rozalii.

″Iertaţi-mă″, spuse cu greu, în sfârşit după care mă bătu cu mâna pe genunchi, în timp ce cu cealaltă îşi ştergea ochii. ″Întrebarea dumneavoastră mi s-a părut atât de comică deoarece eu de 40 de ani încerc, fără reuşită, să răspund la ea.

De acum gheaţa fusese spartă. Chiar dacă eu aveam acel sentiment neliniştitor că fusesem tras înapoi în vârtejul problemelor, de care de fapt vroiam să fug, începurăm să intrăm în discuţii.

Bătrânul cercetător fusese şi el la început profesor. Avea calitatea rară de a discuta clar chiar cele mai complicate teme. Abia săptămâni mai târziu mi-a devenit clar, că el, în acele clipe de început, pusese deja degetul pe mine ca un potenţial urmaş al său, precum Elias din istorie şi-ar aşeza mantia pe umerii mei înainte de a-şi lua rămas bun.

Mult mai târziu mi-a povestit că de mult timp s-a orientat să găsească un tânăr în care să poată avea încredere şi pe care să-l pregătească ştiinţific. Acestuia vroia să-i destăinuiască toate cunoştinţele pe care el le dobândise în acest nou şi necunoscut domeniu.

Când el simţea în nopţile calde, cum că cuprindea descurajarea fiind conştient de imposibilitatea de a învăţa ştiinţa magiei, atunci el îmi spunea ″Eu nu am făcut decât începutul; însă dacă eu nu am găsit nici un răspuns, nu este pentru dumneavoastră nici un motiv să credeţi că nu îl veţi descoperi. Să ne gândim numai câte s-au întâmplat în timpul meu. S-a născut ştiinţa Psyhologiei. Am aflat despre subconştiinţă. Luaţi aminte la noile fenomene pe care asociaţiile cercetătorilor în domeniul psyhologiei le publică lună de lună. Nu le pierdeţi nici o clipă din ochi. Nu se ştie niciodată când veţi găsi un ″deget″ ce vă va arăta prin această nouă descoperire în psyhologie de ce KAHUNA au ajuns să facă aceste ritualuri şi ce le trece prin ei atunci când se roagă. ″

Cu altă ocazie îşi deschise iar inima către mine. Era un om cu un suflet deosebit dar în acelaşi timp de o simplitate aparte. Avea o curiozitate de copil în ceea ce priveşte aflarea secretului KAHUNA cu toate că rămânea un om foarte bătrân. Era convins că zilele îi erau numărate şi că-i va suna ceasul înainte de a putea consemna vreo reuşită. KAHUNA au pierdut din vedere că fiii şi fiicele lor trebuie pregătiţi, învăţaţi în aşa fel încât să preia mai departe ştiinţa pe care, prin

jurăminte de netrecut, o moşteneau din tată în fiu. Dar cei care posedau ştiinţa de vindecare instantanee sau cea de a putea merge pe foc erau morţi de mult. Mulţi dintre aceştia au fost prieteni vechi şi buni cu dr. Brigham. Acesta se afla acum singur într-un domeniu unde nu prea mai era mult de observat. Era aproape de neimaginat, să poţi înţelege, că el îi putuse observa pe KAHUNA la ritualurile lor, că fusese prietenul lor., că sub protecţia lor putuse merge pe lava încinsă şi că totuşi nu avea habar cum se realiza această Magie – lăsând la o parte Rugăciunea Morţii care, după explicaţia sa, nu era magie ci numai un fenomen nedezvoltat de spiritism.

Stăteam câteodată în întuneric în timp ce lumina contra ţânţarilor ardea în lanai recapitulând încă o dată diferitele puncte pentru a fi sigur că mi se întipăriseră bine în minte. De multe ori îmi spunea la sfârşit ″Am putut dovedi că nici una din explicaţiile altei civilizaţii nu se potrivesc cu magia folosită de KAHUNA. Nu este nici sugestie sau altceva ce este cunoscut până la ora asta în Psyhologie. KAHUNA folosesc ceva ce noi trebuie încă să descoperim. Asta este ceva foarte important şi de nepreţuit. Trebuie pur şi simplu să găsim şi din momentul ăla se va schimba totul pe lume. Se va schimba complet tot conceptul de cercetare – ştiinţă şi se va pune ordine în sfârşit în disputatele păreri şi credinţe religioase″.

″Aveţi grijă în studiul Magiei întotdeauna la trei lucruri: în spatele procesului magie trebuie să existe o conştienţă călăuzitoare ca de exemplu controlul efectului căldurii la mersul pe foc. De asemenea la această practică trebuie să existe influenţa unui anumit tip de PUTERE . În sfârşit trebuie să existe un anumit fel de Substanţă vizibilă sau invizibilă cu ajutorul căreia Puterea îşi exercită un anume efect. Nu pierdeţi nici o clipă din ochi aceste trei elemente.

Deoarece, dacă veţi descoperi unul dintre ele este foarte posibil să aflaţi în acelaşi timp şi drumul către celelalte două.″

În felul acesta am preluat eu întregul bagaj de cunoştinţe pe care el le adunaseîn acest domeniu aparte. Am fost pus la curent cu toate nereuşitele sale, dar şi cu speculaţiile şi lucrurile pe care le putuse dovedi.

Mi-am luat plictisitoarea sarcină de a căuta KAHUNA încă în viaţă, şi de a pune totul în joc pentru a ajunge în spatele secretului lor. Întotdeauna când mi se povestea că un KAHUNA a făcut ceva, automat pleca întrebarea mea stereotipă ″Cine a spus asta?″. Apoi cercetam mai departe şi de multe ori era posibil să ajung la persoana de la care plecase întreaga poveste şi de la care puteam afla, ca o nouă piatră la cunoştinţele mele, toate detaliile celor întâmplate. Cel mai greu era să ajung la KAHUNA care practicase acel tip de magie. În general aceasta era practic imposibil. Din lovituri dureroase KAHUNA au învăţat să se ferească de albi şi nici un hawaian nu ar fi îndrăznit pe un alb unui KAHUNA fără aprobarea deosebită a acestuia. Aprobarea fusese aproape întotdeauna respinsă.

Patru ani după ce l-am cunoscut pe domnul Brigham acesta deceda. Am rămas deci singur cu toată greutatea răspunderii şi aproape înspăimântat de

posibilitatea de a fi , poate, singurul alb care ştia destul pentru a putea continua cercetările în domeniul magiei băştinaşilor care, altfel, s-ar fi pierdut fără îndoială, irecuperabil în uitare.

Însă eu nu reuşeam, lumea întreagă pierdea un sistem de o valoare inestimabilă ce trebuia redescoperit şi mai ales refolosit.

Împreună cu domnul Brigham am aşteptat să găsim noi descoperiri ajutătoare în domeniul psyhologiei sau a cercetării psyhicului. A trebuit însă cu tristeţe că constat că ambele ştiinţe nu îmi dădeau altceva decât un sentiment de sterilitate. Peste 100 de savanţi renumiţi lucrau de mai bine de 50 de ani în domeniul cercetării psyhicului şi nu au reuşit să enunţe nici măcar o teorie ce ar fi putut explica lucruri atât de simple precum Telepatia sau Sugestia şi să păstreze o tăcere conştientă în ce priveşte alte fenomene precum Ektoplasma, Aportarea sau Materializarea.

Au mai trecut patru ani. Nu am mai putut acumula nici un fel de progres aşa încât în 1931 a trebuit să mă dau bătut. Am părăsit insulele Hawaii. În California, fără prea mari speranţe, mi-am continuat cercetările în speranţa de a găsi vreo nouă descoperire în domeniul psyhologiei ce m-ar fi putut ajuta în rezolvarea problemei. N-am găsit însă nici una. Însă în anul 1935 mă trezii într-o noapte cu o idee ce-mi părea a fi singurul drum ce m-ar ajuta să continui cercetarea.

De-ar fi trăit domnul Brigham înroşit la fel de fâstâceală. Amândoi am trecut cu vederea un atât de simplu cât şi degetul arătător ce îl aveam zi de zi în faţa ochilor. Era ca şi cum îţi cauţi ochelarii ce îi ai de fapt împinşi pe frunte.

În miezul nopţii mi-au venit gândurile cum că, mai mult ca sigur, KAHUNA pentru elementele lor magice au avut nume date; altfel nu ar fi fost posibilă transmiterea cunoştinţelor din generaţie în generaţie. Deoarece au vorbit limba hawaiană însemna că acele cuvinte existau în limba lor. Şi deoarece, şi acum, singurul dicţionar hawaian – englez era cel făcut de misionari încă din anul 1820, cum aceştia precis nu aveau habar de magia băştinaşilor şi pentru a traduce exact înţelesul anumitor cuvinte, era clar că în încercarea lor de a traduce existau lipsuri sau cu totul alte înţelesuri decât cele reale.

Cuvintele în limba hawaiană sunt formate din acumularea mai multor silabe de bază Traducerea fiecărei silabe de bază duce la înţelesul iniţial al întregului cuvânt. Atunci repede ″la treabă!″. Trebuia deci să caut cuvintele pe care Kahuna le foloseau în rugăciunile şi cântecele lor trebuind să dau o nouă traducere silabelor ajutătoare. În dimineaţa următoare îmi veni ideea că în Hawaii toată lumea ştia că omul, după cum spunea învăţătura Kahuna, are două suflete sau două spirite. Cum putea să aibă omul două suflete? Ce aberaţie mai putea fi şi asta! Asta nu putea fi decât o neagră superstiţie ... Am continuat sârguincios cercetările în ce priveşte cele două cuvinte care exprimau cele două suflete. După cum presupuneam, am găsit într-un vechi dicţionar, ce fusese tipărit în anul 1865- deci la câţiva ani după descoperirea Mesmeritismului, la chiar începutul cercetărilor psyhicului şi cu mai bine de 20 ani înainte de naşterea psyhologiei –

cel mai tânăr copil al ştiinţei.

Dicţionarul spunea următoarele: *

″U – ni – hi – pi – li″	Oasele picioarelor şi scheletul unui om. Unihipili a fost numele unei clase de zei numiţi Akuanohos. Aumakua este numele unei alte clase de zei . Es erau spiritele ce părăseau o persoană decedată.
″U-ha-ne″	Sufletul, spiritul unei persoane. Spiritul unui decedat. *Observaţie:* Hawaienii considerau că că fiecare om are două suflete sau două spirite, unul moare odată cu corpul şi celălalt – vizibil sau invizibil – trăieşte în continuare, fără a avea altă legătură cu cel decedat decât că avea umbra sa. Aceste spirite pot vorbi, striga, acuza ş.a.m.d. Se spunea că existau oameni care erau capabili să prindă şi să lege aceste spirite.

Se dovedea astfel că misionarii înţelepţi întrebaseră pe hawaieni. După cum se vedea li se dăduseră însă răspunsuri diferite, care se contraziceau; totuşi îşi dăduseră toată silinţa să ordoneze acest material diferit şi să alcătuiască această traducere.

Ea mai importantă observaşţie a cuvântului ***Uniphili*** era fără îndoială pus în legătură cu poziţia în picioare, cu mâinile şi picioarele şi că totuşi, în afară de asta, denumea şi un spirit ***Uhane,*** era deasemeni un spirit care putea vorbi chiar dacă nu mai avea altă legătură cu persoana decedată decât a avut-o umbra sa.

Deoarece primul cuvânt era lung şi format din mai multe silabe de bază am început să îl traduc folosind, de probă, noua mea metodă în funcţie de fiecare silabă de bază. Cuvântul era format din şapte silabe de bază, numărând şi literele ce se suprapuneau. Cţteva din aceste cuvinte de bază aveau până la 10 sensuri diferite. Deci, misiunea mea era de a găsi toate aceste înţelesuri şi de a selecta pe Acela care avea o cât de mica legătură cu magia Kahuna.

Mă aflam deci în faţa carului cu fân netrebuind să fac altceva decât să mă apuc să încep să caut acul pe care-l căutam.

Mi-am amintit de povaţa doctorului Brigham ce ămi spunea să nu încetez o clipă a căuta Conştiinţa care, precum la mersul pe foc cât şi în alte procedure magice este pomenită des, Puterea necesară pentru a putea duce la îndeplinire dorinţele magice, şi după, substanţa psyhică vizibilă sau invizibilă cu ajutorul căreia Puterea se împlineşte. Acestea erau de fapt cele trei ace pe care trebuia să le găsesc – şi pe care le-am şi găsit până la urmă, primele două în decurs de doi ani, iar ultimul şase ani mai târziu.

Imediat, mai bine spus chiar în acea dimineaţă, m-am apucat se Subconştient studiind părţile necunoscute ale sale . Subconştientul Magicianului

era de o cu totul altă artă decât cea cunoscută, de două ori mai mare şi de trei ori mai naturală ! Această descoperire aproape m-a copleşit. Era de necrezut că, Kahuna, cunoscuseră subconştientul; Însă dovezile nu puteau fi contestate.

În continuare sunt descrise traducerile cuvintelor *U-ni-hi-pi-li şi U-ha-ne* luând toate legăturile lor cu lumea spiritelor.

Amândouă sunt spirite (cuvântul de rădăcină *u*). Acest cuvânt înseamnă că simte durere, poate fi întristat. Deci amândouă spiritele sunt capabile să simtă durere.

Cuvântul de rădăcină *hane* în *U-ha-ne* înseamnă vorbeşte. Aşa numitul spirit poate deci vorbi. Dar deoarece numai oamenii pot vorbi, rebuie că acel spirit a aparţinut numai unui om. Aceasta ridică o întrebare cu privire la natura celuilalt spirit. El poate simţi durerea aşa cum numai un animal o poate simţi. Nu este dotat cu calitatea vorbirii dar totuşi este un spirit, poate fi întâlnit ăn lumea animalelor şi poate simţi durerea. Spiritul *U-ha-ne* putea totuşi striga şi vorbi încet. O observaţie din dictionar spunea că acesta nu poate fi considerat decât umbra ce fusese legată de persoana decedată. După cum se pare *U-ha-ne* era un spirit slab, dintr-o substanţă nu foarte puternică şi *vorbitor* .

Unihipili sau în alte dialecte *Uhinipili*, are pentru traducere mai multe cuvinte de bază. Sinteza înţelesurilor acestora este următoarea:

Un spirit ce este capabil să simtă durerea (cuvântul de rădăcină *u*), dar care probabil nu poate vorbi; ceva ce ascunde sau acoperă altceva sau ceva ce se ascunde singur sub un capac sau sub un voal (*uhi*); un spirit ce însoţeşte pe celălalt şi este legat de el, care este lipicios, lipindu- se de celălalt sau fiind de nedezlipit. El este lipit de celălalt şi este consideat ca servitoirul acestuia (*pili),* un spirit care face totul în secret şi foarte conştiincios, fiind în acelaşi timp posibil să nu facă nimic atunci când se teme să nu jignească zeii (*nili)* , un spirit ce poate păşi în afară de undeva, ce se poate urca pe ceva şi acel ceva îl poate scoate pe altundeva afară precum scoţi o monedă afară din buzunar. El îşi doreşte anumite lucruri foarte urgent. El este de asemenea încăpăţânat, îndărătnic dar înclinat să se împotrivească să îndeplinească ceea ce i se cere. Are tendinţa de a se amesteca total cu altceva, să producă cu ceva un amalgam, să se împreuneze cu ceva şi să rezulte o anume tinktură. Este pus în legătură cu picăturile de apă ce curg încet sau chiar cu producerea apei hrănitoare precum ″apei de mamă″ sau a laptelui de mamă. (*u* în înţelegerile sale diferite; Abia mai târziu am aflat că apa era simbolul Puterii Elektro-Vitale omeneşti. În acest fel descoperisem primul ″ac″. Amândouă spiritele conştiente ale oamenilor sunt două treimi ale următorului ″ac″. Al trei-lea ac este în întregime exprimat în cuvântul a fi lipicios sau a se putea lipi de ceva).

Părerea preoţilor Kahuna despre conştiinţă şi subconştiinţă poate fi rezumată ca fiind ″o pereche de spirite ce sunt strâns unite unul cu celălalt şi ce locuiesc

---

* *Vocalele cuvintelor în limba hawaiană se pronunţă ca şi în limba latină.*

într-un corp, ale căror funcţiuni sunt conduse de Subconştient, folosindu-se de el pentru a acoperi şi a ascunde cele două spirite. Spiritul conştient posedă capacitatea de a vorbi. Subconştienţa poate simţi durerea, poate plânge cu lacrimi sau poate lăsa apa să picure şi, în afară de asta, dirijează Puterea Vitală a corpului. Îşi îndeplineşte munca sa în secret, încet şi conştiincios. Poate fi din când în când înclinat să se împotrivească ascultării. Astfel se poate împotrivi, de exemplu, să facă lucruri din a căror cauză ar putea supăra voinţa zeilor (ca de exemplu când se cade într-un anume complex).

Se amestecă sau se amalgamează atât de puternic cu Spiritul Conştient încât dă impresia că este unul singur (Simbolul folosit în magie ca o capacitate de a se lipi şi capacitatea de a ieşi din ceva sau de a scoate ceva de undeva se va explica mai târziu). Luând în considerare certitudinea că, Kahuna cunoşteau deja de mii de ani toate descoperirile psyhologice pe care noi le aflam încetul cu încetul abia acum, mi-a fost clar că priceperea lor în domeniul magiei practice provenea din cunoaşterea anumitor factori în domeniul psyhologiei, lucruri pe care noi nu le-am descoperit încă.

A reieşit foarte curând la iveală că preoţii Kahuna au obţinut rezultate minunate încă din timpuri foarte îndepărtate datorită folosirii cuvintelor compuse din mai multe silabe de bază, fiecare cu un înţeles simbolic. Pentru mine singurul obstacol a fost adevărul că natura acestor simboluri reprezentate prin cuvinte îmi erau cu totul necunoscute.

În căutarea mea febrilă după înţelesul diferitelor simboluri m-am întors la analizele dintâi despre fenomenele psyhicului şi mi-am dat silinţa să caut la fiecare din rădăcinile cuvintelor simbolurile potrivite. După câteva luni mi-a devenit clar, că în încercările mele, că am ajuns la un punct unde nu mai puteam înainta pentru a pune în legătură vasta cunoştinţă a preoţilor Kahuna în domeniul psyhologiei cu ritualurile lor magice. Deoarece descoperirile făcute în timp mi s-au părut importante pentru a le ţine secrete, le-am publicat la scurt timp pentru întreaga lume.*

Publicaţia apărută în limba engleză a declanşat o întreagă serie de răspunsuri. Mi-am dat în publicaţie numele şi adresa cu rugămintea către toţi cititorii de a-mi scrie în cazul în care vor crede că mă pot ajuta în a continua cercetările în acest domeniu. Sute de scrisori n-au adus decât propuneri şi speculaţii şi numai doar puţine comunicări folositoare.

Apoi însă, după mai mult de un an, mi-a parvenit o scrisoare din partea unui jurnalist ieşit la pensie pe nume William Reginald Stewart . Acesta afirma ceva de foarte mare importanţă! La citirea publicaţiei mele dl. Stewart a recunoscut profund mirat că eu descriam acelaşi fel de magie ca aceea pe care el o cunoscuse la un trib de Berber din munţii Atlas. Mirarea sa a fost cu atât mai profundă cu cât a putut constata că acele cuvinte folosite de Kahuna în Hawaii

erau aceleaşi cu cele folosite de tribul Berber din Africa în descrierea magiei. După ce acesta îmi citi articolul, şi-a scos notiţele prăfuite în care îşi notase cuvintele despre care i se spusese că aparţin limbii secrete a Magiei. Cuvântul hawaian *Kahuna* este la berberi *Quahuna*; În timp ce în Hawaii femininul de la Kahuna este *Kahuna wahini*, în africa este *Quahini*. Numele unui zeu era aproape asemănător în ambele limbi *Akua* şi *Atua*; în acelaşi fel, după cum mi-am dat seama, se putea continua cu un foarte mare număr de alte cuvinte.

Deoarece între vorbirea triburilor berbere şi dialectul polinizian nu există nici o altă asemănare, se dovedeşte prin asemănarea cuvintelor folosite la descrierea şi practicarea

Magiei, fără putinţa de îndoială, că cele două popoare ori au aceiaşi origine ori au venit în contact în timpuri îndepărtate.

Dl. Stewart era angajatul unei firme olandeze cu sediul în Africa de nord ce se ocupa cu descoperirea de noi rezervoare de petrol şi, în acelaşi timp, corespondent privat la Christian Science Monitor când a auzit de acest trib berber şi magia acestora. În sfârşit i-a găsit şi a început să înveţe această ştiinţă de la magiciana tribului pe care o cunoscuse. După multe rugăminţi şi dicuţii – ca o singură modalitate existentă- a reuşit să o convingă să îl adopte şi să îl facă propriul ei fiu deoarece aceasta era singura cale prin care putea să îi dea explicaţiile cerute şi îndrumările în magia secretă. Magiciana cu numele de Lucchi, mai avea o fiică de 17 ani ce tocmai începea învăţătura în ştiinţa magiei. Aşa a putut Stewart să înveţe împreună cu fiica ei Magia.

Studiul a început cu câteva lecţii despre istoria şi legendele tribului. Se spunea că, demult, pe vremea când totul era plin de verdeaţă şi multe ape curgătoare curgeau tot cuprinsul Sahareiau existat 12 triburi de Kahuna.Apele au început să sece şi triburile s-au retras spre valea Nilului. În timp ce locuiau acolo au ajutat cu magia lor la construcţia piramidei cele mari tăind materialul, transportându-l şi suprapunându-l. Pe acea vreme aceste triburi stăpâneau întreg Egiptul. Datorită cunoştinţelor lor Magice se situau demult deasupra celorlalte triburi.

Povestirea spune în continuare că aceştia au avut o viziune a viitorului îndepărtat şi au ştiut că va veni o vreme de decădere spirituală a întregii omeniri şi că datorită acesteia magia triburilor va fi în pericol a se pierde. Pentru a se putea păstra această inestimabilă ştiinţă, cele 12 triburi au hotărât să caute la mari depărtări locuri izolate şi să păstreze acest ″Secret″ până când omenirea va fi atât de conştientă pentru a-l putea primi.

După ce aceştia, cu ajutorul mijloacelor psyhice, au ştiut că undeva în Pacific, la mare depărtare, exista un grup de insule nepopulat, 11 din triburi au pornit la drum spre acest loc. Au trecut peste un canal până la Marea Roşie sau

---

* *RECOVERING THE ANCIENT MAGIC, publicată de Rider & Co., London, 1936*

coasta Africii sau peste India până la Oceanul Pacific. După mulţi ani au fost considerate ca ″pierdute″, al 12-lea trib, din motive total necunoscute, s-a retras către nord în deşertul munţilor Atlas. Deci acel trib locuia acolo de sute de ani păstrând cu sfinţenie secretul în practicarea magiei. Odată cu venirea timpurilor moderne însă muriră toţi Kahuna şi nu a rămas decât o singură persoană în viaţă, o femeie. Aceasta era magiciana Lucchi.

Stewart descria acest trib berber ca deosebit de prietenos, foarte curat şi extrem de inteligent. Acesta constata de asemeni că tribul avea o cultură veche şi foarte avansată. Vorbeau o limbă amestecată tipică triburilor berbere. Întotdeauna însă, când vorbeau despre învăţătura veche a Magiei, se foloseau de o cu totul altă limbă , expresiile ce făceau legătura între folosirea magiei şi specifice elementului necesar la oameni găsindu-se numai în această limbă. Tânărului englez nu îi veni deloc uşor să converseze şi să se înţeleagă cu parte din berberi în limba franceză cu atât mai mult cu cât la predarea ştiinţei Magice secrete era sensul cuvintelor în aşa numita ″limbă secretă″. Însă puţin câte puţin el învăţa introducerea şi lucrurile de bază în filozofia Magiei. Profesoara le demonstra foarte des puterea sa magică în vindecarea diferitelor răni şi boli, cât şi în influenţarea păsărilor, animalelor sălbatice, a şerpilor, a vântului şi a vremii. Totul continua foarte bine. Partea teoretică era terminată urmând să înceapă exersarea practică a celor predate.

Din păcate însă, într-o după amiază cenuşie, se ajunse la un schimb de focuri între două partide vrăşmaşe din trib, în apropierea corturilor berbere. Un glonţ rătăcit o nimeri pe Lucchi puţin deasupra inimii. Muri aproape instantaneu.

Deoarece profesoara era acum moartă si fiica lui Lucchi ştia învăţătura cea veche tot atât de mult ca şi el, Stewart ajunse la concluzia că trebuie să pună capăt studiului . Îşi împachetă notiţele sale , îşi luă rămas bun de la fraţii şi surorile sale de sânge şi se întoarse înapoi la vechiul său fel de viaţă.

Peste mai bine de 30 de ani e la această întâmplare citi el publicaţia mea şi recunoscu el în cuvintele prezentate de mine în limba hawaiană - lăsând la o parte puţinele modificări de dialect – aceleaşi cuvinte pe care el le pusese la păstrare de atâta vreme. Această descoperire puse pa Kahuna din Hawaii în legătură cu Africa de nord sau mai curând cu Egiptul. Legendele hawaiene, transmise verbal din generaţie în generaţie ca o istorie a populaţiei lor, povestea că hawaienii la început au locuit într-o altă ţară, foarte îndepărtată. În transă spirituală, se spunea în continuare, preoţii acestui popor au văzut Hawaii ca pe viitorul lor loc sigur unde trebuiau să meargă, aşa încât s-au pus la drum în căutarea unei ţări de reşedinţă.

Călătoria trebuia să înceapă la ″Marea Roşie de la Kane″ ceea ce se potrivea întregii istorii ce spunea că şi triburile din Egipt au venit peste Marea Roşie şi că acest nume a rămas acelaşi în peste trei limbi diferite. Istoria dă în continuare puţine informaţii despre continuarea călătoriei din momentul plecării.

Se povestea în general că se călătorea în caiace duble dintr-o ţară în alta. Când primii – ca un fel de cercetaşi – au descoperit arhipelagul hawaian, pe atunci nelocuit, s-au întors la cele mai apropiate insule vestice pentru a-i lua – conduce – şi pe ceilalţi membrii ai tribului ce rămăseseră acolo pentru a se reface de pe urma obositoarei călătorii. Încetul cu încetul au reuşit să ajungă în Hawaii toţi cei care plecaseră făcându-şi fiecare un cămin. Prin călătoriile ulterioare au adus cu ei în noua ţară şi plante, pomi şi chiar animale. Mult timp supă aceea au evitat cu totul efectuarea de călătorii către insulele apropiate; aşa se ajunse la o izolare totală. Când însă nu au mai existat urmaşi la tron cu sânge regesc, au călătorit spre celelalte insule în speranţa de a găsi un prinţ din sânge nobil. El chiar a fost găsit şi acesta îşi aduse cu el favoriţii săi printre care şi un KAHUNA. Dacă ne putem încrede povestirilor, acestea spun că acel Kahuna a început să formeze în Hawaii o formă de Kahunaism total greşită, ce conţinea foarte puţină magie. În schimb însă pretindea ţinerea de slujbe către diferiţi zei şi construirea de temple. Mult timp s-a menţinut falsificarea zeităţilor împreună cu templele. Alături însă, adevăraţii KAHUNA îşi duceau activitatea mai departe şi prin practicile magice eficiente şi practice protejând cu stricteţe, aproape neschimbat, marele secret al Magiei lor.

Încercări de cercetare a provenienţei poporului Hawaian, plecându-se de la asemănarea vorbirii sau a obiceiurilor, nu au adus mari succese. Există 11 triburi în Polinezia ce vorbesc dialecte diferite dar au la bază aceiaşi limbă. Câteva din aceste triburi folosesc cuvinte , obiceiuri şi credinţe ce pot fi uşor şi clar identificate ca fiind de provenienţă indiană. Pe de altă parte se pot întâlni cuvinte polineziene prin toată zona Oceanului Pacific cât şi în ţări din orientul apropiat. În Madagascar se întâlnesc cuvinte ce confirmă contactul timpuriu cu un popor ce vorbea limba polineziană. Chiar şi în Japonia se întâlnesc cuvinte polineziene şi idei ale acestora. În India se găsesc o serie întreagă de idei ce sunt strâns legate de Magia Kahuna. Sunt într-adevăr schimbate şi fără nici o valoare practică dar arată totuşi clar direcţi şi provenienţa lor iniţială.

Ajutorul nepreţuit pe care l-am primit de la Stewart şi clasificarea a tot ce el a învăţat în Nordul Africii mi-au dat posibilitatea de a putea continua cercetările mele. Încetul cu încetul am reconstituit întregul Secret comparând simbolurile şi practicile sale cu ceea ce putuse observa Dr. Brigham – şi într-o mică măsură chiar eu – la procesiunile şi ritualurile Kahuna.

Totuşi este cu neputinţă de crezut că au putut să priceapă sensul cuvintelor, importanţa şi însemnătatea ritualurilor făcute, fără a avea deja cunoştinţele moderne în Psyhologie şi a cercetării fizice, descoperiri ce se află, încet, abia astăzi. Şi religiile au jucat un rol foarte important deoarece în ele am regăsit întreaga filozofie HUNA. Aceste relicve, aşa împrăştiate cum erau, mi-au oferit indicii preţioase în căutarea de noi dovezi şi în ce priveşte direcţia de căutare. De asemenea mi-au fost de ajutor materiale mai vechi ce îmi erau neclare şi pe care am reuşit să le aflu adevăratul înţeles.

Puţin după ce mi-am publicat materialul în Anglia, am ajuns la un schimb de scrisori cu unul din preoţii bisericii engleze. După studiul cărţii mele, îmi comunica precum că şi el era preocupat şi avea anumite studii psyhologice pentru însănătoşirea oamenilor pe bază mentală şi spirituală. Interesul pentru învăţătura Kahuna îi crescu şi, puţin după contactul meu cu Stewart, acest om al bisericii împreună cu care acesta lucra hotărăsc să încerce magia vindecării folosită de Kahuna. După multe scrisori încoace şi încolo se ajunse la finalizarea planului lor. Au avut succes mai ales în cazuri de boli cu oameni obsedaţi. Familia unui asemenea pacient însănătoşit a donat o mare sumă de bani pentru continuarea intensivă a încercărilor, aşa încât trei dintre membrii grupei sale au putut să întreprindă o călătorie în California pentru a mă întâlni şi a hotărî împreună cum era mai bine a se proceda. Câd şi-au luat rămas bun de la mine aveam deja toate planurile gata, chiar şi cele ale clădirii care trebuia construită. Când cei trei se aflau pe drumul de întoarcere se declanşă cel de-al doilea război mondial, aşa încât planurile au fost lăsate baltă. După război nu au mai existat bani. Grupa de vindecători se împrăştie.

Experimentele practice de până acum au arătat că reconstituirea sistemului Huna de către oameni ce au anumite puteri naturale şi timp de ajuns pentru studierea acestui sistem oferă rezultate extrem de folositoare. Continuarea sistematică cu autocontrolul fiecăruia va arăta clar ce urmează a fi făcut.

În Hawaii nu există – sau ceea ce este nu prezintă seriozitate – în literatura de specialitate despre KAHUNA şi obiceiul lor. Şi acest puţin ce se poate găsi în cărţi şi broşuri nu spune nimic despre ceea ce eu voi consemna în continuare în cartea aceasta. Câteva exemplare din prima mea broşură se află în biblioteca din Honolulu, păzite sub cheie şi date numai persoanelor ce ştiu de existenţa acestora. Din cauza anumitor înţelesuri greşite a anumitor lucruri şi mai ales deoarece ″Rugăciunea Morţii″ prezenta un pericol real, locuitorii insulelor unde se practică Magia Kahuna stau, mai mult sau mai puţin, depărtaţi de aceste informaţii. Cel puţin există părerea că ″leul ce doarme nu e bine să îl trezeşti″.

După această introducere vom trece, în continuare, la descrierea detaliată a tuturor amănuntelor despre Systemul Huna arătând de fiecare dată dovezile avute cât şi faptul că acest system are la bază numai elemente ştiinţifice.

II
MERSUL PE FOC
– CA INTRODUCERE ÎN MAGIE –

Două lucruri deosebite ridică systemul psyho-religios al secretelor (HUNA) deasupra celor mai moderne sisteme religioase şi deasupra psyhologiei.

În primul rând şi cel mai important este că Systemul HUNA este eficace şi folositor. A fost eficient pentru KAHUNA aşa după cum va putea să lucreze şi pentru noi.

Cel mai bun exemplu în demonstrarea eficienţei practice a magiei, la orice fel de religie, la sectanţi cât şi la necredincioşi sau sălbateci funcţionând identic şi perfect este mersul pe foc., care se practică de sute de ani şi care chiar şi astăzi există în anumite locuri din lume.

Există încă un motiv în plus ce ne dovedeşte că mersul pe foc trebuie studiat la începutul studierii Magiei. Acest fel de magie are, probabil, legătură cu două lucruri fără nimic misterios şi anume picioarele şi cărbunii arzând sau alte materiale încinse – arzând, ca de exemplu pietre sau chiar flăcări deschise. Amândouă pot fi controlate până la penibilitate şi amândouă se vor dovedi cu neputinţa folosirii anumitor trucuri.

În afara picioarelor şi a căldurii mai există încă şi a căldurii mai există încă un element participant, care nu se putea vedea de controlat nici atât. Şi totuşi acest element nu este mai puţin real ca şi celelalte şi tot la fel în afara oricărei suspectări de folosire a vreunui tric. Acest al treilea element este numit atâta timp cât nu se cunoaşte alt cuvânt, ″MAGIE″.

Acest al treilea element trebuie folosit atunci când picioarele sunt pe căldura ridicată pentru a împiedica a se ajunge la băşicile fireşti sau la arsuri.

Din diferite necredinţe s-au purtat cel puţin două sute de ani de războaie. Dezvoltarea ştiinţei este strâns legată de capacitatea cercetătorilor de a lupta împotriva necredinţei şi a tabuurilor religios-dogmatice. În ziua de astăzi însă, reacceptarea fenomenelor Psyhice şi psyhologice din partea ştiinţei a devenit un tabu dogmatic care stagnează de fapt propriul ei progres. De sute de ani şcolile şi presa au făcut tot posibilul să discrediteze tot ceea ce nu se poate explica şi tot mereu se aud voci vehemente împotriva totalei necredinţe! Această părere a adus pe omul normal şi obişnuit să condamne orice fel de Magie dar mai ales lucruri precum Mersul pe foc pe motiv că ar fi înşelătorie sau lucru diavolesc. Deci dacă vroiam să-mi duc la îndeplinire publicaţia ce trebuia crezută şi ascultată, trebuia să dovedesc faptul că magia era un lucru real. Şi o voi dovedi! Însă acei cititori care cred că ştiu totul dinainte şi cărora nu le ajută nici o dovadă ce le-ar putea schimba ideile preconcepute , nu trebuie să citească această carte. Deoarece cartea va aduce la cunoştinţă multe lucruri noi şi emoţionante ce vor pune pe

mulţi pe gânduri. În cele din urmă lectura va fi mai mult decât plăcută.

După ce veţi citi această carte puteţi încerca să daţi alte răspunsuri la întrebările derutante ce apar decât dau Kahuna.

Pentru o imagine mai bună a lucrurilor am denumit materialele doveditoare în publicaţia precedentă ca şi ″Cazuri″. Fiecare caz conţine o remarcă preliminară cât şi un comentariu clarificator în final.

Primul caz este din însemnările Dr. Brigham ce se rezumă exclusiv la experienţa şi informaţiile personale ale acestuia.

CAZUL 1
Dr. Brigham merge pe lava încinsă

Remarcă preliminară:

În mod normal se explică mersul pe foc prin faptul că picioarele se tratează în prealabil cu frunze de Alaum sau alte elemente chimice ce întăresc şi anesteziază în aşa măsură încât nu se arată nici o urmă de arsură. De asemenea se mai pretinde că pietrele sau cărbunii încinşi sunt acoperiţi cu o peliculă de cenuşă sau nu destul de încinse pentru a produce arsurile obişnuite. Atunci când, în 1936, Kuda Bux (un mahomedan din Kaschmir) a prezentat în faţa comitetului de cercetători în domeniul Psyhologiei a Universităţii din Londra fenomenul mersului pe foc, Harry Price încerca în felul următor să explice acest fenomen: ″Nu mai este necesar să atenţionăm că păşind destul de repede niciodată întreaga talpă a piciorului nu va veni în acelaşi timp în contact cu căldura. Deci nici o porţiune a pielii nu va sta în contact cu materia fierbinte mai mult decât o jumătate de secundă″.

În cazul ce urmează vă veţi convinge că această explicaţie nu se apropie nici pe departe de adevăr.

Voi prezenta în continuare acest raport aşa cum mi-a fost spus de Dr. Brigham personal. Şi pentru ca prezentarea să fie cât se poate de plastică voi încerca să folosesc, pe cât posibil, aceleaşi cuvinte folosite de Dr. Brigham.

Conţinut:

″Când lava începu să curgă″, aşa începu Dr. Brigham, ″mă găseam în Sud-Kona la Napoopoo. Am aşteptat încă vreo câteva zile pentru a fi sigur că fluviul de lavă îşi va păstra consistenţa. Când am văzut că aşa va rămâne, am înştiinţat trei dintre prietenii mei KAHUNA ce îmi promiseseră că sub protecţia lor şi cu o ocazie potrivită să mă conducă – mergând pe deasupra lavei încinse. I-am rugat aşadar, să mă viziteze în Napoopoo pentru a merge împreună la câmpul de lavă şi a întreprinde această experienţă. A durat o săptămână întreagă până să vină deoarece de la Kau încoace au trebuit să vină în Kanu (Kaiace). Când în sfârşit

au fost aici tot nu am putut pleca deoarece pentru ei era foarte importantă revederea după atâta timp. Pentru prietenii mersul pe foc era total lipsit de importanţă şi plictisitor. Aşa că nimic nu mi-a fost de ajutor; A trebuit să facem rost de un porc şi să organizăm o ″LUAU″- petrecere a băştinaşilor. A fost o ″LUAU″ deosebită. S-a invitat şi jumătate din Kona. Şi când petrecerea se sfârşi a mai trebuit să aştept încă o zi ca unul din KAHUNA să se trezească într-atât încât să poată merge pe picioarele proprii.

Era încă noapte când ne pornirăm la drum deoarece a trebuit să aşteptăm până după amiază pentru a scăpa de toţi cei care auziseră ceea ce ne propuseserăm noi şi vroiau neapărat să ne însoţească. I-aş fi luat cu plăcere dacă aş fi fost sigur că nu m-ar fi încurcat la mersul deasupra lavei încinse. Îi văzusem mai demult pe cei trai KAHUNA trecând cu picioarele goale pe râuri încinse de lavă la vulcanul Kilauea şi amintirea căldurii pârjolitoare nu mă încuraja deloc.

Mersul noaptea a fost foarte obositor. Am trecut de un urcuş şi trebui să ne facem drum peste câmpuri mai vechi de lavă până la pădurea tropicală superioară. Cei trei KAHUNA mergeau în sandale şi din când în când trebuia să ne oprim pentru a aştepta când pe unul când pe celălalt să îşi scoată din tălpi pietricelele ascuţite de lavă. Când am ajuns să mergem printre copaci şi tufişuri înalte se făcu bine noapte. Am început să ne împiedicăm de rădăcini şi să cădem prin gropi. După ceva timp am încetat să mai mergem şi ne-am întins să dormim restul nopţii într-o scobitură de lavă acoperită cu muşchi. Dimineaţă am mâncat ceva carne şi peşte uscat şi am pornit să căutăm apă. Ne-a costat şi asta ceva timp deoarece acolo sus nu se găseau izvoare sau pârâiaşe de apă aşa că a trebuit să ne uităm după ochiuri de apă de ploaie rămase prin adâncituri de pietre sau sub pietre.

Până la prânz ne-am căţărat în continuare; cerul se acoperi de fum şi mirosul de pucioasă deveni tot mai puternic. Am mai luat o gustare cu poi şi peşte, după care, către ora 3 am ajuns la locul de unde ieşea lava.

Era un spectacol copleşitor. Foarte aproape de graniţa până la care creşteau copacii, muntele era ca retezat şi din foarte multe deschizături lava era aruncată în afară. Însoţită de bolboroseală şi zgomote ciudate, coloane de lavă erau aruncate 60 de metri în sus după care, căzând înapoi, formau lacuri de lavă bolborositoare.

În partea de jos unde se sfârşea lacul, lava curgea la vale. Cam o oră înainte de asfinţit am început de acolo să urmărim râul de lavă în căutarea unui loc potrivit pentru experimentul nostru. Curentul de lavă nu urmărea ca de obicei văile ci numai înălţimile terenului. Şi formase în ambele părţi nişte pereţi de delimitare dintr-o masă deosebit de dură, distanţa între pereţi ajungând până la 1000 de metri. Între aceştia curgea lava fierbinte, în canale adânci, până la stânca muntelui. În mai multe rânduri ne-am căţărat până la peretele lateral ascuţit precum lama unui cuţit, am trecut dincolo pentru a privi la fluviul de lavă. Partea de sus era răcită într-atât încât puteam să păşim fără probleme. Ici colo totuşi, în

fluviul de lavă se vedea prin crăpături lava încinsă, roşie purpurie. Când şi când a trebuit să ocolim locuri de unde, pe neaşteptate, din aburii roşii, din nişte ″duze″ porneau flăcări incolore de gaze.

După ce am ajuns din nou la bariera de pădure fără a fi găsit nici un loc propice, ne-am căutat un loc pentru a ne petrece noaptea. Dimineaţa am mers mai departe şi, după câteva ore, am găsit în sfârşit ce căutam. Masa de lavă curgea aici pe o porţiune de aproximativ 80 metri aproape orizontală. Aici erau formate terase în trepte cu delimitări destul de abrupte între una şi alta. Ici colo se întâmpla ca datorită vreunei bucăţi de lavă mai veche sau a vreunei stânci rupte să se oprească curgerea lavei exact acolo unde existau delimitările dintre terase. În acest caz se forma ca un stăvilar, lava întinzându-se în lăţime într-un lac imens. De cele mai multe ori însă ″dopul″ era împins în afară, lava curgând mai departe, în acest fel rămânea în spate o porţiune perfect dreaptă pe care, după ce se întărea suficient, se putea merge.

Ne oprirăm în apropierea a trei din aceste vane observând cum se umple şi se golesc de lavă. Chiar sus pe peretele lateral căldura sa era de nesuportat. Puţin mai jos de locul unde eram curgea un pârâiaş de lavă roşie fluidă precum apa. Diferenţa era numai aceea că apa nu putea ajunge niciodată la acea temperatură şi că lava fluidă nu făcea niciodată zgomot chiar dacă putea ajunge să curgă pe un perete abrupt cu o viteză de până la 30 km/h. Această curgere fără zgomot m-a fascinat întotdeauna când observam lava. În timp ce apa trebuie să ocolească sau să sară peste fiecare stâncă, lava topeşte fiecare obstacol formându-şi un canal ce este atât de neted precum pereţii unei oale de gătit.

Deoarece intenţionam să ajungem înainte de seară la coasta oceanului, KAHUNA s-au apucat de treabă fără să mai piardă mult timp. Aduseseră cu ei frunze de ″TI″ şi aşteptau pregătiţi să înceapă, până când lava era capabilă să rezistă la greutatea noastră(Frunzele de ″TI″, acea plantă specifică, uşor de procurat în toată Polinezia, se foloseau în general la mersul pe foc. Erau frunze de 30-60 cm. În lungime şi destul de înguste, cu marginile ascuţite ca un ferăstrău. Creşteau în tufişuri, pretutindeni, în vârful unor tulpini subţiri, arătând mult ca nişte mături de curte).

În momentul când aruncând bucăţi de stâncă pe suprafaţa lavei s-a putut vedea că aceasta era stabilă destul pentru a ţine greutatea noastră, cei trei KAHUNA se ridicară şi coborâră căţărându-se pe peretele abrupt. Ajunşi cu toţii jos, ne dogorea mai rău decât dacă am fi fost într-un cuptor încins. Lava începea tocmai să se întunece la culoare, totuşi mai existând pete roşii aprinse, aburi coloraţi de căldură ridicându-se pe toată suprafaţa. Aburii apăreau şi dispăreau ca şi când fierarul ar băga şi scoate din apă un fier înroşit. Mi-am dorit din toată inima să nu fi fost atât de curios. Numai gândul că trebuie să merg până la celălalt capăt peste acel infern neted mă făcea să tremur şi să-mi amintesc cum îi văzusem pe cei trei KAHUNA mergând cu picioarele goale pe lava încinsă a vulcanului Kilauea.

KAHUNA îşi descălţară sandalele începând să îşi înfăşoare picioarele în frunze de Ti, trei frunze pentru fiecare picior. M-am aşezat jos bandajându-mi şi eu cu frunze Ti picioarele peste ghetele mele solide ţintuite. Nu eram pregătit să mă expun la riscuri deosebite. KAHUNA susţineau că trebuie să îmi dau atât ghetele jos cât şi ciorapii. Deoarece zeiţa Pele nu-ar fi dispusă a proteja ghetele mele împotriva căldurii şi că ar fi o jignire dacă le-aş da ei.

Am purtat o discuţie fierbinte; fierbinte din toate punctele de vedere deoarece eram aproape prăjiţi. Ştiam că nu era Pele aceea care ne facilita mersul pe foc şi mi-am dat toată silinţa să aflu ce zeu sau altceva era răspunzător pentru asta. Ca de obicei KAHUNA rânjeau; erau de părere că ˝KAHUNA cel Alb˝ poseda bineînţeles un tric şi putea scoate MANA (un soi de putere binecunoscută de KAHUNA) din apă şi aer ajutând astfel munca lor. Considerau de prisos să vorbească, despre ceva ce KAHUNA oricum nu vorbeau, secretul fiind dat mai departe numai din tată în fiu.

Concluzia finală era că eu mă opuneam să îmi scot cizmele. Mă gândeam că dacă tălpile bătătorite ale hawaienilor îi protejau deasupra lavei încinse, talpa groasă de piele a cizmelor mele îmi oferea cel puţin tot atâta siguranţă. Trebuiau să ţină cont că pe vremuri eram de părere că trebuie să existe o explicaţie fizică pentru acest mers deasupra focului. KAHUNA au început să facă glume pe seama cizmelor mele considerând în cele din urmă că nu trebuie să fie un gând rău dacă vroiam să dau ca jertfă cizmele mele zeiţei Pele. Tot bufneau în râs şi în timp ce eu îmi înfăşuram frunzele mele de ti, începură cu cântecele lor.

Cântecele pe un singur ton erau în Hawaiana veche aşa că nu am putut să le urmăresc sau să le înţeleg. Era chemarea firească a zeilor, aşa cum cuvânt cu cuvânt şi din generaţie în generaţie o învăţaseră.

Ce am putut înţelege a fost că acel cântec conţinea şi denumiri de persoane legendare cât şi preaslăvirea unuia sau altuia din zei.

Eram ca şi prăjit când KAHUNA îşi terminaseră cântecele lor cu toate că nu au durat decât câteva minute. Dintr-o dată sosise timpul. Unul din KAHUNA lovi cu un mănunchi de frunze Ti suprafaţa lavei şi-mi dădu mie cinstea de a păşi primul. Imediat mi-am amintit de bunele maniere: am fost de părere că demnitatea bătrâneţii şi frumuseţii trebuiau să aibă întâietate.

Ne-am pus de acord în sfârşit că cel mai bătrân din KAHUNA să meargă înainte, eu în spatele lui iar ceilalţi doi KAHUNA în dreapta şi în stânga mea. Fără să mai ezite nici un moment, cel mai în vârstă KAHUNA păşi pe suprafaţa îngrozitor de fierbinte. Când l-am văzut, eu am rămas cu gura căscată.; şi el ajunsese aproape de cealaltă parte, aproximativ 50 de metri mai departe, când cineva îmi dădu un brânci ce mă obligă repede ori să cad cu faţa pe lavă ori să mă pun pe mers. Căldura era insuportabil de mare. Mi-am ţinut respiraţia nemaifiind în stare să mă gândesc la nimic. Eram tânăr pe atunci şi mă puteam lua la întrecere la suta de metri cu cei mai buni. Aici însă am alergat mai repede ca niciodată! Am obosit! Cred că am doborât cu siguranţă toate recordurile...

totuşi, încă de la primii paşi au început să îmi ardă tălpile de la bocanci, s-au deformat, se topiră şi îmi strânseseră picioarele ca într-o menghină. Cusăturile cedară şi curând am pierdut o talpă complet iar cealaltă se ţinea după mine prinsă într-o rămăşiţă din pielea carâmbului.

Pingeaua ce se ţinea agăţată de mine era să mă coste aproape viaţa. Mă făcu să mă împiedic de câteva ori şi îmi încetini cu mult viteza de desfăşurare. În sfârşit, după un timp ce îmi păru minute întregi dar care nu putu dura decât câteva secunde, am sărit pe malul celălalt în siguranţă. Mi-am privit picioarele şi am văzut că şosetele mele, acolo unde se termina talpa şi începea faţa de piele a cizmelor, erau în flăcări. Dădui cu mâna stingând flăcările din ţesătura de lână. Apoi mă uitai în jur şi am văzut cum cei trei KAHUNA se scuturau de râs. Arătau cu degetele către pingeaua ce îmi atârna de restul cizmei cât şi la cea pe care o pierdusem şi rămăsese undeva pe crusta de lavă transformată într-o crustă mică arsă.

Mă bufni şi pe mine râsul. Niciodată în viaţa mea nu m-am simţit atât de uşurat ca în acea clipă când am fost conştient că eram în siguranţă şi că nu aveam nici măcar o băşică de arsură pe talpă sau acolo unde îmi arseseră şosetele.

Nu mai este mult de spus despre experienţa mea. Am simţit în acele momente o căldură insuportabilă la faţă şi la întreg corpul însă nici cea mai mică urmă la picioare.

Când mi-am atins picioarele cu mâinile, le-am simţit fierbinţi. Sentimentul de căldură l-am avut însă în mâini şi nu în picioare. Nici unul din ceilalţi KAHUNA nu aveau nici o singură băşică de la arsură cu toate că frunzele de Ti ce le înfăşuraseră în jurul picioarelor erau arse de mult. Mersul de întoarcere până la coasta mării a fost pentru mine un coşmar. Tot drumul înapoi l-am făcut în nişte sandale pe care mi le-am confecţionat singur din lut verde şi trebuie să spun că acest drum de întoarcere mi-a rămas în amintire mai dureros decât mersul pe lava încinsă″.

Comentariu - Conform comentariului Dr. Brigham:

Vreţi desigur să aflaţi în continuare cum i-a fost posibil acestui cercetător să ducă la bun sfârşit acest experiment.

″Este Magie″ mă asigură el, ″Este o părticică din comoara Magiei pe care o posedă KAHUNA şi alte popoare ″primitive″. M-au costat mulţi ani de muncă intensă pentru a ajunge la concluzia aceasta. Este părerea mea fermă şi are la bază un studiu de lungă durată şi observaţii precise″.

″Dar″ - am spus eu - ″Nu aţi încercat cel puţin să găsiţi o altă explicaţie?″. Doctorul râse la mine: ″Bineînţeles că am încercat. Nu mi-a căzut deloc uşor să constat că Magia este pur şi simplu cu putinţă (posibilă). Când am fost totuşi absolut sigur că este vorba de Magie, mi-a rămas totuşi înrădăcinată în minte o neîncredere în propria mea decizie. Chiar mai târziu când am putut proba cu

succes mersul pe foc, m-am reîntors la vechea teorie ce spunea că lava în, răcire, îşi forma în partea superioară un strat poros izolator termic. De două ori am reîncercat, pe scurgeri mici de lavă, decă se confirmă această teorie. În unul din cazuri am aşteptat până când lava a luat o culoare întunecată – neagră, răcindu-se, după care am atins-o scurt cu vârful degetelor. Chiar dacă lava era incomparabil mai rece decât cea peste care mersesem, m-am ales cu nişte arsuri la degete groaznice. Şi n-am făcut decât să ating scurt suprafaţa″.

″Şi cum a fost cealaltă dată?″ - am întrebat eu.

Îşi scutură capul şi râse puţin forţat, cu un puţin sentiment de vinovăţie. ″Da″, spuse el, ″După ce m-am ales cu băşici de arsură , pe care le-am căpătat după prima încercare, ar fi trebuit să mă învăţ minte însă nu era uşor să lupţi împotriva ideii celei vechi. Ştiam că am mers pe lava încinsă şi de multe ori nu îmi venea să cred că mie mi-a fost aşa ceva cu putinţă.″

″La a doua încercare am fost ca obsedat de teoria cu stratul poros izolator termic. Am luat puţină lavă fluidă, ceva mai groasă, pe capătul unui băţ, aşa cum se ia sticla lichidă, şi a trebuit să îmi ard încă o dată groaznic degetele pentru a mă convinge definitiv. Nu, nu putea fi în cazul ăsta nici o greşeală cu putinţă! KAHUNA folosesc cu certitudine Magia la mersul pe foc cât şi la alte practici pe care le fac. Există legi ale naturii ce sunt valabile în lumea exterioară fizică, şi există alte legi valabile lumii interioare. Şi, încercaţi vă rog să mă credeţi dacă puteţi: legile celeilalte lumi sunt tot atât de puternice pentru a putea fi folosite în a neutraliza sau chiar schimba legile lumii fizice″.

În acest caz, controlul Magiei asupra căldurii a avut o astfel de influenţă încât pielea cizmelor grele purtate de Dr. Brigham a ars complet în schimb picioarele sale fiind totodată protejate împotriva oricăror arsuri. Nu poate fi vorba nici de o substanţă chimică, ce ar fi protejat picioarele în timpul mersului pe foc. De asemenea lava nu era acoperită de o peliculă de cenuşă ce putea da un strat izolator. Lava era atât de fierbinte încât chiar la alergarea rapidă cu un contact scurt între cizme şi lavă a făcut ca pielea cizmelor să ardă transformându-se într-o crustă.

Este deci mai mult ca sigur că, căldura a fost atât de mare încât în condiţii normale ar fi produs la picioare arsuri deosebit de grele.

CAZUL 2
Un Magician de la bâlci foloseşte magie adevărată

Introducere:

Este aproape de necrezut, totuşi este posibil, ca anumite reprezentări că conţină Magie adevărată şi nu numai tricuri mecanice, aşa cum de obicei suntem convinşi să credem.

În cazul de faţă este vorba despre un om care după reprezentaţie se retrăgea imediat fără a vorbi niciodată despre magia pe care o folosea (excluzând oamenii ce arătau un interes deosebit şi care erau capabili să înţeleagă anumite lucruri reale).

Acest om şi cu nevasta lui dădeau spectacole în Honolulu. Mi-au povestit despre magia lor şi despre cum au ajuns să o înveţe. Aici este şi interesul nostru în a ştii ce făceau şi nu cum o făceau.

Aşa numita Magia focului, aşa cum se întâlneşte de multe ori pe la bâlciuri, este o imitaţie proastă a ceea ce vreau eu să descriu în continuare. În general aceste reprezentaţii de la bâlciuri se limitează la ţinerea unei ţigări în gură şi introducerea acesteia cu jarul aprins pe limbă, de unde este sigur că jarul este la distanţă sigură de carne. Sau cineva ia o gură plină de benzină aprinzând-o deasupra unui foc, cât şi gazele produse de benzină. Aceasta este încă foarte logic deoarece gazele au o depărtare sigură faţă de buze în aşa fel încât să se poată amesteca cu oxigenul din aer şi a se aprinde.

Cuprins:

Magicianul Focului despre care vorbesc îşi dădea reprezentaţiile într-un cort micuţ. Numai o balustradă îl despărţea de public ce se afla faţă de el la o distanţă de 1 metru maxim 2. Ustensilele lui constau dintr-o masă de brad pe care erau câteva lucruri pe care acesta le folosea. La singurul lui număr de introducere, unde nu era vorba de folosirea magiei, sărea micuţul lui câine prin mijlocul îngust al unui cauciuc stropit cu ulei şi arzând.

Totul se petrecea în faţa ochilor spectatorilor . Acesta îi invita să se convingă de căldura fiecărui lucru înainte de a-l pune în contact cu pielea sau corpul său. Fiecare mişcare se producea ca şi cu încetinitorul. Nu încerca nici o clipă de a trişa sau de a ascunde ceva. În ambele reprezentaţii pe care eu le-am urmărit, Magicianul demonstra următoarele:

1. El a fiert o cană de apă după care a băut-o dând-o pe gât clocotind;
2. Bucăţi de lemn de brad, groase ca degetul, au fost puse să ardă la flacăra unui arzător de gaz până când la un capăt au devenit cărbuni încinşi. Acesta luă şase bucăţi din care muşcă partea încinsă şi o mestecă;
3. Încălzi până la roşu deschis o bară de oţel la mijloc după care îşi puse limba în locuri diferite pe porţiunea încălzită. De fiecare dată se auzea cum carnea sfârâie cu un uşor abur în contact cu metalul înroşit;
4. Aprinse flacăra unui aparat de sudură, normal, după care reglă flama până la culoarea albastră-verzuie; cu această flamă tăie câteva bucăţi de metal. După aceea dădu flacăra şi bucăţile de metal câtorva spectatori pentru testare. Fără a mai umbla la reglajele aparatului de sudură sau a mai stinge flama pentru scurt timp, îşi introduse arzătorul în diferite poziţii în gură. Gura rămase în tot acest timp larg deschis; se putea vedea clar cum îi juca flacăra în fundul gâtului. Când se flăcăra apoi încet pe limbă până la buze în afara gurii;

5. Încălzi o bară de oţel până la roşu aprins după care o ridică cu mâinile goale; oricine altul s-ar fi ars groaznic. După aceea luă o platbandă de metal pe care o încălzi la mijloc până deveni roşie aprinsă. Lup porţiunea fierbinte între dinţi, prinse cu mâinile capetele libere ale platbandei, îndoind-o de mai multe ori de sus în jos.

Comentariu:

Prezentarea ultimă în care Magicianul ţine cu dinţii platbanda de metal m-a făcut să îi studiez cu atenţie dantura. Erau dinţi solizi, nici un fel de proteză. Asta m-a interesat în mod deosebit deoarece oţelul încălzit a rămas cam 10 secunde în contact direct cu dinţii din faţă. Chiar dacă acest ″Tric″ - Standard era prezentat de mai multe ori pe seară, toţi dinţii săi aveau smalţul intact.

Înaintea celei de-a doua reprezentaţie din acea seară m-am întâlnit cu un medic stomatolog. Acesta mi-a spus că în mod normal contactul cu o asemenea căldură produce ireparabil omorârea nervilor şi distrugerea dinţilor. În afară de asta ar trebui, în cazul în care nervii nu ar fi distruşi, să aibă dureri de nesuportat. Puţin înaintea celei de-a doua reprezentaţie am răzuit cu un cuţit muchia dinţilor din faţă. Am răzuit cu grijă vrând să fim siguri că nu există vreo substanţă de izolare într-o peliculă izolatoare invizibilă.

Oricum posibilitatea folosirii vreunei substanţe izolatoare era puţin probabilă deoarece gura era umedă. Oricum dinţii din faţă ar fi ţinut cu greu o asemenea îmbrăcăminte ce era atât de subţire încât nu se putea răzui sau vedea.

CAZUL 3
Un profesor povesteşte istoria Bibliei

Introducere:

La 21 februarie 1935 am fost la un seminar în biblioteca de stat din Los Angeles. Vorbea DR. John G. Hill, profesor de istorie biblică la universitatea din sudul Californiei. Tema era ″Mersul pe foc″. Fuse de multe ori, pe durate lungi, în insulele sudului prezentându-ne şi filme făcute în timpul acestor excursii.

Acesta ne povesti cum vizită o insulă vecină cu Tahiti, trebuind să meargă mai mult de 20 km pentru a vedea o reprezentare a Mersului pe foc. Acolo se făcuse o groapă foarte maredupă care o umpluseră cu lemne uscate şi pietre. Au făcut focul întreţinându-l câteva ore până când pietrele s-au înroşit. După ceremonia de închinare şi de chemare a lui ″NAHINE (zeitate) din ceruri″, cei ce mergeau pe foc au înconjurat groapa cu foc de 7 ori într-un sens şi în celălalt. (înainte şi înapoi mot a mot). Au folosit în timpul ceremoniei frunze de Ti cu care atingeau în permanenţă pietrele şi ştergeau de pe ele praful. Dr. Hill a filmat foarte mult aici. El lua prim planuri de la cei ce mergeau pe foc, de la picioarele

acestora, de la pietrele încinse cât şi în timpul cât – unul după celălalt – păşeau peste pietrele încinse. Ne arătă un băştinaş ce a fost obligat să păşească peste pietrele încinse. Era un fel de Proba focului sau Hotărârea zeilor în care trebuia să-şi dovedească astfel vinovăţia sau nevinovăţia. Acesta se arse groaznic şi băştinaşii îl declarară vinovat cu toate că acesta susţinea vehement contrariul. Această decizie se baza pe faptul că băştinaşii erau de părere că cel în cauză nu a meritat protecţia zeiţei ″NAHINE din ceruri″.

După terminarea ceremoniei Dr. Hill şi însoţitorii acestora au cercetat pietrele constatând următoarele: Nu se putea sta mai mult de 11 secunde în apropierea pietrelor la o distanţă de cel mult 1 metru. Treisprezece minute a durat până un mănunchi de nuiele verzi şi ude au început să ardă.

În timpul În timpul acestor teste au fost invitaţi de Magicianul şef ca, sub protecţia magiei sale, să meargă pe pietrele încinse. Unul din însoţitorii Dr. Hill se alătură băştinaşilor acceptând invitaţia. Şi acesta păşi deasupra pietrelor. Dr. Hill povesti că în acel moment pietrele erau aproape roşii încinse. Pantofii acestuia nu au ars de asemenea tălpile rămaseră fără urmă de rană. Dar, destul de ciudat, căldura a ars faţa acestuia într-o asemenea măsură încât s-a cojit pe faţă multe zile după această experienţă.

După terminarea expunerii m-am amestecat într-o grupă de oameni ce se adunaseră în jurul Dr.-lui Hill pentru a pune diferite întrebări. A fost rugat, printre altele, să dea o explicaţie mersului pe foc. Răspunse că nu cunoaşte nici una. Bănuia numai că există un tip superior de putere spirituală ce este capabilă să protejeze oamenii de căldură puternică sau foc. Atenţionă însă, încă o dată, că aceasta este părerea lui personală şi nu poate dovedi netrebuind a fi luată ca un fapt concret.

Au fost puse şi întrebări obişnuite ca de exemplu dacă s-au folosit substanţe invizibile protectoare. Dr. Hill clarifică din nou că aceasta putea fi puţin probabil din simplul motiv că pantofii albului nu au putut fi pregătiţi dinainte şi sigur în condiţii normale la o aşa căldură ar fi fost total ruinaţi.

Dr. Hill încercă în continuare să facă mai multă lumină în acest mister, povestind şi despre alte reprezentaţii ale mersului pe foc pe care le văzuse însă unde nu făcuse nici o fotografie. La una din acestea cunoscu un tânăr alb care era numit cu puţină răutate ″Albul mistic″ şi care declară deschis că dacă Magia indienilor îi poate proteja împotriva focului atunci şi Dumnezeul lui o putea face cu el. Dr. Hill vorbi personal cu prietenosul magician ce îi spuse râzând că el, fără nici un pericol, va merge pe pietre încinse. Fără să ia seama la protestele turiştilor, tânărul scoase pantofii şi ciorapii. Se apropie de foc cu întreagă mimică a feţei concentrată – probabil se concentra asupra lucrului ce-l avea de făcut şi a-şi ţine credinţa deschisă. Păşi fără reţinere în urma Magicianului şi totul decurse minunat până se porni alături de groapa cu foc o luptă între doi câini. Pentru o secundă tânărul privi într-acolo după care îşi ridică scurt un picior dar aproape instantaneu privirea i se concentră din nou continuând mersul peste pietrele

încinse. Cum se arătă după aceea, piciorul pe care şi-l ridicase avea pe talpă o băşică de arsură destul de mare. Dr. Hill îşi dădu cuvântul că povestirea era adevărată fără să facă vreun comentariu asupra întâmplării şi a importanţei sale.

Comentariu:

Pentru acei cititori care nu au văzut filme despre mersul pe foc aşa cum se puteau vedea din 1934 prin toate cinematografele şi în documentarele dinaintea filmelor, vom da în continuare câteva indicaţii despre literatura şi filme adecvate.

În cartea lui A.A. Wright ″The Colony of Fiji″ publicată de conducerea insulelor se pot găsi câteva fotografii reuşite ale mersului pe foc. Se poate distinge părerea oficială ştiinţifică exprimată în cazul publicaţiilor oficiale dar care, totuşi, într-o carte atât de bună, nu descrie această deosebită atracţie pentru turişti pe insulele Fiji decât într-o singură frază.

O altă carte uşor de găsit în biblioteci este ″Seatracks of the Speejacks″ . În acest jurnal al scriitoarei Joanne Gowen se pot găsi atât fotografii cât şi descrieri amănunţite a întregii proceduri făcută de magicieni la mersul pe foc.

În cartea lui Herbert McQuarrie ″Tahiti Days″(George H. Doran Co., 1920) se găseşte un întreg capitol dedicat Mersului pe foc, spectatorii şi descrierea amănunţită a reprezentărilor.

CAZUL 4
Mersul pe foc ca ritual religios în Burma

Introducere:

În perioada în care am rămas în insulele Hawaii pentru o durată mai lungă am condus şi un magazin personal în care aveam obiecte de artă dar şi reprezentanţă Kodak. În anul 1929 unul din clienţii mei a fost şi un englez ce făcea o călătorie în jurul lumii. Avea o cameră de filmat cu film îngust de 16 mm. căutând să filmeze tot ce, într-un fel sau altul, i se părea ieşit din comun. Îl cunoşteam deja de câteva zile când veni într-o dimineaţă în magazin să mă întrebe dacă nu ştiu ceva deosebit de filmat în Hawaii. Cunoşteam destule lucruri ciudate în Hawaii însă nu am putut spune la cine se putea adresa pentru a putea filma un KAHUNA în timp ce îşi practica magia lui.

În timp ce ne întreţineam, din discuţii am aflat cum mituise un preot din Burma primind astfel ocazia de a se ascunde pe balconul unui templu, putând filma pe credincioşii în zeul Focului – Agni în timp ce mergeau pe foc.

L-am rugat să îmi povestească despre aceasta mai în amănunt şi să îmi arate filmul făcut. Imediat se duse înapoi la hotel şi aduse filmele. În continuare voi povesti cu amănuntul tot ce am văzut şi auzit în micuţa cameră de proiecţie din spatele magazinului.

Cuprins:

˝Vedeţi˝ - spuse prietenul meu cu mândria omului ce este sigur că dezvăluie minunea minunilor - ˝Eu nu povestesc numai asemenea lucruri ci le şi fotografiez. Şi cred că este bine să fac acest lucru. Puteţi să vă daţi singur cu părerea despre filmul pe care doresc să vi-l arăt acum. Dacă nu aş fi făcut personal fotografiile aş fi putut crede aproape că totul a fost o iluzie! Ceea ce am văzut este aproape de necrezut, este o nebunie curată şi împotriva legilor naturii. Oricine cu care veţi vorbi vă va spune că aşa ceva nu poate fi adevărat. Chiar eu vă spun asta - cu toate că am putut vedea totul în urmă cu trei luni cu proprii mei ochi˝.

În timp ce aranjam filmul în aparatul de proiecţie se opri din discuţie aşteptând până când privirea mea se îndreptă din nou asupra lui. Îmi dădui toată silinţa să mimez cât mai bine o totală surpriză.

Aproape mândru de sine spuse în sfârşit: ˝Haideţi, puteţi să-i daţi drumul! Întrebaţi-vă singur dacă puteţi sau nu crede ceea ce vă vor arăta fotografiile˝.

Am tras câteva scaune în spate şi am apăsat pe comutatorul aparatului. Pe peretele din spatele camerei apărură umbre în mărime naturală ce începură să fileze şi să se mişte.

˝Aceasta este procesiunea˝ îmi spuse noul meu prieten. ˝Ei merseră înainte de slujbă în curtea templului. Acolo... grupul ce tocmai trece, ... aceştia sunt candidaţii ce ani de zile au fost iniţiaţi în cultul focului al zeului Agni. Minunate figuri de cerşetori aceşti tineri maronii. Luaţi aminte la feţele lor deosebite. Toţi par să se gândească profund la ceva în timp ce mergeau. Par să nu ia cât de puţin în considerare lumea ce aproape în extaz se adunase pentru a vedea. Se putea crede că fiecare din cei din public spera ca într-o zi să poată avea dreptul să meargă peste foc... Mare cinste... Nu trebuia să mergi decât o singură dată peste foc şi aveai tot restul vieţii existenţa asigurată. Deveneai un fel de preot sau om sfânt. Toţi preoţii din Templu au mers o dată peste foc. Altfel nu puteau primi poziţiile pe care le aveau˝.

˝Dar cum fac asta?˝ am întrebat eu în timp ce procesiunea se continua cu tot fastul oriental.

˝Da, desigur că vreţi să ştiţi asta. Şi eu aş vrea tot atât de mult să aflu˝.

˝Dar ce părere aveţi despre aceasta?˝ - forţai eu.

˝De unde vreţi să ştiu? Am întrebat ca să aflu de la acel preot; dar cred că a încercat să mă păcălească. Spun că ei au găsit adevărata religie şi că mersul pe foc dovedeşte aceasta. Spunea că nici o altă religie nu dă posibilitatea convertiţilor săi să poată merge pe foc. Vroia să mă convingă pe mine că Dumnezeul lor poate să apere de foc pe oamenii curaţi şi sfinţi. Aceia însă care nu erau îndeajuns de purificaţi se vor arde tor aşa ca ceilalţi.

Deodată arătă către perete. ˝Vedeţi pe tipul acela? El este preotul pe care am putut să îl mituiesc în timp ce procesiunea trecea prin oraş. Cu el am vorbit. Este într-adevăr un tip de treabă. Destul de cultivat şi isteţ...˝

˝Cum adică?˝- întrebai eu.

˝Nu este aşa de neîncrezător ca ceilalţi cerşetori; nu este unul din cei care urăsc albii. Şi când spun isteţ este pentru că a fost isteţ de ajuns să se prefacă, că, mă crede că mă interesează religia lui şi că vreau să mă convertesc acesteia... Am crezut că-mi va râde în faţă... Dar în acelaşi moment făcui să sune banii în buzunar aşa încât se arătă că toată povestea este serioasă.

˝˝Poate că a luat-o în serios˝ spusei eu, în timp ce observam desfăşurarea în continuare pe ecran a procesiunii.

˝Nu, precis n-a fost atât de prost! A auzit sunetul banilor şi când am spus că vreau să trec la credinţa lui şi că voi plăti bine dacă-mi va permite să urmăresc mersul pe foc, în acel moment am câştigat. Am confirmat imediat, încă o dată, că îi voi da pentru biserică un frumos ajutor bănesc . Îmi mulţumi şi-mi spuse că mă va aştepta peste puţin timp la o uşă laterală a templului. Bineînţeles că n-am spus că îmi voi aduce şi camera de filmat.˝

Imaginea se schimbă brusc. Se văzu curtea interioară a templului. Era o curte mare înconjurată de ziduri înalte. La capătul ei, aproape sub noi era o grămadă lungă şi înaltă de cărbuni încinşi apropiindu-se de roşu deschis. Era cam 15 metri lungă şi 1.50 metri înaltă. Câţiva oameni începură cu nişte greble lungi să niveleze cărbunii.

˝Aceasta este frumos˝ strigă prietenul meu englez. ˝L-am întâlnit pe preot şi am fost lăsat în templu împreună cu geanta şi aparatul de filmat, fără ca el să bănuiască ce am eu de gând. Mă conduse pe un balcon şi mă ascunse în spatele unei umbrele de bambus. I-am plătit încă o dată bani pentru biserică după care acesta plecă. Nici un minut mai târziu făcusem în umbrelă o gaură pentru obiectivul camerei şi una pentru telemetrul camerei. Era încărcată proaspăt şi gata de filmare. Aşa că am început de îndată.

Am filmat începutul şi sfârşitul operaţiei de aranjare şi pregătire a patului de cărbuni.˝- povesti el în momentul când se schimbă scena.

˝Vedeţi? Acum au tras cărbunii în toate părţile şi nivelează patul de cărbuni. Este cam 15 cm. adânc. Cărbunii au ars aproximativ 10 ore după cum mi-a spus preotul. Este o căldură ca în iad! A fost şi pentru mine în spatele umbrelei de bambus aşa de cald încât aproape nu mai puteam să rezist. Uitaţi-vă la oamenii cu greble cum îşi întorc feţele şi cum, destul de des, îşi întorc corpul în direcţia focului în toate părţile pentru a nu fi prăjiţi de vii. Era într-adevăr deosebit de cald!˝

Şi acum priviţi uşa aceea. Am început să filmez în momentul când am auzit gălăgie afară. Ştiam că acum venea procesiunea. Uitaţi-vă, au ajuns! ...Preoţii înainte după care urmau candidaţii. Candidaţii erau toţi bărbaţi – femeile erau considerate prea păcătoase pentru a putea fi purificate. Foarte mulţi bărbaţi sunt bătrâni. Am putut nuăra 43 de candidaţi. Priviţi la feţele lor... Veneau de parcă ar fi mers la ceaiul de după amiază; şi-au făcut cea mai prietenoasă mimică cu putinţă... Tipii solizi din margine sunt ˝Sich˝- poliţişti. Îi poţi întâlni în toate coloniile

englezeşti. Nu aparţin templului dar conducerea îi trimite la asemenea ocazii pentru a ţine ordine. Veţi vedea imediat cât de utili vor fi...

În timp ce eu priveam, întreaga procesiune intră în curtea templului. Candidaţii se adunară într-o grupă liniştită la capătul lung al patului de cărbuni. În spatele lor se adunară un mare număr de bărbaţi, femei şi copii, cu toţii foarte extaziaţi de nerăbdare. Liniştitor păşeau prin mulţime poliţiştii Sikh cu bastoane de cauciuc în mână.

Preoţii se adunaseră în jurul patului de foc, întâlnindu-se cu altă grupă de 6 preoţi ce ieşiseră din templu şi care acum luară loc la celălalt capăt al patului de cărbuni. Fiecare din cei şase aveau în mână un bici scurte din mai multe şnururi (?) de piele. Între ei şi foc era ca un bazin de apă băgat în pământ. Avea cam 1,80 metri lăţime, 10 cm. adânc şi 3 metri lung, fiind aşezat de-a curmezişul pe toată lăţimea unde se termina patul de cărbuni.″

″De ce aveau preoţii bice?″ am întrebat eu. ″Vroiau să îi ţină pe candidaţi cu biciul, departe de apă?″

″O să vedeţi imediat″ a venit răspunsul prompt.

″Se pare că preoţii biciuiau pe acei bărbaţi când ieşeau de pe foc şi intrau în apă făcându-i astfel să nu se gândească la picioarele lor fierbinţi. Am întrebat pe acel preot dar nu am înţeles ce a vrut să spună... mi-a spus ceva de o veche trebuinţă... ″

″Vor fi candidaţi răniţi de foc sau de bici?″ am întrebat eu.

″Bicele fac răni serioase. Câteodată rănile rămân urme sângerânde pe spate acolo unde lovesc. Dar uitaţi-vă acum la film. Vedeţi, acum se roagă. O fac bolborosind grămadă de lucruri. Se roagă la Agni pentru ca el să protejeze pe cei puri iar pe ceilalţi să îi ardă. Mie mi se face pielea găinii pe spate când văd.″

Camera se mişcă prinzând în cadru din nou pe candidaţi. Nu se roagă cu preoţii ci stau pur şi simplu acolo aşteptând. Purtau numai nişte şorţuleţe de cârpă. Dintr-o dată un bătrân gârbovit ridică mâna ca şi când ar fi vrut să salute pe cineva din public. Se întoarse şi păşi încet peste foc, aura de căldură a cărbunilor dând iluzia că acesta parcă dansa. Cu mâinile împreunate ca la rugăciune şi cu faţa ridicată, ca şi când ar fi trimis o rugăciune către cer, păşea încet peste patul de foc. Eu mi-am ţinut respiraţia. Cu paşi hotărâţi, regulaţi, păşi el peste cărbunii încinşi către grupa de preoţi care îl aşteptau la celălalt capăt.

Când am văzut asta nici nu îndrăzneam să mai respir... Unde picioarele sale atinseseră cărbunii rămânea pentru o clipă o pată închisă ce dispărea însă imediat. Acel bărbat merse în continuare fără să-şi schimbe ritmul paşilor. În timp ce păşea astfel prin aburul de căldură şi ceaţa uşoară formată, părea mai curând ca o arătare decât ca o fiinţă omenească. Dar în timp ce priveam filmul am simţit cum la capătul sentimentului în care mă minunam mă împreunam cu un altul de uşoară neîncredere. Ceea ce vedeam era de necrezut! Dar sfârşitul mersului groaznic de abia venea. Omul cel în vârstă păşi afară din puţul de foc în apă şi fu prins imediat de braţe de 2 preoţi. Bicele groaznice plesniră de 3 ori lăsând urme

sângerânde pe spatele maroniu. Bătrânul se strâmbă de durere. Cei doi preoţi îl luară grăbiţi îndreptându-se către o bancă aşezată lângă zidul lateral. Acolo controlară fiecare din ei picioarele lui, dădură din cap şi se grăbiră la locurile lor. Imaginea camerei se duse înapoi şi prinse exact momentul în care un candidat îşi puse piciorul pe patul de cărbuni. Era un bărbat slăbuţ de vârstă medie 40-50 de ani. Ochii săi erau îndreptaţi către preoţii ce aşteptau şi mâinile sale erau întinse în lateral cu pumnii încleştaţi. Cu paşi mari şi repezi îşi începu proba focului. Paşii i se accelerară. Capul i se ridică şi privirile i se îndreptară către cer, ca şi cum ar fi vrut să fugă de căldură. Avea în spatele său deja jumătate din drum când începu să meargă tot mai repede. Deodată i se auzii strigătul. Începu efectiv să o ia la trap. Trapul i se acceleră ajungând să fugă şi ajuns la capătul patului de foc, sări precum un nebun în apă. Nici nu a atins bine apa că loviturile de bici căzură asupra lui. Cu lovituri şuierătoare bicele loviră iar candidatul se chirci de durere, ţinut strâns de cei 2 preoţi.

Camera se opri pe următorul candidat.

˝A avut arsuri cel de-al doilea candidat?˝ am reuşit eu să întreb. ˝Nu, numai trei din toată mulţimea˝ veni răspunsul rece. ˝Fiţi acum atent.˝ comandă el.

Un bărbat gârbovit şi foarte bătrân începu să păşească peste foc. Mâinile sale erau ridicate în rugăciune. După câţiva paşi începu să se împleticească. El sări în sus, se îndreptă ca în nebunie înainte şi căzu pe patul de cărbuni. Imediat păzitorii cu greble lungi erau deja acolo. Au muncit foarte rapid rulând corpul deja fumegând până la marginea patului de foc; după care scoaseră corpul afară. Bucăţi de cărbuni încinşi intraseră în carnea aproape arzândă. Corpul neînsufleţit fuse udat cu apă după care fu dus de acolo cu rapiditate.

˝Era deja mort înainte de a-l scoate...˝ spuse o voce puternică din apropierea cotului meu. Tresării deoarece uitasem cu totul de prietenul meu. ˝Cu toate astea reprezentaţia nu a fost întreruptă; au continuat liniştiţi mai departe.˝

Se produse o nouă întrerupere a filmului. După ce imaginea se mută la un bărbat ce era tocmai biciuit la celălalt capăt al patului de foc pe un nou candidat. Acesta păşise deja pe foc şi ţinea în braţele lui un copil. Nu avea mai mult de 6 ani şi purta, ca şi bărbatul, numai un şorţ. Aproape că am uitat să respir de frică... De ce oare trebuia să fie copilul pus într-o asemenea primejdie? Ce se întâmpla dacă bărbatul subţirel se împiedica şi cădea?... Din nou trebui să îmi ţin respiraţia... De ce nu începea odată acel bărbat să alerge? Era nebun?

˝El reuşeşte˝ mă încurajă prietenul meu. M-am lăsat uşurat înapoi în scaun Bărbatul, din contră, merse înainte drept şi gânditor. Copilul se văzu din când în când neclar în funcţie de mişcarea aburilor de căldură de deasupra cărbunilor încinşi. Mânuţa lui se odihnea liniştită pe umerii goi ai bărbatului. Nici o urmă de teamă sau neplăcere nu i se putea citi pe faţa sa. Fără a i se încetini sau accelera paşii, bărbatul ajunse la capătul patului de foc. Păşii apoi în apă. Lovituri de bici căzură o dată pe spatele lui. Ridică imediat copilul deasupra patului pentru a-l proteja de loviturile biciului. Ceva în acest gest arăta o dragoste imensă, triumfală.

Camera îl urmări în continuare arătând cum puse copilul pe pământ(pe picioare) şi-l conduse la perete.

Dintr-o dată filmul începu să schimbe cu rapiditate scenele. Diferiţi bărbaţi făceau câţiva paşi ori alergau puţin înainte de a veni o nouă imagine.

Vocea de lângă urechea mea îmi explică: ″Filmul era pe sfârşite. Am luat aşadar numai câteva secvenţe Aşteptaţi însă, mai am unul care va fi ars... Acum urmează el~ La margine de tot – urlând – acum este în apă. Este inutil să mai fie lovit Preoţii au spus că nu va mai fi niciodată lăsat să meargă pe foc. Acum vor fi din nou secvenţe... Vedeţi poliţiştii Sikh? Vedeţi ce se întâmplă? Mulţimea este afară de control – nebunie religioasă – vor cu toţii să încerce. Vedeţi poliţiştii cu bastoanele lor? Ce s-ar întâmpla dacă n-ar fi aici şi n-ar ţine lumea înapoi? Toată mulţimea s-ar arunca în foc!″

Dintr-o dată se auzi un click în proiector, peretele se lumină complet, filmul se sfârşise.

″Cum vă simţiţi?″ întrebă englezul curios. ″Sunt fără cuvinte, perplex″ am răspuns eu conform adevărului.

″Aşa am fost şi eu! Totul am văzut cu proprii ochi. Asta macină. O săptămână mi-am dat silinţa să uit. Este ca şi cum aş fi văzut un spirit sau o stafie. Nu mai poţi să-ţi linişteşti gândurile. Te ia pur şi simplu ameţeala. Este foarte greu de a-ţi recăpăta, fără ajutor, echilibrul. Te minunezi şi te întrebi dacă totul nu a fost un fals ori altceva... Şi nu poţi să îţi opreşti gândurile trebuind să te convingi că totul a fost un tric sau altceva în joc.″

″Credeţi într-adevăr că în spatele la tot a fost un tric?″am întrebat eu.

Un timp nu am primit nici un răspuns. ″Ce putea fi altfel? Cum ot acei cerşetori să aibă ceva pe tălpi care să nu se strice după o jumătate de zi de mers prin oraş în picioarele goale... De asemenea nu trebuie uitat că vreo câţiva s-au ars. Cum s-ar explica asta dacă toţi şi-ar proteja la fel picioarele?″

″Probabil că acei bărbaţi ştiu mai bine ce se ascunde în spatele acestui secret.″ fu răspunsul meu.

Cu un înclinat încet al capului, acesta îmi confirmă. ″Era cât pe ce să intru în religia templului... Numai pentru a afla care e acest secret.

Comentariu:

În acest caz se pare că nu sunt preoţii aceia care folosesc Magia pentru a proteja pe cei ce merg pe foc ci aceştia îşi scot la iveală puterile magice proprii folosindu-se cât se poate de practic de ele. Este clar că nu toţi dintre ei nu au fost încă magicieni buni, lăsând la o parte partea religioasă a lucrurilor.

Deoarece vom vedea mai târziu că, ″curăţarea de păcate″ joacă un rol deosebit în ceea ce priveşte capacitatea omului de a merge pe foc, vreau să vă prezint în continuare un caz despre vânători de capete igorot.

CAZUL 5
Urmaşii vânătorilor de capete povestesc că strămoşii lor aveau capacitatea de a merge pe foc

Introducere:

De sute de ani practicau igoroţii din Filipine mersul pe foc. Înainte fuseseră vânători de capete. Dacă mulţi din membrii culturilor din Burma nu vedeau un motiv pentru a se curăţa de păcate prin luarea capului unui duşman, tot aşa vânătorii de capete Igorot nici nu aveau noţiunea de păcat în asemenea cazuri. De aceea îi putem vedea pe urmaşii acestui popor maro roşcat folosind magia focului cu acelaşi succes ca şi strămunii lor.

Cuprins:

Câţiva Igoroţi dădeau, cu câţiva ani în în urmă în Los Angeles, în bătrânul Chutes Park din Washington Street, reprezentaţii cu mersul pe foc. Prietenul meu George Dromgold i-a văzut la lucru şi descrierea sa despre reprezentaţie ne dă aceiaşi imagine cu pietre încinse, nuieluşe verzi în mâini şi tălpi goale ce păşesc peste pietre supraîncinse, fără a se produce de aici arsuri.

Comentariu:

Acest caz este important deoarece ne arată că vânătorii de capete de demult cunoşteau deja mersul pe foc, cunoştinţe ce s-au transmis până la urmaşii Igoroţi din zilele noastre.

De mai puţină importanţă este constatarea că această magie se poate practica şi în ţările civilizate, unde nu este cunoscută planta Ti care este văzută în zona polineziană ca un atribut al ceremoniei.

CAZUL 6
Un vindecător japonez foloseşte Magia focului

Introducere:

În cazurile precedente am prezentat cele mai cunoscute proceduri ale mersului pe foc. Cea de-a treia procedură este mai puţin răspândită are însă o mare importanţă practică. Este folosirea magiei focului pentru vindecarea diferitelor boli.

Cuprins:

Între anii 1928-1929 era în Honolulu un vindecător japonez ce folosea magia focului. Dădu inserate în ziar despre puterea sa de vindecare şi-şi deschisese un cabinet al său. Specialitatea lui era vindecarea artritei. Acesta folosea pentru vindecare pietre care erau atât de încinse încât, în mod normal, ar fi produs arsuri deosebite. Din explicaţiile date de vindecător mai târziu în faţa tribunalului, era

posibil ca prin folosirea magiei, cu toată căldura deosebită a pietrelor puse de jur împrejurul organului bolnav, să se poată vindeca boala. El trata diferiţi bolnavi cu mult succes. Printre aceştia se numără şi cazul unui american bogat care, din cauza artritei, de luni de zile nu mai putea să-şi mişte genunchiul. După ce a fost tratat de vindecătorul japonez cu pietre încinse, genunchiul şi-a recăpătat de-a întregul capacităţile sale normale.

Comentariu:

Acest caz este pentru noi cu atât mai important întrucât toate documentele doveditoare se află în posesia curţii de judecată. După ce acest vindecător a practicat un timp în Honolulu, a fost arestat din dispoziţia unui medic. Era acuzat de a practica medicina fără a avea diplomă corespunzătoare. Însă deoarece el nu a practicat nici un fel de prescripţie medicală totul a fost întors în aşa fel încât a fost acuzat de a fi un KAHUNA.*

X X X

? din cei care merg pe foc a constatat că această calitate a lui era cu mult mai puţin importantă şi că cel puţin unul dintre spectatorii albi o poate reproduce cu succes. Datorită acestui fiasco cu Hassan a trebuit ca Price să-şi ia afirmaţiile în legătură cu experienţele Kuda Bux înapoi.

Altă sursă de inspiraţie asupra imunităţii asupra focului sunt Analele membrilor din grupa cercetătorilor în domeniul psyhologiei. Datorită rezultatelor studierii amănunţite a zeci de cazuri se enunţă teoria că se poate efectua cu succes protecţia asupra focului cu ajutorul puterilor spiritului. Renumitul medium D.D. Home la şedinţe de spiritism a putut lua cu mâinile goale cărbuni încinşi suflând asupra lor până s-au albit de incandescenţă. El împachetă aceşti cărbuni în batista sa fără ca aceasta să fie arsă. De asemenea îşi ţinuse capul cu frizura sa bogată în flăcările căminului fără a i se arde nici un fir de păr. Ţinu în foc, stând la depărtare, un fir de floare proaspăt fără ca acesta să se ofilească. O broşură apărută, în care se povesteşte despre viaţa şi experienţele sale, descrie şi cazurile de mai sus cât şi multe alte cazuri de magie.

---

* *Legea Hawaiană spune următoarele despre vindecarea cu ajutorul magiei:*

Paragraf 1034: "Vrăjitorii/Pedepse. Orice persoană ce încearcă să vindece o altă persoană în ajutorul vrăjilor, Magie, Ananna, Hoopiopio, Hoounauna, Hoomanamanu (expresiile hawaiene ce descriu practicile Kahuna) sau alte metode de vindecare prin înşelăciune se pedepseşte, după dovedirea vinovăţiei, cu amendă de la minimum 100 dolari sau cu închisoare şi muncă silnică până la 6 luni.

Mai există un alt paragraf al legii care asemuie KAHUNA ca pe un înşelător ce se numeşte numai KAHUNA cu posibilităţile că ar deţine puteri magice numai pentru a putea câştiga ____**?**____

Acum dacă protecţia asupra efectelor focului se realizează datorită unei rugăciuni către o zeitate supraomenească sau prin înlesnirea făcută de sufletul unui decedat în ambele cazuri rezultă un efect supra – normal. Aceasta însă este pură magie.

Toate efectele supra-normale sunt Magie, egal dacă sunte exteriorizate prin vindecare instantanee sau prin alte fenomene psyhice ca telepatia, viziunile ş.a.m.d. sau la folosirea ″Rugăciunii pentru Moarte″.

III
Incredibila putere a Magiei.
Proveniența şi câteva exemple unde se poate aplica

Înainte de a se explica cum s-a ajuns la Mersul pe foc şi la alte proceduri magice şi ce rol au cele trei elemente invizibile, necunoscute încă până astăzi psyhologiei moderne, trebuie spus ceva despre credinţa religioasă a unui KAHUNA.

″Secretul″, sâmburele învăţăturii ce este dat de la un magician la altul, poate fi clasificat ca o psyhologie vorbită. Asta deoarece elementul religios este foarte mic mai ales dacă ne luăm după definiţia religiei în sensul ei cel mai modern.

Dr. Paul Tillich profesor de Filosofia Teologiei la Union Teological Seminary scrie: ″Magia este arta deosebită a unui schimb de legături între anumite puteri limitate.; Religia este legătura omenească cu puterea fără limită, cu nemărginitul infinit... Magia este practicarea puterilor fiecăruia interioare. Religia dimpotrivă este subordonarea puterii transcedentale″.

Toate religiile se impun cu ajutorul magiei. Rugăciunea este Magie. Tot ceea ce facem pentru a ne aduce nouă un folos în viaţa asta sau viitoarea viaţă aparţine de domeniul magiei. U ajutorul Magiei putem trece şi atinge ceva din domeniul normalului. Religia dimpotrivă este venerarea E-ului suprem şi preluarea fără condiţii a ceea ce El ne dă, egal dacă este îmbucurător sau trist.

Cu toate că vechii KAHUNA au adus cu ei în Polinezia vechile poveşti despre Adam şi Eva, despre facerea lumii sau despre potop, e.t.c. aproape de la izvorul, chiar de la izvorul acestora: izvorul Nilului şi ţările vecine', nu împărtăşesc părerea existenţei unei zeităţi patriarhale.

După învăţătura KAHUNA, capacitatea omenească este limitată şi incapabilă a înţelege forme superioare de conştiinţă compatibile sau superioare lui. Sunt de părere că toate eforturile omeneşti în a-şi modela o formă finală a unei zeităţi supreme este o pierdere de timp inutilă. Sunt convinşi de existenţa unei puteri supreme, atotputernice, totuşi nu se rugau către ea deloc.

Să luăm de exemplu o floare. Poate să îşi facă numai o imagine relativă despre vaca ce paşte pe câmpie. Vaca poate avea doar o imagine relativă despre păstorul turmei. Păstorul poate, tot aşa, în cazul în care este convins de existenţa unui Creator suprem al universului, să şi-l închipuie cumva în forme omeneşti. Chiar dacă imaginea despre acest ″om minunat″ şi-o poate contura cât de cât, înceţoşat, în sinea lui îi este teamă de El şi I se roagă acestuia, în speranţa de a avea anume privilegii; caută prin sacrificări şi promisiuni personale să-L mituiască; este pornit să asculte porunci despre care are convingerea că provin de la ″Zeul absolut″; în concluzie, este adoratorul acestei imagini.

În mod analog, pentru noi lumea invizibilă reprezintă cam acelaşi lucru

precum îşi poate imagina lumea noastră un peşte din ocean. Peştelui îi este inconştientă lumea care se află în afara spaţiului său lichid. Acest lucru chiar la limita înţelegerii îl putem înţelege, datorită nivelului ridicat al inteligenţei, chiar dacă adâncul în care el trăieşte nu îl putem împărţi cu peştele.

KAHUNA sunt de părere că atât deasupra cât şi dedesubtul conştiinţei omeneşti sunt aşezate stratificat multe alte conştiinţe. Multora din aceste straturi acordau însă prea puţină atenţie. Se exclude însă stratul ce se află direct deasupra celui omenesc.

Pe acest strat se află ceea ce numim Supraconştienţa sau E-ul superior. KAHUNA l-au denumit în diferite feluri. Unul din cel mai preferat a fost Aumakua, ceea ce în traducere înseamnă întru-câtva ¨cel bătrân, cel mai în vârstă, Sufletul cel mai demn de încredere˝. Aş precum părinţii înseamnă o pereche pentru toţi, aşa este concepută şi Aumakua dintr-o parte masculină şi una feminină. Toate rugile şi ritualurile erau făcute către Aumakua. Dar pentru că era văzut ca o parte din sine - aşa cum noi vedem în gândirea de astăzi Supra sau Subconştiinţa - , ˝Spiritul bătrân˝ nu era numai venerat ci el era IUBIT. Nu i se făceau nici un fel de sacrificii. Nu se încerca în nici un fel a fi mituit. El nu dădea Eu-lui inferior nici o poruncă ci exista între ei o legătură de iubire şi încredere reciprocă deci acelaşi raport ce ar trebui să fie în mod normal între părinţi şi copii. Erau necesare rugăciuni către straturile existenţiale şi mai superioare, aceasta era făcută după învăţătura perfect logică a KAHUNA – de către ¨Spiritul mai bătrân˝ acesta ştiind singur când şi cum trebuie făcută aceasta. Spiritul superior făcea atunci ceea ce noi nu suntem capabili de a face deoarece spiritul nostru nu se află decât pe o treaptă inferioară de dezvoltare şi dispune de posibilităţi limitate.

Din cauza acestor gândiri – păreri clare, liniştitor de simple, KAHUNA au rămas întotdeauna simpli şi liberi de dogmele oamenilor. Gândirea le-a fost permanent clară şi practică şi au putut permite aceasta deoarece erau în posesia unui sistem psyho-religios perfect funcţional cu o directă folosinţă practică. Un sistem ce este practicabil cu efecte palpabile lasă puţin spaţiu neclarităţilor sau speculaţiilor dogmatice.

Acest sistem practic ce se află la temelia Magiei Kahuna nu le stimula necesitatea de frământări filozofice. Nu aveau după nici un mântuitor, nici o izbăvire, nici un iad sau rai. Nu aveau nici o revelaţie ce venea din vreo carte sfântă în care stă scris: ˝Aşa vorbeşte Dumnezeu...˝şi nu aveau nici un fel de cărţi; până în timpurile moderne limba lor nu a fost niciodată scrisă.

Chiar dacă numai puţini dintre noi au ambiţia de a putea merge pe foc, acest ritual foarte străvechi este pentru omenire de o foarte mare importanţă deoarece el dovedeşte realitatea existenţei unei puteri magice care poate fi pusă în acţiune dacă se stăpânesc metodele potrivite şi se ştie cum poate fi folosită.

Cei mai mulţi dintre noi se roagă pentru binecuvântări de diferite feluri. Cunoaşterea ˝Secretului˝ne dă imediat rezultate definitive pe care, dacă ne gândim bine, le-am primi dacă rugăciunile noastre s-ar împlini. Noi nu putem, de

exemplu, cu o rugăciune, să rămânem fără nici o rană după ce mergem prin foc. Mai trebuie atunci spus cât de importantă este pentru noi studierea acestei vechi învăţături?

Ne amintim că dr. Brigham a analizat ideile de bază ale Magiei după ce a înţeles-o cu adevărat. El m-a atenţionat să iau aminte la cele 3 Elemente de bază şi anume: 1 - o formă de Conştiinţă care se foloseşte de 2 - un anume tip de Putere iar această putere 3 – cu ajutorul unei Substanţe Invizibile cu caracter fizical – se împlineşte.

Aumakua, puterea superioară a fiinţei noastre , are un rol deosebit la realizarea imunităţii noastre asupra focului. Puterea care o ajută în treaba propusă este numită de Kahuna ″Mana″şi ne este nouă cunoscută sub numele de ″Putere Vitală″. Se pare a fi de natură electrică şi arată capacităţi magnetice deosebite. Substanţa Invizibilă ce ajută Puterea Vitală în efect se numeşte ″AKA″sau ″substanţă a corpului de arată ca o umbră″.

Deoarece acum ştim deja de existenţa unei ″Puteri Vitale″, doresc să îmi încep expunerea despre învăţătura HUNA cu anumite îndrumări deja cunoscute despre felul şi posibilităţile acestei puteri. În final ne vom lega de anumite lucruri pe care Kahuna le cunoşteau foarte bine. Vom avea pentru fiecare explicaţia amănunţită.

De aici vom putea constata că multe cunoştinţe ale Kahuna necesită a fi clarificate deoarece multe lucruri sunt neclare chiar domeniului Cercetătorilor Psyhologiei.

Cele 3 direcţii: Conştiinţă, Putere şi Substanţa Invizibilă ne dau în acelaşi timp cele trei măsuri cu care putem măsura orice fel de Magie. Din expunerile următoare vom clarifica din ce în ce mai mult.

CAZUL 7
(Diferite)
Cele trei elemente invizibile în Magie

Introducere

Pentru a avea o imagine clară şi cuprinzătoare a întregului material studiat, doresc să vorbesc despre câteva fenomene fizice foarte cunoscute. Să începem cu alunecarea mesei.

Să ne aşezăm mâinile pe o masă răsturnând-o pe lateral pe două picioare şi ţinând-o într-o poziţie relativă de echilibru ca şi cum un câine ar da din coadă. Dacă însă ne aşezăm mâinile pe masă şi ceva invizibil întoarce sau ridică masa cu tot cu mâinile noastre aşezate pe masă este ca şi cum câinele se mişcă cu tot cu coada din care dă. Se mişcă însă masa ori alte obiecte de la sine fără ca mâinile noastre să fie în apropiere, atunci paralela făcută cu câinele nu mai este posibilă. În acest caz stau faţă în faţă două forme existenţiale diferite ce pot avea

un rol important în Magie.

În primul din aceste exemple este vorba în general de un ″spirit″. Face tot felul de zgomote sau ciocăne fără rost, copilăresc, în diferite obiecte, atunci avem de a face cu un Poltergeist (aşa cum denumirea i se cunoaşte)Însă dacă aceste mişcări – lovituri se întâmplă ca şi când ar fi cineva care este inteligent sau un spirit ″ matur″ atunci este vorba de un fenomen normal fizic.

Această a doua formă existenţială se mişcă de pe un plan existenţial superior. Munca sa este recunoscută prin faptul că un obiect este luat, transformat în stare invizibilă şi transportat în această stare într-un alt loc, de multe ori la mulţi kilometrii depărtare.

Despre felul acestui transport la depărtare vom vorbi mai târziu în amănunt. În acest moment însă avem de a face cu Puterea, care este necesară pentru a face aceste schimbări.

Cuprins

În cazul în care nu voi denumi expres exemplele ce vor urma, înseamnă că aceste cazuri sunt luate din cartea dr.-lui Nandor Fodor ″Encyclopedia of Physic Science″, care, împreună cu echipa sa de cercetători a adunat toate dările de seamă şi toate povestirile pe care le-a găsit într-o perioadă de 100 de ani în urmă începând cu 1933şi care au vreo legătură cu fenomenele fizice. Concluziile sale pentru diferitele aspecte sau ipoteze sunt raţionale şi inteligente. În nici o altă bibliotecă nu veţi găsi vreo altă carte mai bună şi mai completă.

A. Gambieri Bolton, un renumit cercetător, scrie în cartea sa ″Psyhic Force″:

″În timpul fiecărei mese, mic-dejun luată, în casa acesteia, cu doamna Elgie Corner (renumita Mediu – Florence Cook) , în timp ce aceasta era ocupată cu mâncatul sau băutul (amândouă mâinile erau în permanenţă la vedere), masa din lemn începea să tremure, iar toate paharele, farfuriile şi tacâmurile se puneau în mişcare; după aceea toată masa începea să sară, pendulând dintr-o parte în cealaltă, înclinându-se când la un capăt când la celălalt. În tot acest timp se auzea din masă cât şi din celelalte mobile din cameră un permanent ciocănit sau diferite lovituri. Luarea dineului cu această doamnă într-un restaurant public, era, de fiecare dată, un prilej deosebit de emoţionant.″

B. Sir Williams Crooks scrie în darea sa de seamă despre una din cercetările sale:

″...Sunt foarte multe cazurile în care obiecte grele precum mese, sofa´s, scaune sau alte mobile sunt puse în mişcare cu toate că >Mediumul nu le atinge. Vreau să descriu unul din cazurile cele mai relevante. Scaunul pe care stăteam a efectuat o întoarcere parţială fără ca picioarele să îmi atingă podeaua. Sub ochii întregii adunări, un scaun aflat în colţul încăperii se mişcă încet dintr-un colţ al camerei până la masa ce se afla în mijlocul camerei. Cu o altă ocazie, un fotoliu greu se apropie de locul în care eram iar la comanda mea alunecă încet înapoi (distanţa era de cca. 2 metri). În trei ocazii succesive una din măsuţe se mişcă

încet prin cameră până când, după cum am putut constata, întâlnea unul din pereţi.

C. Cezar Lambroso, un renumit psihiatru italian şi Kriminal Antropologe descria observaţiile sale în ziarul turinez ″La Stampa″, observaţii făcute într-o pivniţă de vinuri unde, fără a se afla nici o persoană, foarte des se spărgeau sticle de vin. El scria după cum urmează:

″Am coborât la început în total întuneric în pivniţă, am auzit zdrăngănitul cioburilor de sticlă. Sticle au început să mi se rotească sub picioare... Sticlele erau depozitate în şase compartimente suprapuse. În mijlocul încăperii se afla o masă din lemn natural pe care am aprins şase lumânări, fiind de părere că la lumină va înceta acest fenomen spiritist. Dar se întâmplă exact invers. Am văzut trei sticle goale, ce erau aruncate pe jos, rotindu-se către masă de parcă cineva le-ar fi împins cu degetul. În cele din urmă s-au spart în apropierea mesei. Pentru a exclude toate posibilităţile de înşelătorie, am pipăit, am căutat la lumina lumânării toate sticlele pline de vin ce se aflau în rafturi. M-am putut convinge pe deplin că nu existau nici un fel de şnururi sau fire pe care să fi putut să le tragă cineva punând astfel în mişcare sticlele. După câteva minute se desprinseră la început două, după aceea patru iar apoi încă două sticle de pe al doilea şi al treilea raft căzând pe duşumea, însă curios, nu repede ci parcă cu încetinitorul ca şi cum cineva încerca să le aşeze pe podea. Când ajungeau jos, pe podeaua deja udă de vin, şase din ele s-au spart în timp ce două au rămas intacte.

În cele din urmă, în timp ce urcam treptele părăsind pivniţa, am auzit încă o sticlă spărgându-se.

Comentariu

Explicaţia cazurilor de mai sus şi a celor de mai înainte se împarte în trei categorii.În primul rând trebuie să cercetăm şi să vedem ceea ce ştim despre aceste lucruri în ziua de astăzi. În al doilea rând trebuie să verificăm ce fel de informaţii de acelaşi tip au KAHUNA. În al treilea rând trebuie să aşezăm toate cunoştinţele în mod conştient faţă în faţă şi în balanţă (până când nu se vor termina experimentările directe) înainte de a ne formula o părere sau un punct de vedere definitiv.

La discutarea cazurilor nu se vor putea diferenţia întotdeauna aceste trei puncte de vedere, totuşi cititorului îi va face plăcere să aibă în permanenţă în vedere aceste trei puncte de căutare.

Deoarece de persoane care să discute aceste fenomene poate fi vorba, de învăţat sau de câştigat ceva nu este cazul, nu are rost să ne pierdem timpul cu obiecţii neargumentate în afara cazului în care este vorba de argumente preţioase de care, datorită posibilelor interpretări, trebuie să ţinem seama.

Toate încercările moderne de explicare a mişcării unei mese ori a mobilelor datorită unui Medium invizibil, nu s-au dezvoltat pe direcţia părerilor clasice cum

că aceste fenomene se datorează spiritului unui decedat ori a vreunui spirit asemănător neîntruchipat.

KAHUNA recunosc cu plăcere că spiritele sunt răspunzătoare pentru aceste lucruri, ba mai mult, ne dau informaţii suplimentare despre felul acestor spirite.

S-au făcut multe eforturi în a putea explica aceste lucruri şi fără ipoteze spiritiste. Aceste eforturi trebuie apreciate deoarece ne oferă o soluţie de alternativă, de care ne putem agăţa dacă nu vrem să acceptăm ideea spiritistă.

Dr. Nandor Fodor scrie în cartea sa ″Encyclopedia of Physic Science″: ″în cazul lui Eusapia Paladino (un binecunoscut Medium) au existat ca martori Morselli, Flournoy, Geley şi Carrington la exteriorizarea unei Motricităţi.

Prin ″Motricitate″ se înţelege o combinaţie între electricitate şi Putere Vitală sau Energie nervoasă. Există opinia că această putere părăseşte corpul putând intra şi pune în mişcare diferite obiecte. (Acesta ar fi primul pas în drumul de cunoaştere al Magiei KAHUNA şi anume PUTEREA sau Energia ce ajută la împlinirea fenomenului. A doua măsură este Inteligenţa ce ajută Puterea în misiunea sa de a mişca obiectele. A treia este Substanţa invizibilă care - precum o mână - face ca Puterea să aibă un efect direct asupra obiectelor.)

După cum se crede, mişcarea obiectelor de către anumite inteligenţe chemate, sunt capabile să efectueze această operaţie folosind Motricitatea sau Puterea ce iese din corpul unei persoane în viaţă, ducând astfel până la final această mişcare. De asemenea este posibil ca această inteligenţă, luând din corpul unui medium (sau din cel al unui participant la şedinţă) această Substanţă Invizibilă (câteodată uşor vizibilă şi chiar palpabilă) şi din aceasta să construiască o prelungire sau chiar o mână prin care Puterea devine eficientă. Această substanţă e vom numi ″EKTOPLASMA″.

O altă explicaţie ar fi aceea că această Inteligenţă este chiar subconştienţa Mediumului aflat în viaţă iar aceasta, în condiţii misterioase, poate face ca Motricitatea sau Puterea să părăsească propriul corp producând mişcarea diferitelor obiecte. Subconştienţa este în cazul de faţă cea care produce acest fenomen deoarece Mediumul ar fi ştiut cu siguranţă de activitatea la intervenţia Supraconştientului.

Într-o literatură bogată, care s-a ocupat de vreo sută de ani de fenomene psyhice şi Spiritualism , se face de mai multe ori aluzia precum că Magnetismul ar fi de asemenea un participant la efectul Motricităţii asupra diferitelor obiecte. Acesta este un gând deosebit de pasionant şi cu mari posibilităţi de cercetare mai departe, fiind necesare la studierea problemelor noi ale Magiei, de persoane interesate, capabile să se aventureze în teme încă necercetate, având ca punct de plecare experienţa proprie.

Probabil că atracţia gravitaţională este cumva ″rudă″ cu Magnetismul. Magnetismul îl întâlnim peste tot acolo unde există un curent electric. Forţa care provoacă mişcarea meselor sau a altor obiecte poate fi de două feluri, şi anume: o forţă de împingere şi o forţă de tragere.

KAHUNA au ştiut atât despre forţa magnetică de tragere cât şi de cealaltă, opusă, de împingere efectuată e Forţa Vitală sau Motricitate totuşi nu au lăsat, din păcate, nici o descriere amănunţită. Au ştiut de această forţă ca de ceva care ia parte la toate procesele de gândire sau alte activităţi corporale. Era pentru ei esenţa pură a vieţii. Simbolul KAHUNA pentru această forţă este APA. Apa curge ca şi Forţa Vitală. Apa umple recipiente; acelaşi lucru face şi Forţa Vitală. Apa se pote diminua sau scufunda cu totul; acelaşi lucru poate face şi Forţa Vitală.

Dr. Brigham s-a ocupat mult timp de un proces Kahuna foarte vechi. Acesta se desfăşura în felul următor: un KAHUNA ţinea în mâini un baston greu de lemn şi făcea, prin concentrare puternică, să treacă o parte din energia sa corporală în baston încărcându-l la maximum.

Aceste bastoane erau folosite pre vremuri la lupte. Kahuna stăteau în spatele liniei de luptă şi încărcau cu electricitate bastoanele de lemn pe care le aruncau către duşman. La contactul cu aceste beţe cei mai puternici războinici îşi pierdeau cunoştinţa. Dr. Brigham a cercetat forţa acestor bastoane şi a putut constata că erau capabile a produce un tip deosebit de şoc electric. Acest şoc producea amorţirea membrului atins cât şi o puternică ameţeală a persoanei. Aceleaşi cunoştinţe şi practici le întâlnim şi la indienii americani (aceste triburi au şi capacitatea de a merge pe foc).Un vechi document din arhiva federală povesteşte cum vraciul (Medizinmann) unui trib, pentru s-şi demonstra puterea, a atins cu degetul arătător pieptul unei puternice căpetenii, acesta căzând instantaneu jos inconştient.

Dacă nu pierdem din vedere posibilitatea unor forţe sugestionale hipnotice ce pot avea un anume rol la aceste experienţe, atunci este mai mult ca sigur cu putinţă că aceste acumulări de Forţă Vitală pot produce efecte puternice de şoc. La încărcarea unui băţ ce va fi aruncat sau a unui deget, un rol foarte important îl joacă Spiritul şi Voinţa.

În perioada de studiu al Magiei la KAHUNA feminină a tribului berber, W.R. Stewart află că Puterea Vitală poate fi înmagazinată (acumulată) în lemn, piatră, apă, în corpul omenesc cât şi în corpul invizibil al unui spirit. Puterea acumulată poate fi adusă la descărcare în acest moment putându-se produce mişcarea chiar şi a obiectelor foarte grele. O demonstraţie a naturii magnetice a acestei Puteri ca şi a existenţei unei inteligenţe sau a unui Spirit sub- sau supra existenţial celui pe care se află oamenii a fost făcută pentru Stewart de către doamna Lucchi pe o colină. Acolo se afla o casă părăsită cu pivniţă şi o stâncă masivă din piatră uşile au fost deschise şi doamna Lucchi cu Stewart coborâră treptele ce erau tăiate în stâncă. Blocul de stâncă se ridica de la podea până la tavanul pivniţei ce arăta ca o peşteră. La lumina unei făclii a fost tăiat un cocoş. Sângele său a fost lăsat de preoteasă să curgă pe suprafaţa pietrei. A urmat, după aceea, o chemare a spiritului care locuia în piatră. Lucchi lăsă cocoşul să cadă la podea în faţa stâncii care, aproape imediat, se ridică în aer apropiindu-se de stâncă şi presându-se de

aceasta. Stewart , care se apropiase cu lumina torţei pentru a vedeam mai bine ce se întâmplă, a simţit imediat o puternică atracţie magnetică ce-l trăgea pur şi simplu către stâncă. Lucchi îl prinse folosindu-se de toată puterea sa fizică pentru a-l putea depărta de stâncă. Imediat hotărî părăsirea imediată a acelui loc.

Stewart nu a aflat niciodată ce inteligenţă a fost atunci chemată şi ce importanţă are această chemare în practicarea Magiei de zi cu zi. Părerea lui este că ceea ce se afla şi locuia în blocul de stâncă era un ″Spirit al naturii″ acesta fiind în legătură cu pământul, câmpia şi vremea – toate lucruri ale naturii foarte importante pentru berberi şi turmele lor de animale. Stewart era de părere că acest spirit cu puterile sale erau duşmane omului şi că, probabil, fiecare KAHUNA insuficient de pregătit s-ar fi pus singur în pericol. Lucchi i-a explicat că orice legătură cu acest fel de spirit trebuie făcută după un ritual strict şi că fiecare schimbare a ritualului poate aduce cu sine greutăţi neaşteptate. Stewart a schimbat procedura normală a ritualului prin aceea că s-a aflat în momentul nepotrivit prea aproape de stâncă. I s-a spus că trebuia să rămână la distanţă până când Spiritul absorbea întreaga Putere Vitală a cocoşului. De asemenea i s-a spus că spiritul are nevoie de această Putere Vitală pentru a putea duce la îndeplinire rugămintea cerută. Abia după aceea, se spunea, capul cocoşului va cădea la pământ. Stewart aminteşte de multe povestiri cu ″Demoni ai naturii″ ce se pot întâlni foarte des la popoarele arabe.

Dacă s-ar putea dovedi că mişcările anumitor obiecte au loc datorită unor forţe invizibile ce folosesc forţe electro - magnetice de împingere sau de tragere, aceasta s-ar putea numi o descoperire deosebit de importantă. Am putea avea în mână două chei. În primul rând n-ar mai fi necesar controlul pentru împingerea sau tragerea unor obiecte, de o subconştiinţă în viaţă sau de o altă Inteligenţă; În al doilea rând nu i-ar mai fi necesară Puterii formarea unei ″mâini″ dintr-o substanţă vizibilă sau invizibilă. Ea ar putea lucra şi fără substanţa Ektoplastică, dar probabil folosindu-se de Substanţa Etherică care se perpetuă în formă de unde. (Teoria Ethetului este plină de contraziceri. În timp ce astăzi cercetătorii ne oferă spaţii goale pe care le umplu sau pătrund prin spaţiile depline, a doua zi ni le iau înapoi.)

Magnetul atrage fierul sau invers fierul este atras de magnet. Dacă aşezăm pe suprafaţa unei ape două bucăţi de lemn, pe una o bucată de magnet iar pe cealaltă un ac de fier, se vor apropia una de cealaltă în acelaşi timp, atât bucata de lemn pe care stă magnetul cât şi cealaltă. Cu alte cuvinte: Nu va rămâne una nemişcată pe suprafaţa apei în timp ce cealaltă se mişcă spre ea.

Magnetismul animalic sau Puterea Vitală are dimpotrivă o calitate deosebită şi anume că atracţia sa – pentru a rămâne la exemplul de mai sus – se răsfrânge numai asupra acului în timp ce asupra magnetului nu are nici o influenţă.

Domnul Arthur Spray, cizmar din împrejurimile Londrei, cunoştinţa unui prieten al meu, este un foarte bun hipnotizator. Prietenul meu povesteşte în cartea sa ″The Mysterious Cobbler″ despre un fenomen impresionant şi

inexplicabil pe care l-a întâlnit destul de des în cabinetul cizmarului care era în acelaşi timp şi vindecător cu ajutorul hipnozei.

Într-una din zile domnul Spray vorbea cu nişte corespondenţi de la ziar despre acest fenomen. Rugă pe unul din tinerii ziarişti, care i se păru potrivit, să se aşeze pe podea aducându-l în stare adâncă de somn hipnotic până când apăru o rigiditate a corpului. După aceea se aşeză la picioarele acestuia comandând să îşi deschidă ochii. În momentul în care îşi deschise ochii şi privirile se îndreptară către el, dădu un semn cu mâna dreaptă. Încet şi de la sine capul şi umerii celui hipnotizat începură să se ridice de la podea în timp ce călcâiele au rămas în contact cu podeaua. Centimetru cu centimetru ridică hipnotizatorul corpul de la podea până când capul ajunse cam la 1,20 metri de la covor, corpul rămânând la fel de rigid şi oblic cu podeaua. Hipnotizatorul îl lăsă câteva secunde în această poziţie după care – din nou cu un semn al mâinii – îi dădu de înţeles că trebuie să se aşeze la loc. Foarte încet corpul reveni la poziţia iniţială, culcată pe podea.

În timpul acestui experiment Spray nu a simţit nici o urmă de atracţie sau forţă în corpul sau mâinile sale. Cu toate că tânărul cântărea cam 70 de kilograme, Spray nu a simţit nici o clipă vreun efect al vreunei forţe în timp ce îl ridica de la podea.

Mai târziu au repetat şi alţi hipnotizatori aceiaşi experienţă. Nu putem vedea aici altceva decât o singură forţă de tragere a magnetismului omenesc.(Se pare că există o puternică încărcătură cu Forţă Vitală de natură electrică, încărcătură ce se construieşte, probabil, la comanda voinţei, printr-un impuls fizic.)

Baronul Eugene Ferson a demonstrat cu mulţi ani în urmă în Honolulu, în faţa participanţilor la cursul său, existenţa unei efective puteri magnetice. El credea că, în urma unei comenzi mentale, este capabil să tragă Putere electrică şi să o acumuleze. Fără îndoială era capabil să-şi mărească Puterea Vitală dintr-un izvor oarecare; elevii săi au reuşit să înveţe să repete şiretlicul acestui Proces. Sub îndrumarea sa unul din elevii săi a reuşit să se încarce foarte puternic cu Putere (probabil această putere provenea din oxydaţia mâncării din corpul său. Când acesta a constatat un suficient nivel al încărcăturii a pus mâinile pe umerii unui coleg ce nu era încărcat după care îşi retrase încet mâinile înapoi. În cazul în care încărcătura era îndeajuns de puternică, atunci efectul asupra elevului neîncărcat era atât de puternic încât acesta era obligat să urmeze mâinile care se retrăgeau. În mâinile celui care se încărcase cu Putere nu se simţea nici cea mai mică urmă de atracţie.

Am fost şi eu martor ocular la demonstraţia magnetismului făcută de baronul Ferson şi anume punându-şi mâna pe un scaun uşor, pliabil, ce se afla la perete alături de altele asemănătoare formând un rând întreg. Sub influenţa voinţei lui magnetismul corpului său merse asupra scaunului. După aceea chemă o tânără senzitivă domnişoară dintr-o cameră alăturată, rugând-o să meargă pe lângă scaune. Aceasta se conformă; totuşi când aceasta ajunse în dreptul scaunului

încărcat magnetic, fuse ca împinsă spre el. Tânăra domnişoară cântărea cel puţin de 10 ori mai mult decât scaunul pliant şi ar fi fost de aşteptat ca scaunul să fie atras de ea şi să rămână agăţat de ea. Efectul a fost însă total opus. Se pare deci că regula este – fără să aibă vreun rol mărimea şi greutatea – obiectul ce este încărcat mai puternic cu Putere Vito - magnetică atrage obiectele mai puţin încărcate, existând în sens invers nici o urmă de forţă contrară sau de reacţiune.

Această forţă magnetică are o forţă pe o rază de circa 1 metru şi asta chiar prin obiecte despărţitoare cum ar fi de exemplu un perete de beton. Astfel, după ce se încărcă încă o dată foarte puternic, Baronul Ferson se aşeză pe o parte a unui zid de beton de circa 25 cm., în timp ce elevii participanţi la cursul său se aşezară în aşa fel încât să poată vedea ambele părţi ale zidului de beton. De partea cealaltă a zidului aşezară o tânără damă (aceasta era extrem de senzitivă în ceea ce priveşte forţa de atracţie magnetică). Ea era aşezată cam la 1 metru de zidul de beton având de ambele părţi doi bărbaţi cu rolul de a o ţine în cazul în care forţa transmisă ar fi tras-o prea puternic către zid. Ferson îşi ridică mâinile după are şi le îndreptă către fata aflată de cealaltă parte a zidului. În aceiaşi clipă aceasta fusese atât de puternic atrasă spre zid încât cei doi bărbaţi au făcut mari eforturi pentru a o putea ţine fără să îi facă vreun rău. Ferson avea însă gâtul şi capul perfect _____.

Nu arăta că ar fi depus nici cel mai mic efort şi nici el nu simţi nici o urmă de vreo atracţie magnetică.

În timpul acestor cursuri s-a discutat intens despre aportul sugestiei la aceste experimente. Pentru a cerceta Puterea magnetică fără efectul posibil al sugestiei, am probat (eu şi prietenul meu) în timpul acestor cursuri efectele forţei de atracţie la un Bullterrier. Nu este cunoscut faptul că vreun câine ar reacţiona la sugestii. Am urmat exerciţiile necesare prescrise pentru a ne încărca suplimentar cu Putere şi ne-am aşezat mâinile pe spatele câinelui care avea capul îndreptat către mijlocul sălii. Amândoi stăpânii câinelui cât şi eu am avut succes. Am exercitat o asemenea tracţiune asupra câinelui încât acesta a fost tras câţiva paşi înapoi cu toate că depunea cu toată puterea rezistenţă şi se ţinea cu ghearele de covor. Nici unul din noi nu a simţit în mâini sau în altă parte a corpului vreun efect reactiv al Puterii.

Profesorul dr. Rhine de la Duke University, care este renumit datorită muncii sale de pionierat în ceea ce priveşte cercetarea percepţiilor paranormale, a publicat dovezi excelente care arată că Spiritul poate avea influenţă asupra materiei chiar şi fără un contact fizic. În unul din aceste experimente se foloseşte o maşină ce amestecă şi aruncă zaruri:în timpul ce aruncarea este făcută deja, experimentatorul îşi întipăreşte în memorie dorinţa ca zarurile să cadă pe o anumită faţetă. Rezultatul a fost de netăgăduit ca mărturie a influenţei dorinţei asupra zarurilor.

Cu cât mai mult punem în legătură efectele cumulate a ce poate rezulta datorită Spiritului cu ceea ce, fără îndoială, pare a fi Putere Vitală, cu atât mai

uşor ne este să credem în diferitele faze ce formează Magia. Cu toate progresele deosebite în domeniul cercetărilor ştiinţifice trebuie să recunoaştem cât de puţin cunoaştem în domeniul Spiritului, al Puterii Vitale şi al Substanţei Invizibile.

În decursul istoriei, de sute şi sute de ani, au fost multe povestiri legende despre oameni care puteau zbura. Se credea de asemenea că Vrăjitorii aveau drumuri prin aer pe care călătoreau la adunările lor. Zeităţile greceşti puteau, la simpla dorinţă, să zboare. Despre unii adepţi în India şi în Tibet se spune că pot controla atracţia gravitaţională şi că rotindu-se vertical în jurul mâinii pot pluti prin aer în locuri îndepărtate. Sau, se pot dematerializa într-o ţară iar apoi se pot materializa într-o altă ţară. Istoria poporului polinezian este plină de povestiri de acest gen.

Chiar şi în cercetările psyhice moderne se cunosc nenumărate cazuri în care oameni în carne şi oase, în ciuda oricăror legi gravitaţionale, se ridică în aer. Cunoscutul Medium D.D. Home a plutit în poziţie orizontală afară din cameră pe fereastră revenind apoi pe o altă fereastră într-o cameră vecină. Aceasta s-a întâmplat la etajul trei al unei clădiri.

Când spiritul poate avea un anume control asupra Materiei, acesta este bazat cumva, probabil, pe direcţionarea acţiunii Puterii Vitale. Pe de altă parte chiar din această cauză poate fi influenţat efectul Magnetismului sau chiar al Gravitaţiei.

Dr. Hereward Carrington, unul dintre pionierii cercetărilor psyhologice, relatează în cartea sa ″The Story of Psyhic Science″ despre un joc binecunoscut numit ″Jocul de a pluti″ în care partu persoane ridică cu degetele o a cincea persoană. Toate cele cinci persoane respiră adânc de mai multe ori, după aceea, ţinându-şi respiraţia, efectuează ridicarea. În acest timp cel ridicat se simte mai uşor decât în mod normal. Tot experimentul făcut pe un cântar – platformă s-a văzut că greutatea celor 5 persoane şi a scaunului era de 712 Pfund (356 kg). În timpul efectuării ridicării propriu-zise cântarul a arătat pierderi în greutate între 50 până la 60 Pfund (25 până la 30 kg).

Baronul Schenk – Notzing povesteşte despre un caz al unui tânăr care, după exerciţiile preliminare de respiraţie, a putut să se ridice de 27 de ori complet de la podea. Împrejurările acestei realizări sunt mai puţin cunoscute. Există însă şi relatări care povestesc de persoane care prin concentrarea voinţei şi controlul respiraţiei pot să îşi mărească în mod considerabil greutatea proprie.

În Hawaii (şi luându-ne după o carte apărută de curând şi în Tibet) datorită ″Respiraţiei Voinţei″ se putea căpăta o putere magică suplimentară necesară alergării pe distanţe mari. Au existat acolo mesageri alergători deosebit de bine antrenaţi. La aducerea ştirilor pentru personalităţi înalte erau în rezistenţă şi rapiditate cu mult superiori celor ce nu aveau controlul asupra acestui tip de Magie.

Un alt aspect al Puterii Vitale şi anume capacitatea de a vindeca, stă în continuare pentru a fi clarificat. Însă din cele mai vechi timpuri oameni suferinzi au

fost vindecaţi cu simplul ajutor al aşezării mâinilor pe locul respectiv. Totdeauna au existat persoane care au posedat această Putere de Vindecare într-un grad mult mai ridicat decât celelalte. Regii din timpurile străvechi erau consideraţi a poseda aceste puteri ca o parte a drepturilor lor naturale.

În domeniul religios aşezarea mâinilor are loc în timpul rugăciunii. Din perioada studiului KAHUNA la berberi W.R. Stewart descrie cazuri în care durerile încetau instantaneu în momentul în care Magiciana îşi punea mâinile deasupra bolnavului. Doamna Lucchi l-a asigurat că puterea sa magică este atât de mare încât, în timpul atingerii mâinilor sale pe corpul bolnavului, ea îşi poate părăsi corpul trecând în celălalt corp. În cazurile grele, spunea ea, trebuia să se roage printr-un ritual magic şi avea nevoie de timp pentru a putea pregăti psyhologic pacientul pentru vindecare şi folosind proceduri de curăţire spirituală.

În Hawaii se folosea în mod obişnuit ca orice KAHUNA să îşi transmită pacienţilor Puterea Vitală sau – în cazul motivelor deosebite – asupra spiritelor celor decedaţi.

În timpul cursurilor pe care le-a predat în Honolulu, Baronul Ferson a vorbit despre o senzaţie deosebită pe care acesta o simte în momentul în care îşi aşează mâinile pe un pacient în vederea vindecării. Era de părere că primea un soi de curent cu Putere negativă. Acest curent negativ ce-l primea înapoi aducea şi substanţe precum alcool sau nicotină. Ferson a povestit cum într-una din dăţi, având o încărcare cu Putere deosebit de ridicată (el o numea Putere Universală a Vieţii) şi-a pus mâinile pe umerii unuia ce era sub influenţa alcool şi a simţit cu surprindere o anume ameţeală de alcool în timp ce beţivul, aproape instantaneu, şi-a revenit fiind complet treaz din beţie.

Diferite Mediumuri acuză deseori că în timpul şedinţelor spiritiste, în cazul în care în cerc se găsesc fumători ″prăjiţi″, primesc o încărcătură puternică de nicotină încât se pot vedea simptome de otrăvire cu nicotină. Dacă fumătorii rămân departe de cerc aceste simptome nu apar.

Am observat personal cum diferiţi Vindecători Naturali şi-au pus mâinile pe bolnavi dând în acelaşi timp sugestii precum că toate substanţele otrăvitoare şi cele care produc boală vor fi trase din corp cu mâinile sale după care acesta îşi scutura mâinile (Făceau mişcările obişnuite ca şi atunci când te scuturi de apă atunci când te speli pe mâini). Toţi vindecătorii din această direcţie sunt convinşi că într-adevăr trag afară din corpurile bolnave substanţe invizibile. Mulţi dintre ei, după şedinţa de vindecare, îşi spală temeinic mâinile şi braţele cu apă pentru a se curăţa de Substanţele invizibile dăunătoare pe care le-au luat cu ei în timpul tratamentului.

Având la bază observaţiile mele personale privind studiul acestei metode sunt convins că aproape orice om sănătos poate să ajute un bolnav prin simpla aşezare a mâinilor dacă îşi concentrează voinţa ca Puterea sa să o transmită pacientului pentru a-l întări. Dacă acţiunea voinţei este însoţită de cea a cuvântului vorbit, aceasta conduce la o sugestie deosebit de eficientă.

Mesmer, care a descoperit magnetismul cu mult înainte, nu a ştiut nimic de faptul că la transmiterea aşa numitului ″Magnetism animalic″ sugestia joacă un rol deosebit. Dacă putem da crezare dărilor de seamă despre activităţile şi succesele sale, aflăm că acesta se putea încărca într-un grad ridicat, suplimentar cu Putere Vitală (timp în care ţinea în mână un magnet de la care, aşa cum credea el, îşi trăgea Puterea). Îşi folosea puterile în vederea vindecărilor ce l-au făcut atât de celebru. La început îşi punea mâinile pe pacienţi. Mai târziu, când numărul pacienţilor nu ia mai permis un tratament aşa de individual, îşi transmitea Puterea şi Intensitatea voinţei cu ajutorul unor recipiente umplute cu apă, recipiente ce erau legate cu nişte bare de fier. Când recipientele de apă erau încărcate , atunci pacienţii se prindeau de barele de fier venind astfel în contact cu apa din recipiente. Descrierile despre efectele benefice avute asupra pacienţilor nu lasă nici o îndoială asupra faptului că Mesmerismul este o putere folositoare şi deosebit de capabilă. Pacienţii reacţionau total diferit. Câţiva din cei care nu au simţit nici un efect la început, au atins după aceea cu mâinile pe Mesmer, după care în mod normal se putea constata succesul. Fără îndoială au existat multe vindecări dar şi cazuri de Hysterie dar şi cazuri de uşoară influenţă hypnotică, de la caz la caz.

O pătrundere adâncă în gândirea de vindecare a metodei lui Mesmer ne trezeşte amintirea în descărcarea instantanee a Puterii Vitale din beţele aruncate asupra duşmanilor şi de pierderea cunoştinţei odată cu descărcarea făcută de vraciul tribului de indieni unei căpetenii după atingerea acestuia cu degetul arătător.

După ce metoda lui Mesmer a fost binecunoscută au descoperit diferiţi hipnotizatori că în hipnoză Sugestia are o influenţă deosebita sau chiar datorită faptului că pacienţii sunt puşi să privească un punct luminos. Au fost de părere că magnetismul nu este deloc necesar şi că nu poate fi transmis pacienţilor sau vreunei persoane cu care se experimentează. Această părere se pare a fi eronată. Faptul că pacientul aşteaptă o reacţie hypnotică este de asemenea o sugestie. De asemenea faptul că hipnotizatorul se află de obicei în apropiere se facilitează transmiterea de suficientă Putere Vitală pentru a face ca Sugestia să aibă vreun efect.

Mai târziu vom vorbi despre explicaţiile date de KAHUNA în legătură cu schimbul de Putere Vitală între diferite persoane (sau între persoane în viaţă şi spiritele celor decedaţi) între care nu există nici un contact fizic. Aceasta se bazează pe faptul dovedit că acest schimb energetic are loc într-adevăr aşa cum Phineas Quinby numeşte acest fenomen ca ″Tratament la distanţă″ fapt care arată că este posibilă transmiterea la mari distanţe atât a Puterii Vitale cât şi a sugestiei de vindecare.

IV
CELE DOUĂ SUFLETE ALE OMULUI ŞI DOVEZI CĂ NU EXISTĂ UNUL CI DOUĂ SUFLETE

Înainte de a continua discuţia despre Puterea Vitală şi magnetismul, trebuie să ne ocupăm de un aspect foarte ciudat al psihologiei Kahuna – radical diferit părerilor noastre.

Despre nici un alt aspect al practicii Kahuna Dr. Brigham nu a adunat atâta experienţă ca despre metodele magice – care stau la baza ″Rugăciunii morţii″.

Mă voi referi numaidecât la un caz din acest domeniu - nu înainte de a face unele remarci generale.

Preoţii Kahuna nu-şi ţineau toate concepţiile de credinţă în secret. Astfel împărţeau cu masele largi ale populaţiei cunoştinţa lor după care omul posedă nu unul ci două suflete respectiv spirite. Primii misionari au luat asta ca o părere ″periculoasă şi nebunească″aşa cum se găseşte la sălbateci şi barbari. Pentru ei omul nu avea decât un suflet şi datoria misionarilor era de a salva, pe cât posibil, acest suflet. Când au sosit în Hawaii în 1820 nu putea să le treacă nici măcar prin gând când râdeau de părerea aceasta a preoţilor Kahuna; mai trebuia să treacă încă 50 de ani până când Freud a descoperit Subconştientul.

KAHUNA au fost deja cu un pas înainte ca Psyhologia modernă (lăsând deoparte câţiva gânditori deosebiţi precum Wiliam McDougal – unul dintre primii sfătuitori ai Doctorului Rhine, el însuşi un adevărat pionier în domeniul psyhologiei). KAHUNA au ştiut că Subconştiinţa, cum o numim noi, este un spirit separat, la fel ca şi Supraconştiinţa. Amândouă trăiesc în corpul nostru şi fiecare Suflet (sau fiecare Spirit, fiecare Eu sau fiecare Psyche – indiferent cum vrem să le numim) are partea sa de muncă în a îndeplini problemele generale ale vieţii şi gândirii.

Fiecare din aceste Fiinţe Spirituale are capacităţi mentale specifice. Subconştiinţa (Uniphili) are capacitatea de a-şi aminti însă are capacităţi limitate în ce priveşte puterea de discernământ şi înţelegere precum posedă de exemplu un câine sau un cal. Pe de altă parte, Supraconştiinţa (Uhane) nu mai poate să îşi amintească un gând odată ce acesta a părăsit centrul atenţie. În ceea ce priveşte amintirile, Supraconştiinţa depinde de Subconştiinţă aceasta fiind cea care, dacă este necesar, aduce vreunul din gânduri înapoi. Câteodată însă Subconştiinţa nu poate aduce instantaneu amintirea cerută, în momentul când i se cere; atunci trebuie de multe ori să i se acorde ceva timp pentru a căuta factorul de amintire potrivit. Fiecăruia din noii s-a întâmplat să caute în memorie un anumit nume pe care însă ni-l amintim mai târziu ca de la sine. Supraconştiinţa însă posedă calităţi ce îi sunt cu adevărat specifice. Una din acestea este capacitatea de a folosi voinţa sub formă hipnotică (cu mult mai puternică decât voinţa elementară a

Subconştiinţei). O altă calitate se desprinde din aceea că poate folosi cel mai înalt şi mai cunoscut tip de gândire şi anume aceea al autoinstruirii inductive ceea ce face să-l ridice pe om deasupra lumii animalelor.

Subconştiinţa preia sugestii hipnotice (sau tratament mesmeric) şi reacţionează la acestea. Supraconştiinţa nu poate fi hipnotizată. Sub influenţa sugestiei Subconştiinţa poate prelua – deoarece ea însăşi este fără logică – chiar cele mai absurde gânduri şi imagini şi caută să le adeverească. La experienţele hipnotice de la varietéuri sau de la bâlciuri pot fi aduse ca persoanele experimentate să creadă şi să simtă despre sine cele mai absurde lucruri; prin aceasta se caută, din păcate, numai amuzarea publicului.

CAZUL 8
Puterea Vitală în ˝Rugăciunea Morţii˝ la KAHUNA sub aspectul convingerii că omul are două suflete

Introducere:

În perioada când trăiam în Hawaii exista o piesă de teatru numită ˝Pasărea Paradisului˝. Această piesă povestea despre Hawaii, despre vulcanii săi şi despre Kahuna cu ˝Rugăciunea Morţii˝ ce ei o folosesc. Piesa a fost reprezentată, cunoscută de toată lumea civilizată. De atunci nu a mai venit nici un turist la Honolulu care să nu fi văzut acest peisaj de teatru şi care să nu fi auzit de Magia preoţilor care aduce moartea.

Cea mai frecventă întrebare a turiştilor a fost de atunci ce înseamnă această ˝Rugăciune a Morţii˝ şi cât de mult adevăr conţine. În mod obişnuit li se spunea că nu conţine nimic adevărat. În câteva cazuri se ajungea totuşi la povestiri despre omorâri cu ajutorul acestui tip de Magie. Adevărul era însă că, în decursul atâtor ani petrecuţi acolo, în care am adunat date în această privinţă cu ajutorul medicilor şi prin periodica vizită în Queen´s Hospital din Honolulu, pot spune că nu a trecut un singur an în care să nu moară unul sau mai mulţi oameni din cauza acestei Magii puternice, şi asta în ciuda celor mai moderne posibilităţi de ajutor şi contracarare pe care le poate oferi un spital modern. Şi doctorii mai în vârstă au confirmat că în fiecare an au putut vedea aceste cazuri şi simptome, binecunoscute între timp.

Înainte ca aceşti preoţi KAHUNA să-şi piardă aceste capacităţi şi de a înţelege învăţătura veche primită, au existat în Hawaii diferite feluri de KAHUNA. Câţiva din ei nu erau altceva decât Medium-uri spirituale. Alţii erau Profeţi; alţii se ocupau cu vântul şi cu influenţa vremii. Însă foarte puţini dintre ei erau în stare şi cunoşteau fiecare tip de Magie, chir dacă era vorba de a influenţa elementele naturii ori de vindecare.

Printre specialişti erau şi acei KAHUNA care, pe lângă celelalte capacităţi,

posedau şi calitatea de a folosi ″Rugăciunea Morţii″ (Arana).

″Rugăciunea Morţii″ se bazează pe un mecanism straniu de fantastic şi prin aceea aproape de necrezut, care necesită întreaga capacitate de înţelegere pentru a putea realiza atât punctele principale, de bază. Abia atunci va fi cuiva posibil să înţeleagă toate detaliile tradiţiei KAHUNA.

După cum am mai spus, KAHUNA credeau că orice om are două suflete dintre care cel inferior sau subconştient este fără logică şi pretabil influenţei hipnotice.

Pentru ca un KAHUNA să poată folosi ″Rugăciunea Morţii″ trebuie să moştenească sau să preia de la un alt KAHUNA unul sau mai multe spirite inferioare (în cazul în care puterea sa psyhică era destul de puternică, acesta putea să simtă singur aceste spirite sau suflete inferioare şi cu ajutorul sugestiilor hipnotice să le facă prizoniere, punându-le să facă diferite servicii). În timpurile de demult, în Hawaii se obişnuia ca ostatecii sau alţi ″nenorocoşi″ să fie puşi sub o puternică influenţă hipnotică Prin aceasta se încerca a se ajunge la faptul că, după moartea acestuia, sufletul său inferior se desprindea de cel superior, rămânând astfel ca Spirit de pază al unei pietre sfinte sau la un templu din vechea artă a Kahuna-ismului , fiind în acelaşi timp servitorul acestuia. Mai mult ca sigur au fost date porunci acestor nenorocoşi ca după execuţia lor să ajute pe vreun KAHUNA la ducerea la îndeplinire a ″Rugăciunii Morţii″ şi de a servi în continuare la procedurile lui magice.

Oricum, cei care erau capabili de folosirea ″Rugăciunii Morţii″ aveau unul, două, în mod normal, trei din aceste suflete sclave pe care le foloseau după bunul lor plac. Era cineva destinat să moară datorită unuia din nenumăratele motive posibile, atunci KAHUNA chema la el spiritele care îl slujeau, dându-le comanda mesmerică de a se încărca cu ″Mana″ din mâncărurile şi băuturile ce erau puse la dispoziţie – ce erau puse pe un covor, încercuite de obiecte ceremoniale precum pietre albe şi anumite bucăţi de lemn.

Aceasta ″Mana″ nu e altceva decât Puterea Vitală de care vorbeam mai înainte. Fără îndoială, aceasta era preluată din corpul preotului KAHUNA, din mâncare, din obiectele ceremoniale şi din băutură. Se credea că la preluarea de ″Mana″ din mâncare şi băutură, se prelua în acelaşi timp şi o altă substanţă, mai ales aceea din Gin, care era numită Papa sau ″Interzisă″ (Ne amintim cum baronul Ferson a preluat o parte din efectul alcoolului la vindecarea unui beţiv).

După aceea, Spiritelor li se dădeau indicaţii foarte precise în ceea ce priveşte ce aveau de făcut cu Puterea Vitală luată. Acestea erau puse să simtă mirosul de la puţin păr sau de la o bucăţică din îmbrăcămintea persoanei ce trebuia jertfită, trebuind să urmărească această urmă aşa precum câinii iau urma şi urmăresc un vânat. După ce ajungeau la victimă trebuiau să aştepte pentru a putea pătrunde în corpul acesteia. Aceasta însă era pentru spirite ceva foarte simplu deoarece erau încărcate puternic cu Puterea Vitală primită de la Maistrul lor, fiind capabile în caz extrem, să producă chiar un şoc paralitic. În unul din

cazuri am găsit scrisă comanda folosită de KAHUNA şi pe care o primeau spiritele pentru această urmărire. Ea suna în felul următor:

″O Lono, Ascultă vocea mea. Acesta este planul:″Aruncă-te pe ____ şi intră înăuntru; Intră înăuntru şi Înfăşoară şi Netezeşte-l. Fă-l una cu pământul.″

Cuvintele ″înfăşoară″ şi ″netezeşte″ au avut precis alt înţeles decât îl au în vorbirea actuală. Procedura era de a intra în corpul victimei şi de a se lipi de conştiinţa acesteia. Se întâmpla acest lucru, atunci spiritul care intra îi trăgea victimei toată Puterea Vitală, depozitând-o în corpul lui spiritual (despre aceasta vom vorbi mai târziu în amănunt). În timp ce se trăgea toată Puterea Vitală din picioarele victimei, se constata o amorţeală şi o totală imposibilitate de mişcare care, în decurs de trei zile, se ridica din ce în ce mai sus, deasupra genunchilor şi şoldurilor până, în cele din urmă, la plexul solar şi inimă, moment în care survenea moartea. După ce victima murea, spiritele părăseau corpul acesteia cu întreaga încărcătură de Putere Vitală întorcându-se înapoi la Maistrul lor. În cazul în care un alt KAHUNA reuşea salvarea victimei, acesta reuşea numai trimiţând înapoi spiritele la Maistrul lor cu comanda hipnotică de a-l atinge ca pe el; de multe ori se întâmpla ca acel Maistru – KAHUNA să îşi găsească moartea din aceasta. Pentru a preîntâmpina acest pericol, KAHUNA ce trimitea aceste spirite trebuia să se supună unui ritual de curăţire (KALA). În alte cazuri – ce erau destul de frecvente – se întâmpla ca acela care angajase un KAHUNA să spună ″Rugăciunea Morţii″şi a adeverit că viitoare jertfă merită o pedeapsă dramatică, era numit răspunzător şi el era ales şi era atacat în care un alt KAHUNA ar fi trimis spiritele înapoi înainte de aducerea la îndeplinire a ritualului propriu-zis de omorâre.

În cazul în care spiritele care serveau un KAHUNA se întorceau înapoi după ducerea la îndeplinire a misiunii avute, aceste spirite-sclave erau lăsate să se joace până ce îşi terminau rezerva de Putere Vitală pe care o trăseseră de la persoana jertfită. În mod normal aceste jocuri luau o anume formă, aşa cum noi o cunoaştem sub numele de ″Poltergeist″. Mişcau mobile şi aruncau cu obiecte în toate direcţiile; făceau zgomote şi gălăgie, producând scene deosebit de interesante. Într-una din zile, dr. Brigham auzi în coliba unui KAHUNA zgomote deosebit de puternice; mai târziu află că spiritele care se întorseseră se distrau în acest fel.

Din toate explicaţiile cunoscute, nici una nu se potriveşte pentru ″Rugăciunea Morţii″, chiar dacă ne-am gândi la o otravă misterioasă sau la o moarte dintr-o teamă superstiţioasă. Aproape niciodată, persoana jertfită nu ştia că la mijloc era ceva Magie care era pusă să ucidă.

Pentru a ilustra aceasta, voi prezenta în continuare două cazuri în care elementul de teamă joacă un factor decisiv.

Cuprins:

Un tânăr irlandez veni la Honolulu cu unul din primele taxiuri moderne

apărute. Acesta era un tip bădăran, necizelat, ce nu se dădea înapoi de la nimic. Nu se afla de mult timp în oraş, când, reuşi să aducă o tânără hawaiiană simpatică în totală dependenţă de el, în aşa măsură încât aceasta rupse legătura mai veche avută cu un tânăr hawaiian. Bunica tinerei a făcut tot posibilul pentru a strica această legătură amoroasă deoarece vedea clar că irlandezul nu avea nimic bun în el. În cele din urmă vorbi despre ameninţări voalate precum că cerul să pedepsească pe irlandez în cazul în care nu o va lăsa în pace pe fată.

Bineînţeles că irlandezului nu îi era nici un pic de teamă de cer. Era bine aşezat pe podeaua materială şi era obişnuit cu astfel de ameninţări şi porniri furioase, fără sens, făcute de mame şi bunici. Era clar că ameninţările nu îl influenţau nici în cea mai mică măsură.

Într-una din zile îi ″amorţiră picioarele″. Acesta încercă totul pentru a le aduce în ordine însă, această senzaţie ciudată de furnicături, amorţeală şi insensibilitate începu să urce încet în sus. În decursul unei zile a fost deja vizitat, fără nici un rezultat, de doi medici; în cele din urmă a trebuit dus la spital.

Nu a fost nimic din analizele existente **?** pentru a i se putea da un diagnostic; totul a fost însă în zadar şi din cauza aceasta nu i s-a putut face nici un fel de tratament. În decurs de 50 de ore, furnicăturile i se urcaseră până la linia stomacului. Mai mulţi doctori îşi pierduseră deja orice speranţă în salvarea pacientului, unul dintre aceştia fiind şi unul din prietenii mei. Se dădea neputincios din cap şi se făceau tot felul de presupuneri. În cele din urmă se chemă un doctor bătrân ce practica deja de foarte mulţi ani pe insulă. Dintr-o singură privire acesta recunoscu simptomele şi efectele de la ″Rugăciunea Morţii″.

Imediat se duse lângă pacient punându-l să îi povestească din viaţa lui; printre altele auzi şi despre povestea cu tânăra hawaiiană. Din întrebări amănunţite, pacientul îşi aduse aminte de ameninţările făcute de bunica tinerei pe care le considera o aberaţie şi pe care nu le puse în legătură cu diagnosticul bolii sale ciudate.

Bătrânul doctor, foarte înţelept, nu-i dădu prea multe amănunte şi făcu imediat o vizită bunicii respective. Mai târziu făcu cunoscut mersul discuţiei cu aceasta: ″Ştiu că nu sunteţi un KAHUNA şi că nu aveţi nici un fel de legătură cu toată povestea″- spuse doctorul bătrânei femei. ″dar vă rog, spuneţi-mi mie totuşi, din pură prietenie, dacă ştiţi cumva ce s-ar putea face pentru a-l putea salva pe acest tânăr. ″

″Într-adevăr″ - spuse bunica, ″nu ştiu nimic despre toată poveste şi nu sunt, după cum ştiţi, un KAHUNA. Dar cred că tânărul ar putea fi vindecat dacă ar promite că se va întoarce cu următorul vapor în America şi niciodată nu se va întoarce sau va scrie vreodată aici″.

¨Pentru acestea vă pot eu garanta″ - spuse doctorul.

¨Este în ordine″ - spuse în sfârşit femeia.

Irlandezului necredincios a trebuit să i se repete de nenumărate ori pentru a înţelege; în cele din urmă, când a prins legătura existentă, a început să îi fie frică

şi să fie imediat de acord cu toate condiţiile puse. Aceasta se întâmpla puţin după prânz. Seara aceleiaşi zile putea deja din nou să meargă şi a fost în stare să urce pe un vapor japonez şi să plece ″spre coastă″.

A. Cazul următor o să-l prezint aşa cum l-am notat după o seară petrecută cu dr. Brigham.

O să-mi dau silinţa să folosesc cât mai mult cu putinţă, propriile sale cuvinte.

″Puţin timp după ce muzeul fusese deschis″- aşa începu dr. Brigham, ″am mers la Napoopoo, pe insula cea mare. Am vrut să urc pe muntele Mauna Loa pentru a aduna plante ce erau numai acolo specifice. M-am pregătit pentru călătorie de trei săptămâni luând un băştinaşde călăuză şi o coloană de cărăuşi cu mine.

Cinci zile mi-au trebuit în Napoopoo pentru a aduna împreună oamenii şi animalele necesare. După care, împreună cu patru hawaiieni şi opt animale – cai şi catâri – m-am pus pe drum. Era într-adevăr o vreme superbă şi, lăsând la o parte greutăţile avute din cauza drumurilor proaste ce existau pe acea vreme, călătoria decurgea cât se poate de bine.

Ajunsesem deja la zona de vegetaţie de deasupra pădurii tropicale, propunându-mi să mă caţăr şi să studiez vârful craterului vulcanului Mauna Loa, când unul din cărăuşii (″boy″) pe care-i aveam s-a îmbolnăvit. Era un tânăr vânjos de cca. 20 de ani. L-am lăsat cu încă cineva să îi aibă de grijă în timp ce eu am purcea la plimbarea spre vârf. Credeam că înălţimea i-a făcut probleme tânărului şi că după un oarecare timp o să se refacă de la sine.

Ne-am petrecut întreaga zi în gaura craterului şi ne-am întors abia seara târziu în tabăra aflată mult mai jos. Bolnavul se afla întins pe o pătură neavând nici putere să se ridice. Am hotărât să îl duc a doua zi mai jos la o înălţime mai mică şi ne-am aşezat pentru masa de seară când veni la mine unul din bărbaţii mai în vârstă.

″Tânăr foarte bolnav″, spuse el. După ce a povestit una şi alta, a venit la subiect spunând că ceilalţi hawaiieni erau convinşi că tânărul era chemat să moară. Nu puteam crede aşa ceva, totuşi am mers la bărbat pentru a întreba de asta.

″Poţi tu să îţi imaginezi că eşti chemat în moarte?″, l-am întrebat eu.

″Nu! Nu!, strigă el, cu spaima morţii în ochi. Apoi am întrebat dacă nu are cumva duşmani care sunt invidioşi şi năzuie la viaţa lui. Nu putu să îşi amintească de nici unul şi aştepta cu înfricoşare să audă din partea mea că el nu suporta înălţimea.

I-am mai făcut un control amănunţit, totuşi n-am putut găsi nimic important, lăsând la o parte simptomele tipice ale unei paralizii ce avansa încet de la picioare ameninţând un colaps general, simptomele nu erau altele decât cele ale ″Rugăciunii Morţii″. În cele din urmă, m-am convins şi eu că bătrânul hawaiian avea dreptate şi că la mijloc era mâna unui KAHUNA. Când am spus aceasta, toţi

ceilalţi hawaiieni au fost îngroziţi deoarece toţi erau de părere că este posibil ca întreaga grupă să fie omorâtă.

˝Mă întorc la masa mea de seară şi o să mă gândesc la această situaţie.˝ Între timp unul dintre oameni continuă întrebările puse bolnavului. După un timp veni cu informaţii destul de importante. Tânărul era de loc dintr-un sătuc singuratic, situat în partea de vest a insulelor şi aflat într-o vale îngustă, protejată de vânt. Nu exista acolo nimic ce ar fi putut atrage Haoles (albii) pentru a se stabili acolo şi bătrânul KAHUNA al satului se străduia să ţină populaţia izolată, făcându-i să trăiască în vechiul stil de viaţă. Printre altele îi ameninţa pe concetăţenii săi cu ˝Rugăciunea Morţii˝

În cazul în care aceştia vor lua legătura cu albii. Tânărul îşi părăsise căminul său şi trăia de câteva luni în Kona. Porunca dată de KAHUNA din satul său natal, o uitase de mult.

˝Până la sosirea mea în Napoopoo, tânărul trăise exclusiv în compania prietenilor hawaiieni nefiind niciodată în contact cu vreun alb, cu atât mai puţin vreo relaţie de afaceri. În timp ce eu căutam oameni pentru călătoria în munţi, s-a anunţat la mine fără să se gândească cât de puţin. Nu credea că ar fi câtuşi de puţin probabil ca porunca dată de KAHUNA ar fi valabilă şi în afara locului unde se afla satul natal.

Când am auzit acest lucru, m-a apucat o furie groaznică. Nici pe atunci nu aveam un alt temperament decât cel de astăzi când aflam că unui prieten de-al meu i se făcea o nedreptate. Stăteam acolo gândindu-mă dacă aş fi putut pune mâna pe acel KAHUNA. Şi mie îmi era clar că trebuia să-mi întrerup şi eu treaba în cazul în care tânărul murea şi trebuia să îl transport până la coasta oceanului.

În timp ce stăteam şi mă gândeam la toate acestea veni la mine hawaiianul în vârstă, ca purtător de cuvânt al celorlalţi, şi îmi făcu o propunere foarte naturală. Cu toată politeţea posibilă spuse că, atât el cât şi ceilalţi hawaiieni, ştiau că eu însumi eram un mare KAHUNA şi un ˝Mergător pe Foc˝. Acestea erau pentru el suficiente motive pentru a fi convinşi că aş putea face ordine în această poveste. Trebuia să trimit acel KAHUNA la moarte şi să îl salvez pe tânăr.

Oamenii aşteptau nerăbdători; pe feţele lor se putea citi încrederea că eu aş putea respinge ˝Rugăciunea Morţii˝, aducând lucrurile pe drumul lor bun. Acum eram, pe bun cuvânt, la strâmtoare. Ani la rând am exagerat o mulţime iar acum se făcea apel la exagerările mele. Poziţia mea era deosebit de proastă: dacă mă împotriveam să îl ajut pe cel aflat în apropierea noastră, aşezat pe jos, oamenii ar fi crezut cu siguranţă că eu aş fi avut frică de acel KAHUNA şi că nu eram deloc atât de puternic, aşa precum spuneam întotdeauna peste tot că sunt.

Dintotdeauna am avut o anumită doză de mândrie, gândul că oamenii ar fi putut crede că sunt un laş m-a făcut să mă decid să încerc, acum şi aici, să trimit înapoi ˝Rugăciunea Morţii˝.

Acesta este poate cel mai uşor lucru ce se poate aştepta de la un Magician amator. Vraja începuse şi Spiritele învăţate erau trimise. Trebuia acum să găsesc

argumente fireşti, puternice, pentru a trage Spiritele necruţătoare de partea mea, de a le implanta voinţa mea şi de a le trimite înapoi pentru a-l ataca pe KAHUNA care le trimisese. Aveam sentimentul că asta trebuie să fie relativ simplu deoarece tânărul era practic fără pic de vină şi nu făcuse nici un păcat.

Mă aflam destul de departe de zona unde creşteau plante Ti care, în mod normal, făceau parte din ceremonie şi erau puse deasupra celui jertfit. N-am fost însă niciodată de părere că aceste frunze ar fi de un mare ajutor. Pe lângă aceasta, mai eram şi tare enervat şi nerăbdător. Astfel, mă ridicai în picioare şi am spus oamenilor ″Voi toţi ştiţi că eu sunt un foarte puternic KAHUNA″. Cu mult entuziasm îmi dădură dreptate. ″Acum″ - am spus, ″fiţi numai atenţi la ce o să vă arăt″, după care m-am îndreptat către tânăr şi am început munca.

Tricul la toată povestea este de a convinge spiritele cu un argument puternic şi rafinat astfel ca Maestrul care i-a trimis să omoare un om atât de curat şi nevinovat, trebuie să fie un adevărat diavol. Ştiam că dacă puteam reuşi să câştig spiritele de partea mea, să le aduc într-o puternică stare emoţională şi să fie gata de a se revolta, atunci aş fi avut succes deplin. Bineînţeles că n-aş avea nici o şansă în cazul în care acel KAHUNA şi-ar fi făcut curăţire cu Kala. Aceasta mi se părea puţin probabil având în vedere că, în mod normal, nu avea de ce să se teamă că eu aş putea să-i trimit înapoi ″Rugăciunea Morţii″. Nici măcar nu credeam că de pe partea cealaltă a insulei, unde se afla, să fi auzit cel puţin de mine.

Stăteam aplecat deasupra tânărului şi am început să spun Spiritelor argumentele mele. Eram mai prevăzător decât este un politician. Am început să laud spiritele şi le-am spus ce tipi grozavi sunt şi cât de îndemânateci şi săritori sunt. Puţin câte puţin am început să le spun cât de trist este ca ei să fie folosiţi ca sclavi de către un Kahuna în loc să se bucure de frumuseţea cerului, ce-i aştepta doar. Le-am explicat cum au ajuns să fie prizonierii acelui Kahuna ca el să abuzeze de ei. După aceea le-am atras atenţia cât de curat şi fără păcate sufleteşti, cât de nevinovat, cât de bun era tânărul băiat şi cât de negru şi josnic era sufletul acelui Kahuna. În timp ce eu descriam patetic starea Spiritelor hawaiiene, ele hohoteau în plâns din când în când.

În cele din urmă, am fost de părere că Spiritele erau deajuns de convinse şi pregătite suficient pentru a se arunca asupra acelui Kahuna, distrugându-l membru cu membru. Eram gata de a le comanda ideea de a se întoarce la acel Kahuna şi de a-l pedepsi de zece ori mai mult decât pedeapsa pe care a gândit-o el pentru tânărul de faţă. Puteam pe atunci să urlu ca un taur. Mi pot şi astăzi chiar! (în timp ce doctorul povestea aceasta îşi dădu capul pe spate şi strigă de vibră toată casa). Cam într-un astfel de ton mi-am dat eu comanda. Am zbierat atât de tare că se speriară animalele de povară. Bărbaţii ce până atunci stătură liniştiţi alături, s-au tras repede înapoi iar tânărul scânci ca un copilaş.

Pentru mine totul a fost o sforţare extraordinară , atât cu gândul cât şi emoţional şi psyhic. Toată capacitatea disponibilă de voinţă şi concentraţie am

pus-o în această comandă. După ce a,m spus acestea de trei ori , m-am aşezat alături de tânărul bărbat. Tremuram din tot corpul de încordare în timp ce transpiraţia îmi curgea şiroaie peste tot.Ca într-o menghină mi-am concentrat în continuare gândurile fix pe împlinirea zilului meu: ca Spiritele să execute comanda mea. Încet, lumina zilei dispărea apărând pe cer stelele. Tânărul bărbat zăcea liniştit acolo aşteptând.

De la o distanţă respectabilă mă urmăreau ceilalţi , de pe feţele lor citindu-se când speranţă dar câteodată şi mare spaimă de ceva necunoscut. Din când în când ar fi vrut să pară ca şi cum aerul vibra în jurul nostru datorită unor lupte sălbatice ale unor puteri şi forţe nepământene.

Una din orele cele mai lungi din viaţa mea trecuse aproape, când dintr-o dată am simţit o senzaţie deosebită. Era ca şi cum ar fi încetate brusc încordarea ce era în aer. Câteva minute mai târziu se auzi din partea tânărului un murmur : ˝Wawae...maikai˝(picioare...bine).

De bucuria triumfului aproape că am strigat. M-am pus pe treabă, începând să masez membrele amorţite care acum începeau să reacţioneze ca şi când ar fi fost îngheţate, acum revenind la normal. Încet, circulaţia sângelui se puse în mişcare reuşind să îşi mişte degetele de la picioare. Ceilalţi bărbaţi veniră aproape felicitându-mă şi suspinând cu lacrimi. Era într-adevăr ca un punct de vârf în cariera mea de Kahuna. Nu a durat nici o oră până când tânărul era pe picioare şi îşi mânca poi-ul său.

Ăsta însă nu este încă sfârşitul poveştii. Am avut convingerea plăcută că am putut omorî ceva care aducea moarte. Îmi doream să mă pot convinge de efect şi să pot vedea ce s-a întâmplat cu acel Kahuna. M-am hotărât deci să îmi scurtez călătoria pentru a putea merge în satul natal al tânărului , oricum colecţia de plante adunate nu fusese atât de fructuasă pe cât sperasem.

Cu marşul făcut am făcut progrese bune şi în câteva zile ne aflam pe vârful muntelui. Am înnoptat la lacul lui Mauna Kea şi am cercetat craterul vulcanului Mauna Loa. În timpul zilei ne prăjeam de căldură iar noapte îngheţam de frig.

Deja curând am ajuns pe partea ce cobora din nord a muntelui. Aici puteam face uşor rost de apă dar în acelaşi timp terenul era foarte accidentat şi pădurile foarte dese. În cele din urmă am ajuns la ocean şi am dat de o parte ce mergea pe marginea stâncilor conducându-ne în sus şi în jos prin văi şi strâmtori. Urmam întotdeauna linia coastei.

Într-una din zile, după-amiaza târziu, ne-am făcut drum afară din desişul pădurii intrând în luminişul unei frumoase văi. O femeie şi o fetiţă lucrau într-un câmp de Taro, când noi am ajuns acolo. Când ne-au văzut, pe mine şi pe tânărul băiat, au luat-o la fugă strigând. Le-am urmat ajungând curând la o grupă de colibe acoperite cu iarbă. Nu se vedea nici un om. M-am aşezat jos lângă colibă cea mare ce aparţinea lui KAHUNA satului aşteptând în timp ce tânărul plecă să găsească pe cineva.

L-am auzit un timp strigând, un timp după aceea se făcu linişte. Curând

după aceea tânărul se întoarse cu multe noutăţi. În seara când am trimis înapoiu la KAHUNA ″Rugăciunea Morţii″ acesta se odihnea în pat. Cu un strigăt se trezi căutând repede frunze de Ti, începând să lovească cu ele prin aer, apărându-se astfel de Spirite. Printre gâfâieli reuşi să povestească oamenilor ce se întâmpla. A omis să se cureţe prin Kala astfel că acel Kahuna alb a reuşit să câştige un avantaj asupra lui. Puţin timp după aceea căzu la podea, zbătându-se acolo cu gemete şi scrâşnituri de dinţi având spume la gură. Când se făcu dimineaţă era deja mort.

Acum populaţia era sigură că eu venisem pentru a-i vâna pe toţi afară din sat. Am trimis înapoi pe tânărul băiat pentru a le spune că răzbunarea mea a fost numai cu acel KAHUNA, pe toţi ceilalţi considerându-i prieteni dacă se vor purta ca atare.

Nu mai dură mult până când apăru căpetenia satului împreună cu oamenii săi. Nu arăta prea fericit şi toate femeile erau încă speriate de moarte. Însă am reuşit să îi liniştesc repede; puţin mai târziu eram prieteni la cataramă. Păreau că mă consideră un om deosebit şi un mare KAHUNA. Nici unul nu îmi purta pică pentru că îl omorâsem pe Kahuna satului. Se părea că totul ar fi fost pentru ei ceva firesc.

Câţiva din caii noştri erau la limita puterii. Bineînţeles că am acceptat cu plăcere invitaţia lor de a rămâne la ei pentru a face o sărbătoare. Ni s-a dat un Luau, care, privind la sărăcia satului nu a fost deloc rău. Nu aveau porci n sat însă, carnea de câine care ne-au dat-o era atât de gustoasă, aşa cum şi-ar dori fiecare, deoarece câinii erau hrăniţi cu Poi. Niciodată înainte nu mai mâncasem carne de câine; însă ca un KAHUNA recunoscut nu am putut să dau înapoi. Ne-am despărţit ca fraţii de sânge.

Ceva n-am putut eu înţelege niciodată la această poveste. Bătrânul KAHUNA, trebuie să fi aflat pe anumite căi psyhice că eu am angajat pe tânărul bărbat totuşi el nu a putut să constate că eu devenisem un Kahuna şi puteam să trimit înapoi ″Rugăciunea Morţii″. Pot să-mi imaginez că seara se întoarse la coliba sa, punându-se imediat în pat să doarmă.

Se pare a fi sigur că fiecare KAHUNA aparţine unei clase de oameni foarte puternică. Pentru că numai aceia care sunt foarte avansaţi în arta lor pot privi în viitor prin spaţiu şi timp. De ce, în acest caz, nu a văzut în viitor nu pot să ştiu numai dacă nu a făcut-o până la sfârşit gata.

Comentariu:

Mai există o metodă Kahuna, cu ajutorul acestei Magii putându-se omorâ pe cineva.; Ea este cunoscută ca *Kuni* sau Metoda arderii, se pare însă a se fi folosit doar la începuturile Kahuna şi numai foarte rar. La această metodă este arsă o şuviţă de păr sau altă parte din corpul celui ce trebuie ucis şi cenuşa va fi aruncată apoi într-un lac. Nu am nici un exemplu demn de încredere despre aceasta şi nu o amintesc decât cu precauţie pentru ca, mai târziu, în eventualele

cercetări , să nu se omită anumite legături cu aceste practici.

După părerea oricărui Kahuna, succesul ″Rugăciunii Morţii″ depinde în mare măsură dacă cel care este condamnat are puternic înrădăcinate sentimente de vinovăţie, ce se pot chema datorită purtării greşite faţă de ceilalţi. Un asemenea sentiment de vinovăţie (sau complex de vinovăţie) poate să încheie cu succes atacul unui *Uniphili* sau Spirit subconştient, sentiment de vinovăţie care împiedică subconştienţa celui jertfit să se apere de atacul altor spirite.

Cu multe sute de ani înainte, se folosea pentru a ucide un tip de Magie la care se folosea o păpuşă ce arăta asemănător cu persoana ce trebuia jertfită, şi în care se înfigeau ace şi anume în fiecare zi un nou ac. La baza acestui gând se află faptul că între jertfă şi păpuşa care îl reprezenta există un fel de legătură simbolică şi care duce la o reacţie magică de un asemenea grad încât, la timpul dat, poate produce moartea jertfei. Chiar dacă acest tip de magie nu face uz decât de un grad scăzut de Putere, Mana nu trebuie să o pierdem din vedere. Deoarece ne aflăm la marginea unui gigantic **franjurat** domeniu ce trebuie explorat şi din care încă nu cunoaştem nimic. Pentru aceasta trebuie să urmărim toate izvoarele de informaţii posibile pentru a nu trece cu vederea vreo indicaţie preţioasă şi pentru înţelegerea completă a acestor lucruri, cum ar fi de exemplu Vindecarea Instantanee.

Puterea Vitală sau Mana pe care o au Kahuna apare în trei grade diferite. Este de natură electrică, aşa cum se pare că rezultă din noile experimente , atunci poate fi spus cu siguranţă că ceea ce cunosc Kahuna ca fiind cele 3 ″Grade de Putere″ nu sunt altceva decât 3 nivele de tensiune.

Kahuna le-a dat celor 3 Grade de Putere diferite denumiri. Şi anume: *Mana* au numit nivelul cel mai jos de tensiune, aşa cum se află normal; Spiritul Subconştient *Mana-mana* tensiunea superioară ce vine de la Spiritul Conştient şi care apare ca ″Voinţă″ sau ca Putere hypnotică; Mana-Loa sau ″Puterea cea mai mare″ se numea tensiunea cea mai puternică. Se credea că această putere este avută numai de un Spirit supraconştient, care, împreună cu celelalte două spirite inferioare formează trinitatea completă a omului.

S-a cercetat mai nou această Electricitate Vitală, legându-se diferite sârme de pielea corpului şi a capului cu instrumente foarte sensibile ce puteau detecta cel mai fin curent electric în acele sârme.

Publicaţia ″Life″ a publicat în apariţia sa din 18 octombrie 1937 ″Fotografii, Tabele şi Grafice″ ale acestor experimentări. S-au găsit două domenii de tensiune, unul inferior în membre şi organele trunchiului şi unul superior în creier. La aceste experimentări s-a descoperit că toate procesele de gândire au nevoie de acţiunea Puterii Vitale superioare.

Kahuna puneau toate procesele de gândire în legătură cu Mana. Cuvântul ″Mana-o″ înseamnă ″gândire″, acea literă adăugată ″o″ arătând că Mana este necesară pentru a construi gânduri.

Toate exemplele arătate demonstrează că toţi Kahuna erau foarte buni

psyhologi. Ştiau că Subconştienţa şi conştiinţa erau două Spirite total separate. De asemenea cunoşteau cele două potenţiale electrice ale Puterii Vitale pe care noi le numim ″Undele corpului″ şi ″Undele creierului″. De la distanţă şi mai puţin Kahuna ştiau şi despre un Spirit superior ce-i aparţinea numai lui, cel cel mai superior nivel al Puterii Vitale.; acest nivel al tensiunii este cel mi superior nivel ce poate fi realizat. Cele două elemente numite înainte sunt încă necunoscute ştiinţei moderne dar, în mod sigur, vor fi descoperite într-una din zile. Din cercetările noastre actuale rezultă de asemenea multe exemple care confirmă adevărul psyhologiei Kahuna. (Nu trebuie nici o clipă pierdut din vedere că sistemul psyhologic al KAHUNA – chiar dacă nu este încă complet şi nu atinge poate cele mai mici detalii- totuşi prezintă avanataje şi puncte de bază pentru anumite fenomene aparte, ca de exemplu ″Mersul pe Foc″. A fost un sistem foarte afectiv şi trebuie să facem eforturi serioase pentru ca să mai găsim un sistem asemănător, la fel de preţios şi de folositor.)

Puterea Vitală sau forţa magnetică produsă de aceasta în ţesuturile corpului, poate produce şi alte efecte ciudate asupra anumitor lucruri.

Încercări ce s-au efectuat în Franţa, cu ajutorul unui renumit Medium, au arătat că peştele şi carnea pot fi protejate de la alterare dacă sunt ţinute în mână şi supuse unui proces de magnetizare. Chiar şi portocalele şi alte fructe cât şi legume sunt apărate de stricare-putrezire chiar dacă, cu timpul, se usucă.

Alte experimente au adus dovada că Puterea Vitală poate fi înmagazinată pentru un timp în anumite substanţe ca de exemplu în lemn, hârtie sau cârpă. Chiar şi apa poate prelua o încărcătură de putere vitală şi să o păstreze, sticla nu poate însă aceasta.

V.
SISTEMUL KAHUNA ŞI CELE TREI ″SPIRITE″ SAU SUFLETE ALE OMULUI CARE POSEDĂ PUTEREA VITALĂ ENERGETICĂ PROPRIE ACESTE SPIRITE ÎN COMUNIUNEA LOR ŞI ÎN CAZURI DE SEPARARE

Am vorbit deja de cele trei măsuri sau caracteristici care trebuie să ne ajute să descifrăm acest vechi ″Secret″. Despre prima caracteristică, Puterea Vitală, am vorbit deja. Cea de-a doua este Conştiinţa, cea care dirijează Puterea (mai târziu vom analiza cel de-al treilea element, Substanţa, de care Conştiinţa se foloseşte pentru ca Puterea să poată aduce un efect).

Dacă se adevereşte concepţia KAHUNA, precum că Conştiinţa omenească este formată, la acest nivel, din două spirite diferite şi că un al treilea Spirit, supraconştient, acţionează ca un Înger păzitor, atunci se are în această concepţie o înţelegere psyhologică nouă care poate atinge limite nesăbuite.

Această concepţie ne va aduce şi pe punctul de a reface teoria noastră religioasă despre sufletul omenesc. Se va dovedi că părerea KAHUNA este adevărată precum că noi posedăm un Spirit puţin dezvoltat ce se află numai puţin deasupra celui avut de lumea animalelor, cât şi un Spirit dezvoltat, superior, pentru care lumea animală este mult rămasă în urmă, atunci trebuie să ne refacem complet ideile noastre de mântuire. Ne-ar fi necesare două mântuiri şi anume una pentru fiecare Suflet, deoarece amândouă se află pe trepte de dezvoltare diferite. Chiar şi concepţiile religioase despre KAHUNA şi Reincarnare trebuie, din aceleaşi motive, revizuite. Trebuie să se facă dreptate acestor două fiinţe spirituale ce nu sunt dezvoltate identic, lăsând la o parte că cele două trebuie să mai dea socoteală şi Supraconştiinţei, celei mai bătrâne şi mai dezvoltate dintre cele trei fiinţe spirituale omeneşti (Aumakua sau ″Spiritul cel bătrân″).

În domeniul acestui sistem vechi şi eficient al psyhologiei ne vedem pe noi într-o lumină mai clară, chiar dacă trebuie să schimbăm simplitatea singularităţii sufletului cu complicaţia trinităţii sufletului. În gândirea noastră religioasă suntem obişnuiţi să îl vedem numai pe Dumnezeu ca pe o trinitate, pierzând probabil din vedere că şi omul este format dintr-o trinitate asemănătoare.

Înţelegem această complicaţie mai bine şi mai uşor dacă avem tot timpul în faţa ochilor faptul că *Uniphili*, spiritul cel mai de jos, subconştient sau animalic din noi, posedă toate posibilităţile de amintiri pe care le avem dar, în acelaşi timp, numai puţine capacităţi de raţiune-judecată în timp ce spiritul superior, *Uhane,* nu are nici o capacitate de amintire totuşi este capabil să acţioneze datorită capacităţii sale de gândire inductivă.

În afară de datele doveditoare ce rezultă din Magia ″Rugăciunii Morţii″, mai

putem găsi şi alte dovezi călăuzitoare.

Deoarece toate cercetările psyhice moderne clasifică Spiritul unui decedat oria ca un ″Spirit normal″ ori ca ″Poltergeist″ cât şi datorită tuturor celorlalte informaţii despre aceste Fiinţe Spiritiste ne aduc la concluzia finală că trebuie să existe diferite trepte pe care se află anumite tipuri de Spirite ce posedă un anumit nivel de energie sau Putere Vitală, cât şi un anume talent mintal (sau o anumită lipsă de talent).

Kahuna au clasificat de timpuriu aceste tipuri diferite de spirite. Deoarece această clasificare pentru noi, oamenii din Vest, este total nouă, voi prezenta aceste tipuri diferite de Spirite aşa după cum se pot întâlni şi la şedinţele spiritistice.

Diferite feluri de Spirite, aşa după cum ne-au rămas de la Kahuna

1. Spiritul normal al unui decedat. Este format, ca şi în timpul vieţii, dintr-un Spirit subconştient şi unul conştient. Această fiinţă Spirituală gândeşte şi îşi aminteşte ca şi o fiinţă normală, în viaţă, şi se foloseşte de aceleaşi puteri.

2. Fiinţa Spirituală Subconştienţa unui om care, înainte sau după moartea acestuia datorită unui accident sau a unei boli ″va fi despărţită acompaniamentul său Supraconştient. Această fiinţă Spirituală are o deosebită capacitate de amintire, este însă fără logică şi capacitatea sa de gândire deductivă, se aseamănă cu cel al unui animal. Această Fiinţă existenţială reacţionează la Sugestia hipnotică. Ea este precum un copil: produce des gălăgie şi zgomote şi apare des jucându-se ca un ″Poltergeist″. Vine cu plăcere la şedinţe spiritistice, făcând să se mişte mesele în timpul anumitor experimente. Încearcă să răspundă la întrebări; atunci lasă să apară răspunsurile care îi vin pe moment ca minciuni sau ceva şi mai rău: imită cu plăcere pe cineva din familie sau rude.

3. Fiinţa Spirituală Superioară care este, înainte şi după moarte, separată de însoţitorul său subconştient. Este lipsită de capacitatea de a-şi aminti şi apare din cauza asta ca o apariţie spirituală lipsită de ajutor. Se plimbă fără scop de colo-colo, îşi arată prezenţa cu anumite ocazii şi poate fi, ocazional, văzută psyhic. El joacă rolul de ″Suflet pierdut″ până cândva va fi salvat venind în contact cu o parte spirituală subconştientă ce o alimentează cu amintiri, cele mai multe din viaţa anterioară, la care sufletul salvat *″Uhane″* nu are nici o participare.

4. Spirite din zona Supraconştientului, incluzând şi pe cele care după terminologia theosofilor sunt numite ″Spirite ale naturii″ sau ″Grupe de Spirite″. Despre spiritele acestei clase există numai date neclare . Este însă dovedit că pot acţiona şi lucra împreună cu cele două Spirite subordonate, *Uniphili şi Uhane,* le pot ajuta şi să împlinească anumite evenimente uimitoare.

Până la redescoperirea vechilului system psyhologic KAHUNA , nu a existat nici pe departe posibilitatea unei explicaţii satisfăcătoare, plauzibile a fenomenului

de duplicitate şi a celor de aşa numită ˝Personalitate multiplă˝ (sau cazuri patologice de ˝Posedat˝ sau de sciziune a personalităţii).

De aceea este fascinant de văzut cât de bine se potriveşte acest vechi sistem KAHUNA cu aceste cunoştinţe pe care le-am dobândit din aceste cazuri.

Cazul 9
˝Personalităţi multiple˝

Introducere:

Izvoare de informare: ˝Outline of Abnormal Psyhology˝ de Willian McDougall (Scribner´s, 1926); ˝Encyclopedia Britannica˝ (Ed. 13) paragraful despre ˝Personalităţi multiple˝.

Cuvântul Personalitate, aşa cum este aici folosit, nu are o definiţie prea bună din punct de vedere psyhologic. C.G.Jung, urmaşul lui Freud în cercetările în domeniul complexelor, descrie cuvântul conducându-ne înapoi la cuvântul de origine din limba latină ˝Persona˝ masca unui actor care se schimbă de la rol la rol în timpul jocului. Aceasta este descrierea corectă a ceea ce într-adevăr se schimbă în cazul unui caz de Personalitate multiplă. Adică este Individualitatea care diferenţiază oamenii unul de celălalt.

La descrierea schimbărilor de personalitate într-un corp, se face prea puţină diferenţiere între Sub şi Supraconştinţă; aceasta pentru cei mai mulţi cercetători consideră cele două ca părţi comune ale Personalităţii. Singurul Jung este cel care mege, în lucrările sale, ceva mai departe şi face diferenţierea între Anima (în limba latină: respiraţie sau suflet, în franceză se transformă în animal) ca fiind Subconştientul şi Persona pentru Conştiinţă.

Descrierea exactă a fenomenului pe care îl analizăm de faţă ar fi, deci, nu ˝Personalitate multiplă˝ ci ˝multiple Anima˝ sau ˝multiple Persona˝.

În cazurile următoare trebuie să ne axăm atenţia pe trei puncte:

(1). Apariţia sau dispariţia uneia din fiinţele spirituale şi anume *Uniphili* sau *Uhane* şi prin aceasta schimbarea ce rezultă a personalităţii;

(2). Apariţia sau dispariţia împreună, ca pereche, a celor două entităţi;

(3). Ţinerea de minte şi Aducerea aminte ce rămân personalităţii în timp ce una sau alta fin fiinţe vin sau pleacă.

Este adevărată teoria KAHUNA – că numai subconştientul posedă capacitatea de amintire - atunci nu trebuie decât să analizăm capacitatea de amintire pentru a putea spune imediat care din cele două Spirite este şi care lipseşte.

Webster International Dictionary, descrie acest fenomen ca o stare anormală a Spiritului. Eu însă consider această stare nu atât ca fiind o stare anormală a unuia din cele două diferite Spirite, ci mai ales ca o stare anormală a corpului în

care Spiritele vin şi pleacă. Fiecare spirit va fi, în momentul când el deţine controlul asupra corpului, considerat ca perfect normal, în măsura în care nu este considerat ceva nefiresc-anormal o lipsă în gândire a corpului exterior sau în timpul în care corpul doarme.

La descrierea elementelor şi stărilor conştiinţei, pe care le vom întâlni, vor fi folosite următoarele expresii:

O personalitate care este despărţită de controlul corpului şi al creierului, va fi considerată bolnavă de scindarea conştiinţei; Personalitatea originală într-un corp se numeşte Personalitate Primară; Tot ceea ce vine într-un corp mai târziu pentru a înlocui personalitatea primară va fi considerat **?** ca secundar; Personalitatea ce are controlul asupra corpului şi creierului, se cheamă ″dominanţă″ iar aceea ce a apărut odată după care a dispărut sau nu a mai apărut încă, va fi numită ″latentă″.

În cazul unei schimbări de personalitate nu este vorba decât de două personalităţi. Există o schimbare permanentă a pierderii conştiinţei celor două., atunci nu va putea nici una din cele două Personalităţi să îşi amintească ceva ce s-a întâmplat în timpul în care cealaltă personalitate a avut controlul asupra corpului. Dacă nu este cazul de o pierdere a cunoştinţei, atunci este posibil ca una sau chiar amândouă personalităţi să îşi amintească ce s-a întâmplat cu corpul în absenţa sa. Sub influenţa hipnozei se poate scoate, în mod normal, din stadiul latent, una sau mai multe din aceste personalităţi, şi aduse în stadiul să răspundă la întrebările doctorului ce face tratamentul sau experimentatorului. De regulă aceste răspunsuri nu sunt în totalitate logice; totuşi se pot afla lucruri aşa cum sunt întipărite în amintirea fiecărei subconştiinţe când sunt depozitaţi astfel de factori de gândire.

Fenomenul nu este nou. Din cele mai vechi timpuri ştim de oameni care îşi schimbau personalitatea sau erau ″obsedaţi″. Aceste cazuri se rezumă în special la cazuri de boală, există totuşi şi alte alternative. Ne vom îndrepta atenţia asupra câtorva cazuri la care nu apare nici o personalitate bolnavă.

Cuprins:

Voi prezenta foarte pe scurt câteva cazuri tipice pe care Mc Dougall le-a testat şi descris în cartea arătată mai sus.

Clasicul W.S. Plumer **?** descria în anul 1860 în Harper´s Magasine, următorul caz:

Mary Reinolds, o tânără normală de 18 ani a avut un an de zile probleme cu anumite crize. Într-o zi când se afla într-o poieniţă la iarbă verde şi citea, şi-a pierdut din nou cunoştinţa. Când şi-a revenit era oarbă şi surdă. Abia după trei luni aceste **?** dispărură. Apoi într-o dimineaţă nu a fost posibil să fie trezită. Câteva ore mai târziu, când se trezi singură, se comporta ca un nou născut. Totuşi putea să repete câteva cuvinte Învăţa cu mare rapiditate; ″bebeluşul″ începu să crească şi spiritual şi să îşi folosească şi creierul său de adult. În câteva săptămâni reveni Personalitatea Primară iar cea secundară dispăru.

Treapta nouă de personalitate dura de patru ani; ″bebeluşul″ arătă o creştere spirituală impresionantă. Nici una din cele două personalităţi nu îşi amintea , atâta timp cât ea era cea dominantă, la ceea ce făcuse cealaltă Personalitate în timpul ce fusese stăpână pe corp şi creier.

Profesorul Janet descrie un caz în care una din cele două personalităţi cunoştea şi îşi amintea de cealaltă personalitate pe care o schimbase.

Félida, un copil isteric, se afla, de când împlinise 13 ani sub schimbări de personalitate. Personalitatea secundară era foarte diferită de cea primară şi cunoştea amintirile acesteia ca pe cele proprii. Personalitatea primară însă, nu îşi amintea absolut nimic din ceea ce făcea personalitatea secundară.

Un caz renumit al dr-ului Morton Prince a fost aşa-numitul ″Caz Beauchamp″. Fiind în vârstă de 18 ani, o tânără damă începu să îşi schimbe personalitatea. Aceste schimbări au durat ani la rând; în acest timp au putut fi identificate cinci personalităţi diferite, fiecare fiind o personalitate total separată şi individuală. Experienţele comune au degenerat într-o învălmăşeală totală.

Copilăria tinerei Beauchamp a fost marcată printr-o încordare emoţională şi nervozitate puternică. După absolvirea examenelor şcolare deveni soră medicală şi, în timpul unei poveşti amoroase, avu un şoc emoţional. Dintr-o dată se ajunse la ″o creştere ciudată a tuturor particularităţilor sale; aceasta deveni ultra religioasă. Capacitatea de a-şi aminti îi rămăsese intactă, totuşi se constatară schimbări substanţiale ale caracterului său. Această schimbare dură aproape 6 ani; În timpul Acestei perioade apăru o altă personalitate sub numele de ″Sally″, arătându-şi prezenţa mai ales n timpul somnului. În timpul nopţii, Sally începea să vorbească folosindu-şi corpul pentru a face plimbări nocturne (somnambulism).

La sfârşitul perioadei de 6 ani, avu loc un alt şoc emoţional apărând o altă personalitate dominantă – pe care o vom numi B4. Această B4 îşi putea aduce aminte de toate întâmplările avute în viaţă personalitatea originară B, însă nu şi cele avute de B1.

În anii următori se schimbară B1 cu B4 având loc în acelaşi timp şi pierderea conştiinţei. Amândouă îşi aminteau tot ceea ce făcuse B, totuşi nici una dintre ele nu îşi aminteau ceea ce făcuse cealaltă. B1 era bolnăvicioasă şi blândă. B4 era sănătoasă şi cam agresivă, amândouă însă erau foarte emoţionale.

Dr. Prince supuse pacientul la o terapie prin hypnoză. Sub influenţa hypnozei apăru însă la lumină o cu totul nouă personalitate. Ea discuta absolut de bunăvoie, totuşi era pentru doctor o adevărată enigmă. El crezu că are în faţa sa personalitatea normalizată B, mult mai instruită în anumite privinţe însă se pute bănui ca fiind ceva între B1 şi B4, amestecat cu personalitatea de bază B. Această personalitate este descrisă ca fiind ″o personalitate moderată în temperament, liberă şi deschisă în vorbire şi, după cum se arăta, naturală şi simplă în modul de gândire şi în manierele sale″. Ea poseda toate capacităţile de amintire. B, B1 şi B4 se schimbau în continuare între ele, timp în care, B avea acces numai la experienţa avută de B1 şi B4. Tot în acest timp se părea că B1 şi

B4 căutau să preia reciproc din ″caracteristicile″ emoţionale ale celeilalte, deci a da şi a prelua.

După câţiva ani, personalitatea originară B deveni definitiv dominantă şi tânăra doamnă ,trăi din acel moment sănătoasă şi normală mai departe.

Foarte interesantă a fost Sally. În timpul hypnozei, se putu lua contact cu ea şi putu fi întrebată dacă îi este plăcut să schimbe una din celelalte personalităţi şi dacă le întâlneşte des în timpul cercetărilor hypnotice. Ea se credea o personalitate privată, separată şi îşi amintea toate trăirile pe care le avea corpul în timpul nopţii. Ea spunea că a învăţat, citind gândurile celorlalte personalităţi (în afară de B4), tot ceea ce ele făceau, totuşi ea se folosea de această capacitate de a citi gândurile numai atât timp cât a interesat-o aceste gânduri ale celorlalte personalităţi. Când, de exemplu, acestea citeau o carte care nu-i plăcea, atunci ea se oprea din cititul gândurilor, amuzându-se cu gândurile proprii. Nu putea suferi pe B1, obligându-l şi impunându-i câteodată halucinaţii vizuale şi anumite automatisme motrice. Cu timpul luă stăpânire pe vocea lui B1 sau o obliga să facă ceea ce ei nu-i făcea plăcere; aşa, de exemplu, o obliga pe aceasta să scornească minciuni.

Când Sally deveni stăpână pe corp nu putu să deschidă ochii. Unul din automatismele ce i le impunea celeilalte era frecatul la ochi. În acest mod i-a reuşit, în cele din urmă, să-şi deschidă ochii. Acum era în măsură să vadă şi să domine întregul organism. Primul succes în această direcţie se arată în momentul în care în momentul în care personalitatea dominantă, în acel moment era B1, se afla în timpul somnului de odihnă. Din acel moment Sally reuşea să se impună în faţa lui B1 atât în stare normală cât şi în timpul hypnozei. B1 se retrase înapoi şi asta fără nici cea mai mică capacitate de a se gândi la ceea ce făcea Sally cu corpul. În lupta voinţei, Sally se arăta capabilă să paralizeze voinţa lui B1.

Chiar dacă B1 era aparent dominantă, a fost obligată ca, sub hypnoză, să execute porunci şi gânduri de constrângere. Se ajunse astfel la faptul că Sally folosea pe B1 pentru a-şi satisface toanele. Una din glumele cea mai îndrăgită era e a deşira şi desface tot ce aceasta croşetase. Nici B1, nici B4 nu îşi amintea de Sally sau de perioada ei dominantă. Sally nu putea să-i citească gândurile lui B4 şi foarte rar reuşea să-i impună vreun automatism. Explicaţia pe care o dădea era că B4 auzise de ea şi se împotrivea în faţa oricărui control. În anumite perioade, când Sally devenea dominantă, nu putea să deschidă ochii corpului iar pielea şi organele din partea de jos a corpului cât şi ″muşchii sensitivi″ se aflau ca în timpul somnului.

Comentariu:

Dr. Prince consideră aceste personalităţi diferite ce se folosesc de unul şi acelaşi scop ca ″părţi derivate ale aceleiaşi personalităţi″. Metoda sa de tratament era îndreptată în direcţia contopirii tuturor personalităţilor pentru a rezulta o singură personalitate dominantă. Din păcate, tratamentul său nu a avut un mare

succes.

Prof. McDougall ajunge în cercetările sale până la conceptul că fiecar epersonalitate este o ″Monad″ sau o fiinţă separată.

Este clar că nici un psiholog nu este dispus să accepte că asemenea personalităţi pot intra sau ieşi dintr-un corp sau că subconştiinţa din corp poate fi folosită sau schimbată de una din personalităţi.

Cercetările mele personale de cazuri cu personalităţi multiple m-au făcut să aleg Systemul psyhologic Kahuna, deoarece chiar cele mai complicate cazuri se pot explica foarte uşor. În câteva din cazurile descrise apare o ″Baby″ - personalitate ce devine dominantă; în alt caz apare o personalitate matură ce aduce o schimbare totală a stării de sănătate – chiar paralizii ale membrelor – şi chiar o amintire neclară dintr-o altă viaţă avută într-un alt corp. Deoarece opinia actuală a psyhologilor este contrarie celei avută de Kahuna, trebuie în cele din urmă analizat dacă sau care sunt acele dovezi care arată că o ″personalitate″ poate pleca dintr-un corp şi poate reveni în el.

Cazul 10
Supra – şi Subconştiinţa părăsesc corpul mamei Generalului Lee întorcându-se înapoi în el

Introducere:

Acest caz a fost tipărit în ″Hollywood Citizen″la 14 decembrie 1934, la rubrica ″Întâmplări deosebite″. Sunt de părere că autorul articolului îşi asumă răsounderea asupra autenticităţii şi adevărului celor scrise. La urma urmelor există multe cazuri asemănătoare ce posedă o credibilitate totală.

Cuprins:

Paisprezece luni înainte ca celebrul general al confederaţiei să vadă lumina zilei, muri mama sa! În orice caz doctorii au stabilit că inima acesteia a încetat să bată iar corpul îi deveni rigid şi rece. Procesiunea de înmormântare a fost ţinută şi corpul decedatei fu depus în **?** familiei. Mare noroc a fost că în acea regiune corpurile celor decedaţi nu se îmbălsămau.

O săptămână mai târziu, paznicul cimitirului a intrat în mormânt pentru a schimba florile uscate. Se sperie groaznic auzind un zgomot din interiorul sicriului. În mare agitaţie acesta desfăcu sicriul. Ceea ce văzu a fost pe doamna Lee care revenise la viaţă. După cum se pare, viaţa se întoarse tocmai înapoi în corpul acesteia deoarece nu prezentase nici un simptom de sufocare. Se născuse din nou, trăi şi aduse la viaţă un fiu ce, mai târziu, deveni atât de celebru.

Comentariu:

Acesta cât şi alte cazuri asemănătoare dovedesc că Supraconştiinţa îşi poate înceta toate activităţile în corp, în timp ce Subconştiinţa poate lucra mai departe. În explicarea multor cazuri de putrefacţie a corpului suntem obligaţi să acceptăm o legătură existentă – probabil printr-un fel de Ektoplasmă – între corp şi subconştient care, în cazul decesului sau a unei stări asemănătoare a corpului, părăseşte corpul.

În legătură cu această idee trebuie să amintim de yoghinii din India. Aceşti ″oameni sfinţi″ pot să-şi transpună corpul într-o stare asemănătoare cu cea a morţii, timp în care Spiritul Superior părăseşte corpul pentru un timp îndelungat iar conştiinţa inferioară odihneşte.

Amândouă din cazurile amintite conţin amănunte deosebit de importante ce vor fi, mai târziu, pentru noi foarte importante. Însă în cele două cazuri următoare ne vom întâlni cu anumiţi factori ce pe mine mă îndreaptă spre ″Secretul secreturilor″ systemului KAHUNA.

Cazul 11
O personalitate deosebită

Introducere:

Unul din cei mai bătrâni membrii ai ″Society for Psyhic Research″ trăia încă în Honolulu în acelaşi timp când eu am trăit acolo.

Acesta era Dr. Leapsley, un om studiat şi cu o creştere deosebită , un om pe cât de inteligent pe atât de credibil şi care la multele cercetări făcute a avut o prestare deosebită. S-a ocupat cu multe lucruri făcând des călătorii ca l-au purtat departe de Honolulu. De asemenea acesta ţinea, în cercul de prieteni, diferite cuvântări informative cu privire la cele mai noi cercetări avute Cazul următor îl prezint din notiţele mele, aşa cum l-am auzit la unul din aceste seminarii.

Cuprins:

Ca un binecunoscut specialist în cazurile de personalitate multiplă Dr. Leapsley a fost chemat, împreună cu alţi doi medici, pentru cercetarea unui astfel de caz. Era vorba despre analiza şiu diagnosticarea unei tinere dame de 28 de ani, fiica unui renumit avocat din California.

De când împlinise 4 ani, aceasta îşi schimba personalitatea în decade de 4 ani. În joc existau numai două personalităţi, existând în permanenţă o pierdere a conştiinţei.

Schimbarea personalităţii se manifesta foarte regulat şi de fiecare dată în timpul unui somn adânc. Cea de-a doua personalitate era, la prima apariţie, un

˝baby˝; totuşi aceasta învaţă foarte repede ajungând foarte repede la nivelul spiritual al Personalităţii primare.

Pe o perioadă de mulţi ani, fiecare din personalităţi şi-a luat în serios autoinstruirea intelectuală pe care o făcea în timpul perioadei dominante. Fiecare din cele două erau în stare să înveţe cu rapiditate formidabilă tot ceea ce învăţase cealaltă personalitate înaintea sa. Nici una din personalităţi nu avea nici cea mai mică amintire în ce priveşte experienţa făcută de cealaltă personalitate.

După întoarcerea în corp, nici una din cele două personalităţi nu îşi putea aduce aminte ce făcuse sau unde fusese în timpul când nu erau dominante în corp. În timpul reîntoarcerii , fiecare din cele două personalităţi ave simptomul de cădere morală şi uimire deoarece trezirea se făcea într-un corp cu patru ani mai bătrân ce era cu totul altfel îmbrăcat.

Prima personalitate era liniştită şi muncitoare, ea cosea cu plăcere, era puţin timidă şi rezervată. Cea de-a doua personalitate era o sălbatecă iubitoare şi greu de speriat. Chiar şi ocupaţiile de preferinţă şi gusturile erau diferite.

Unul din schimburi se petrecu într-o după amiază în timpul în care mama tinerei de 12 ani citea ceva. Acestea stăteau în camera de zi iar Personalitatea primară a fetiţei, pe care o vom numi de acum D-ra 1, era dominantă. Liniştită şi fericită asculta copilul la povestea citită de mamă când, pe neaşteptate, căzu într-un somn adânc. Peste puţin timp mai târziu se trezi în corp D-ra 2.

Trecură 4 ani. D-ra 2, între timp în vârstă de 16 ani, se afla împreună cu mama în aceiaşi încăpere. Tot la fel mama citea dintr-o carte însă nu cu voce tare întrucât aceasta nu avea o părere prea bună despre cărţi. Din nou, corpul tinerei căzu într-un somn adânc şi în acelaşi fotoliu confortabil şi, un alt amănunt, într-o după amiază la fel de însorită ca atunci partu ani când se petrecuse schimbarea personalităţii.

Pe neaşteptate îşi deschise ochii şi D-ra 1 privi uimită împrejur ˝Mama, de ce te-ai oprit din citit?˝ întrebă copilul. Nu era încă conştientă că între timp trecuseră 4 ani. Credea că a adormit. Mama s-a oprit din citit acolo unde şi pentru ea se petrecuse acum partu ani. Când i s-a explicat ce se întâmplase a trebuit să se orienteze după experienţele avute anterior. De asemenea trebui să constate că tot corpul crescuse între timp şi că purta o rochie mult prea colorată pentru gustul ei decent.

În acest fel îşi schimbă locul personalitatea în corpul ei, la fiecare 4 ani. Când se apropie de vârsta de 28 de ani şi se apropie perioada schimbării personalităţilor, fiecare din tinere împliniseră 14 ani. La fiecare schimbare întreaga garderobă trebuia schimbată pentru a face pe plac personalităţii care prelua stăpânirea asupra corpului. Chiar şi felurile de a-şi petrece timpul , felul de a se întreţine, gusturile de mâncare, felul de îmbrăcăminte şi ocupaţia zilnică se schimbau odată cu noua personalitate.

În cele din urmă, părinţii s-au decis să cheme pentru a putea examina dacă cea de-a doua personalitate poate fi obligată să lase corpul numai primei

personalităţi. Totuşi părinţii erau nesiguri deoarece iubeau în aceiaşi măsură amândouă personalităţile ca şi cum ar fi fost două fiice, ceea ce, privind realist, era foarte aproape de adevăr.

Experţii o luară pe tânăra doamnă şi îi explicară că o vor hypnotiza şi în acelaşi timp vor încerca, ori să contopească cele două personalităţi într-una singură, ori vor încerca să convingă pe D-ra 2 să lase corpul întreg D-rei 1care îl avea în acel moment în stăpânire. De asemenea i-a fost spus că, având în vedere termenul apropiat când trebuia să aibă loc noua schimbare, trebuiau să nu piardă prea mult timp. Cu toată râvna tânăra se dedică acestui tratament.

În timpul hypnozei se petrecură lucrurile binecunoscute. Amândouă personalităţile apărură pe rând, schimbându-se şi putând fi întrebate. Fiecare personalitate arăta că posedă o memorie perfectă a perioadei avute în corp şi fiecare spunea că ştie totul despre ceea ce făcea cealaltă personalitate şi asta nu datorită unei participări directe la experienţele avute de cealaltă ci folosind un fel de ″cititul gândurilor″ a ceea ce se afla în memoria celeilalte personalităţi. Nici una din ele nu era sigură să spună dacă în timpul ce erau latente rămâneau în corp sau nu. Amândouă aveau deficienţe în capacitatea de judecată (opinie).

Când se comunică Subconştiinţei D-rei 21 că trebuie să plece şi să părăsească corpul, răspunsul a fost neclar şi nemulţumitor. Doctorii erau convinşi că această comandă a fost preluată dar erau siguri că nu va fi urmată. Da, erau mai mult decât convinşi de aceasta, încât au emis o sugestie hypnotică prin care se comanda contopirea celor două personalităţi într-una singură. (Notă: Deoarece nu se poate hypnotiza decât subconştiinţa şi numai aceasta poate fi făcută să urmeze sugestii, ar fi trebuit să urmeze fără ezitare această comandă de contopire. Prin această contopire însă, Supraconştiinţa dominantă ar fi primit o amestecătură de amintitri duble trebuind să imite astfel o pereche atât de diferită. Este adevărată însă părerea Kahuna , astfel este imposibil să se contopească două făpturi Supraconştiente fără ca acestea să nu fie imediat conştiente de dualitatea lor.

După primul tratament se constată că nu apăru nici o contopire a personalităţilor. Tratamentul a fost continuat zilnic de atunci până în ziua când trebuia să aibă loc obişnuita schimbare de personalitate.

Deoarece D-ra 1 ştia că se dorea ca ea să rămână în posesia corpului şi deoarece, conştient şi subconştient, purta în sine comanda contopirii cu D-ra 2, se spera ca în cele din urmă tratamentul să se încheie cu succes. Totuşi când schimbarea se produse, D-ra 1 nu avea nici o legătură cu D-ra 2.

Din nou se făcu apel la hypnoză după ce noul sosit auzi ce se avea de gând. Din nou au fost întrebate cele două fiinţe spirituale. D-ra 1 îşi amintea însă despre comanda de a se contopi cu D-ra 2 totuşi, spuse, este imposibil să poată îndeplini aceasta. Când a fost întrev'bată unde se află a răspuns numai ″aici″.

S-a încercat prin sugestii îndepărtarea din corp a D-rei 2. Atunci, însă, se petrecu ceva neaşteptat. Corpul deveni ca cel al unui mort! Nici una din fiinţele

spirituale subconştiente nu mai dădură nici un răspuns. Doctorii şi părinţii au fost îngroziţi. Au sperat să se elibereze de personalitatea venită mai târziu iar, acum, când aceasta părea că se întâmplase, nu mai putea fi chemată înapoi D-ra 1. În timp ce se încerca disperată o nouă sugestie, se petrecu ceva extraordinar şi nemaiauzit. Buzele fetei se deschiseră şi vorbea o personalitate, total nouă, cu mare înţelepciune şi autoritate că toţi au fost uimiţi şi speriaţi...

Noua personalitate vorbea cu o voce tunătoare, ce se ţinea practic ″în frâu″ şi, fără putinţă de tăgadă, cu un timbru specific masculin. Vocea se asemăna foarte tare cu vocea domoală dar sigură a unui om în vârstă. Grupul ce se afla împrejurul tinerei ascultă consternat şi cu mirare.

Imediat doctorii au recunoscut că o altă, cu totul nouă, personalitate le-a vorbit. Şi ceea ce i-a încurcat şi mai mult era că noua personalitate gândea altfel decât ei. Ceea ce s-a discutat aici nu era numai logic, părea să fie supralogic. Personalitatea care vorbea în acel moment părea să ştie, cu o siguranţă suverană, până în cele mai mici detalii, tot ceea ce se petrecuse în trecut şi ceea ce se încerca a se face în acel moment. Vocea nu puse nici o întrebare şi începu imediat cu o serie întreagă de povestiri legate de viaţa viitoare a tinerei. Fiecare din aceste prevestiri era precisă şi se potrivea perfect cu datele de bază şi condiţiile binecunoscute atât de medici cât şi de părinţi. În momentul în care noua personalitate a descris situaţia actuală, tăcu brusc.

Medicii întrebară cine este cel ce vorbeşte. Răspunsul arătă că personalitatea nouă are ca sarcină îngrijirea şi apărarea corpului celor două tinere. La întrebările următoare le-au fost precizate alte întâmplări , oricum fără nici un argument, aşa cum ar fi fost prezentate de un om conştient şi de fiecare dată fără cea mai mică explicaţie logică. Grupei i s-a spus că cele două tinere trebuiau să deservească acelaşi corp în scopul studierii posibilităţilor diferite de viaţă.

Medici începură să aducă în discuţie cele mai tari argumente posibile. Au descris amănunte privitoare la schimbarea permanentă a personalităţii tinerei şi cum aceste schimbări i-au ruinat viaţa tinerei. Nu a putut să se căsătorească, nu a putut să ducă o viaţă normală. La toate acestea personalitatea cea nouă răspunse din nou cu diferite constatări a căror logică era lipsită de argumente şi explicaţii. O prezicere o urma pe cealaltă; toate arătau diferite aspecte ale vieţii tinerei cât şi scopul creşterii al culturii şi al experienţei căpătate.

Medicii, cu toată pregătirea lor, erau neajutoraţi şi toate prezicerile cu care erau confruntaţi erau atât de argumentate, atât de pline de bun simţ şi înţelepciune, că nu puteau găsi împotrivă nici cel mai mic argument logic.

În faţa acestei înţelepciuni străvechi se simţeau precum nişte copii. Felul de gândire pe care îl aveau în faţă depăşea cu mult orice măsură omenească. Doctorii erau incapabili să găsească argumente care să întărească aceste preziceri, care li se părea că sunt ca nişte adevăruri veşnice, de aceea împotriva lor nu putură găsi nici un argument valabil.

După scurt timp, aceştia căzură în tăcerea neputinţei. Fiinţa care le vorbise îi lăsase într-o stare neajutorată şi încâlcită.

În disperarea sa, unul din doctori strigă în cele din urmă că dacă nu va lăsa pe D-ra 1 să păstreze corpul atunci o va ţine permanent sub hypnoză. Urmară anumite explicaţii precum că nimeni nu avea de gând să facă cevarău corpului. După care urmă un nou răspuns, ultimul, cu care interviul se sfârşi definitiv. Acesta a fost simplu şi precis:

˝Dacă voi mă împiedicaţi în munca mea, eu îmi retrag fetele înapoi şi vă las vouă corpul.˝

Urmă o tăcere lungă. Nici o persoană din grupă nu ezita o clipă să creadă că această personalitate înţeleaptă şi bătrână nu şi-ar adeveri ameninţările. În spatele fiecărui cuvânt se afla un adevăr convingător şi o deosebită putere. În cele din urmă cineva cotiză să mai pună o întrebare ... totuşi nu mai veni nici un răspuns. După un timp se spuse sugestia de trezire a corpului din hypnoză. D-ra 2 deschise ochii râzând. Medicii şi părinţii se dădură învinşi. Aveau sentimentul ca şi cum ar fi stat în faţa lui Dumnezeu, şi recunoscură lipsa de sens a eforturilor pe care le făceau.

Comentariu:

În personalitatea bătrânului bărbat găsim o înţelepciune cu totul diferită decât cea acută de Conştiinţă sau Subconştiinţă. Ceea ce apare aici însă poartă semnătura a ceea ce Kahuna numesc ˝Supraconştiinţă˝ sau Spiritul ˝cel bătrân˝; În afară de aceasta, cuvintele bătrânului arară o diferenţă enormă în felul de gândire.

După părerea mea, Supraconştiinţa sau SupraEul se foloseşte de o formă superioară de gândire ce merge cu mult deasupra capacităţii de gândire, înţelegere şi decizie avute de oameni, chiar aceste caracteristici ne par a fi suficient de puternice. Această capacitate de gândire pare mai mult o ˝contemplare˝ , o ştiinţă ce uneşte totul de la nivel cosmic, la destine puse unul lângă altul. În orice caz, capacitatea integrală de a privi lucrurile a acestei fiinţe superioare nu are nevoie de planul lumesc, de necesitatea amintirilor sau de folosirea de chei ale logicii provenite din experienţe sau observări.

După cum am spus, acest Spirit superior foloseşte o tensiune superioară de Putere Vitală. Este deci clar că se foloseşte şi de o formă superioară de spiritualitate. După părerea lăsată de Kahuna, Supraconştiinţa poate, împreună cu această formă superioară Spirituală, să privească acea parte de viitor care este deja formată sau cristalizată.

Cea mai bună dovadă în justeţea teoriei Kahuna cu privire la cele trei Eu-ri şi a diferitelor forme de Spirite provin din asemănarea cazurilor de Personalităţi multiple cu cele de bolnavi de obsesii sau schizofrenie.. În primele cazuri, pacientul rămâne sănătos, deoarece în el intră un spirit normal care va fi comandat de el, ce va acapara Subconştiinţa şi Conştiinţa sa, fiind de aici capabil

să îşi amintească şi să decidă. În acest caz se schimbă ori numai Personalitatea (Conştiinţa), ori numai conţinutul amintirilor (Subconştiinţa) sau amândouă. În orice caz, sănătatea se păstrează deoarece o Conştiinţă capabilă de a lua decizii – în ciuda schimbărilor permanente – păstrează controlul asupra corpului.

În cel de-al doilea caz, dimpotrivă, rezultă îmbolnăviri deoarece, după intrarea forţată peste Conştiinţă, în corp nu mai este nici o nouă conştiinţă care să preia conducerea corpului. Astfel rămâne numai Subconştiinţa care nu are capacitatea de decidere.; ea ţine corpul în viaţă însă într-o stare de lipsă a capacităţii decizionale, adică bolnav spiritual (psyhic). Poate exista cazul când cel ce intră forţat şi ţine corpul sub controlul său este un Spirit subconştient care a izgonit cele două Spirite care se aflau în mod normal acolo. Destul de des se pot întâlni cazuri de boli în care un spirit străin de corp , Subconştient, pune stăpânire pe corp. Că este un Spirit străin se poate vedea datorită faptului că aduce cu sine amintiri şi experienţe total străine şi câteodată chiar total ilogice.

Un nebun, de exemplu, care crede că este Napoleon, aparţine acestui tip care, de cele mai multe ori, nu este violent şi abia îşi aminteşte ce s-a petrecut ziua trecută. Acestor bolnavi le lipsesc caracteristicile specifice în capacitatea de decizie pentru Conştiinţă. La discuţiile diferitelor metode de însănătoşire, ce le vom avea ulterior, legate de învăţătura Huna, vom reveni încă o dată la cazurile de posedaţi. În acest moment este important un singur lucru... să înţelegem de ce Kahuna credeau că în oameni acţionează trei Spirite şi că acestea sunt independente şi separate deoarece – din întâmplare sau intenţionat – pot fi separate una de cealaltă.

Nu de o mai puţină importanţă este de a înţelege că singura în măsură să aibă amintiri este Subconştiinţa, că numai Conştiinţa posedă o putere de decizie şi că Supraconştiinţa sau Supra-Eul posedă un tip superior de spiritualitate care îi dă o cunoaştere exactă a trecutului, prezentului şi a părţilor deja fixate ale viitorului.

VI
CEL DE-AL TREILEA ELEMENT ÎN MAGIE, SUBSTANŢA INVIZIBILĂ, PRIN CARE CONŞTIINŢA LUCREAZA CU AJUTORUL PUTERII

După cum am mai spus, Systemul Kahuna ne pune la dispoziţie trei caracteristici:

1. că la oricare lucru întreprins lucrează o conştiinţă eficientă;
2. împreună cu o Putere folosită, şi
3. o Substanţă invizibilă, cu ajutorul căreia Puterea lucrează , prin care este trimis acest tip de energie şi efectul său.

Am cunoscut trei Spirite sau E-uri ale omului şi ştiu că fiecare dintre aceste E-uri posedă capacităţile sale mentale proprii cât şi o Putere Vitală proprie.

Dacă luăm acum cele trei corpuri invizibile: corpul astral, cel eteric şi corpul Spiritual, avem imaginea completă, cel puţin atât cât o putem avea în acest moment.

În theosofie, aşa cum putem afla din regiunea Indiei, se găseşte o asemănare mare cu ideea Kahuna , în care trei corpuri dintr-o substanţă invizibilă servesc trei Spirite omeneşti ca loc de depozitare de substanţe fine şi purtătoare de substanţă , şi asta de la naşterea corpului fizic şi până la moartea acestuia.

Datorită lipsei unor descrieri mai precise, am preluat cuvintele folosite de theosofie: astral şi eteric. Cuvintele în hawaiiană sunt Kino (= corp) şi Aka (=umbră care se lipeşte). Fiecare din cele trei spirite ale noastre are un corp dintr-o ″substanţă ca o umbră″, totuşi acel corp care adăposteşte Conştiinţa este mai fin şi mai subţire decât cel al Subconştiinţei. În cele din urmă, corpul avut de Supra conştiinţă este cel mai subţire şi mai fin.

Cuvântul Aka desemnează şi o luminare, ca o strălucire ce se stinge şi vine de la un corp uman, ca şi aura pe care o are luna sau soarele sau care rămâne în urma soarelui sau a lunii când acestea apun sau înainte de a apărea la orizont.

Corpul de umbră al Conştiinţei şi Subconştiinţei Spiritelor pătrund şi se amestecă cu corpul fizic (totuşi pot să intre şi să iasă din el). Corpul de umbră al Subconştiinţei pătrunde până în amănunt în tot corpul. El construieşte matriţa de ştanţare pentru fiecare celulă şi părticică a organelor corpului. Corpul de umbră al Spiritului Conştiinţei îşi are locul în apropiere de creierul mare – frunte - . În multe dintre picturile sfinţilor din evul mediu acesta este prezentat ca un cerc interior care delimitează aura sfinţilor (posibil însă că s-a încercat să se prezinte astfel Corpul de Umbră al Supraconştiinţei la aceşti sfinţi). În scrierile vechi religioase din Grecia se arată, aşa după cum a scris şi James Morgan Pryse în introducerea cărţii sale ″Restored New Testament″ , şi credinţa în existenţa a două corpuri invizibile ce aparţin corpului fizic şi anume Corpul Soarelui şi Corpul Lunii. Şi Upanişadele din India vorbesc de două corpuri invizibile ăîn afara corpului carnal

şi anume corpul ″Kausal″ şi ″Subtil″ (″karana shrira″ şi ″sukshma sharira″) .

Să luăm una câte una şi să citim toate cărţile şi concluzia finală la care au ajuns oamenii învăţaţi ce şi-au dedicat viaţa căutării adevărului pe tărâmul religiei şi psyhologiei. Toţi vorbesc şi spun clar ceea ce Thornton Wilder denumeşte ″o puternică aluzie subtilă, voalată ″ pe care o face religia. Când vom cunoaşte mai bine Systemul Kahuna, vom putea citi din aceste a propos-uri, anumite lucruri clare şi importante. Voi cita în continuare un paragraf tipic al lucrării lui Pryse:

″Îndoit pe jumătate în zona aurei este Paraklet-ul, lumina Logos-ului. În stare activă va fi - şi asta doresc să spun – ca o electricitate conştientă, în viaţă, de o intensitate de necrezut, ce nu poate fi asemănată cu electricitatea cunoscută în fizică… Corpul Soarelui, numit astfel pentru că în apariţiile sale luminează precum soarele şi radiază raze aurii de origine atomară şi nu moleculară…. Psyhicul sau Corpul Lunii, prin care Nous-ul are efect în lumea fizicală, este de structură moleculară, dar dintr-o substanţă mult mai fină decât elementele grosolane ce formează corpul, al cărui organism fiind identic; şi el are organe de vedere, de auz , tactile ş.a.m.d. El este o strălucire argintie cu o uşoară nuanţă violetă; aura sa este de un albastru foarte deschis şi se poate vedea chiar un josc schimbîtor din culorile curcubeului.″

Pentru că ştim de la magiciana tribului berber că la început Kahuna au locuit în regiunea Nilului, ni se pare firesc să găsim în regiunea egipteană urme ale credinţei Kahuna.

La începutul celui de-al doile capitol al cărţii ″The Celestial Ship of the North″ a autorului E.V. Straiton, scria (la descrierea amănunţită a vechii credinţe egiptene) : ″Se crede că omul este format din mai multe fiinţe, ce fiecare în mormânt alături de mumie îşi continuă viaţa separată. Era cunoscut că Sahy, Ka, Ba, Khoo, Khaibit, Sekhem şi Rem Ka, se spune, apare la vedere la naşterea corpului şi trăieşte în el până ce acesta moare. Era proiecţia eterică, imaginea dumnezeiască, copia fiinţei veşnice, imaginea Ego-ului spiritual un duplicat al celei de-a doua fiinţe, un fel de parte superioară a fiinţei muritoare; era genul despre care se spunea că se naşte odată cu muritorul în corpul acestuia. . Era imaginea identică, egal dacă era copil, bărbat sau femeie. Ka putea, după bunul său plac, să se despartă de corp sau să se contopească cu el. Când se contopea cu el sau când venea la el, atunci se spunea ″ Tu ai lăsat sufletul meu nemuritor să privească în corpul meu″ . Pentru Ka se făcea în mormânt o cameră deosebită… Ba, sufletul inimii, e în substanţa sa foarte iluminată şi eterică. Ba putea merge, după placul său, în ceruri. Ba putea vizita în mormânt corpul mort şi îl putea readuce la viaţă. Se credea că Ba – ca şi celelalte fiinţe – va pleca dacă nu va fi hrănit suficient. De aceea se ofereau mâncăruri din partea oamenilor şi a zeilor. Ba se putea preschimba… Khoo era o scânteie din focul dumnezeiesc, era scânteia de iluminare. Khoo locuia în ceruri şi în corpul omenesc. Spiritul transparent al sufletului care se ridica la ceruri… Khaibit (sau Umbra) era văzut ca o parte a organismului omenesc. Exista ca fiinţă independentă; putea, în funcţie

de dorinţă, să se despartă de corp sau să-l caute. Se credea că este foarte apropiat sau legat de suflet… Sekhem sau ″Puterea Vitală, era citat de obicei împreună cu Koo şi Sufletul. Şi Sekhem exista în cer ca şi Ren… Toate sunt legate între ele fără a se putea desprinde, chiar dacă în trecut se credea că erau părţi independente, separate, ale materiei muritoare a omului… Osiris era măsura tuturor părţilor spirituale ale omului. Osiris păstra, după ceremonia mortuară, binecuvântări spirituale. Totalitatea tuturor părţilor spirituale a fost numită Osiris, şi acest nume a fost păstrat până la perioada romană″.

Din acest rest fragmentar al vechiului Sistem Kahuna, putem deja prelua aceste clare aluzii la cele trei fiinţe spirituale existente în om, cele trei nivele de intensitate ale Mana sau Puterii Vitale şi la cele trei Aka sau Corpurile de Umbră. Viziunile psyhice ale vizionarilor şi medium-urilor ne arată toate că Eu-l Supraconştient se află într-un corp dintr-o substanţă deosebit de fină cu o intensitate deosebit de mare de Putere Vitală , apărând ca luminat de o puternică lumină albă.

În învăţăturile Kahuna există expresia ″Lumina Adevărată″ folosită în a denumi Psyhologia Secretă şi mai ales acea parte a ei care se ocupă cu Supraconştiinţa care, de multe ori, se asemuieşte cu lumina. A fost denumită ″Drum″ sau ″Potecă″ . În creştinătate se găsesc nenumărate exemple ale acestei ştiinţe secrete.

Pentru folosirea apei la ritualul botezului, pentru spovedire, pentru îndepărtarea spiritelor rele şi pentru ritualurile iertării păcatelor există în Magia Kahuna foarte multe ritualuri şi asemănări. Asta este foarte normal deoarece, dacă această învăţătură este adevărată, atunci Kahuna a existat în Egipt deja cu mult înainte de Moise. Dar pentru că întreaga creştinătate are originea cu mult mai îndepărtată decât cele existente în Egipt sau în zonele vecine nord-africane. Deoarece, exceptând posibila asemănare cu slujba, nu poate fi descoperit nici un alt posibil izvor al ritualurilor bisericii romane şi al liniei sale greceşti, este cel puţin foarte important şi suficient că, în îndepărtatul lor, Hawaienii Kahuna ştiau de istoria biblică a Vechiului Testament şi că despre Noul Testament nu aflaseră nimic, şi că ei zilnic foloseau pentru magia lor de vindecare ritualuri şi ceremonii ale bisericii timpurii.

Este posibil ca şi Kahuna, în timpul drumurilor lor din Egipt şi până în Hawaii, să fi transmis câteva lucruri importante din conţinutul credinţei lor Preoţilor din India. După cum se pare însă, însă în India existau deja doctrine asemănătore Din îmbinarea deci a credinţei Kahuna cu credinţa vechii populaţii indiene rezultă o tătală falsificare a ideii iniţiale avută de Kahuna.

Să cercetăm, de exemplu, ideea de Putere aşa cum este în învăţătura indiană dată prin Prana. În timp ce Kahuna cunoşteau numai trei nivele de intensitate ale mana (atenţie la asemănarea cuvintelor Mana şi Prana) , de aici Hindus au început să facă în continuare divizări. Au împărţit o Putere specială sau o Energie Pranică fiecărui tip de ocupaţie fizică sau spirituală. Tendinţa divizării

totale în multe părticele separate a dus acolo încât în câteva sisteme indiene se cunosc până la 49 de tipuri de Prana. Toate tipurile de gândire şi senzoriale au fost divizate în acelaşi mod păstrând totuşi acel ″7x7″ chiar dacă dhatus şi dharmas rezultă ca fiind o parte din schemă. Dacă o mâncare se dovedeşte a fi bună numai în timpul degustării.

În ciuda ……. foarte diferenţiat pe care îl aplică filozofia indiană, acest sistem … psyho-religios rămâne, datorită eficienţei practice directe, cu mult în spatele învăţăturii Kahuna.

Legat de aceasta, învăţătura tipică indiană legată de karma şi reîncarnare, specifică oamenilor cărora le revine fiinţa spirituală, împiedică folosirea vindecării magice. În acelaşi timp, această învăţătură avantajează tipul de fiinţă închisatatată.

Nu trebuie să se certăm din cauza unor amănunte pur religioase ce aparţin diferitelor sisteme religioase. Trebuie însă, aşa cum face şi psihologia modernă (aşa tânără cum este), să privim cu neîncredere şi să controlăm acele puncte ce se aflî în neconcordanţă cu cele mai noi descoperiri.

Când m-am întâlnit prima dată cu înţelesul cuvântului ″Lipicios″ ca fiind un înţeles al cuvântului de origine *″Pili″* în *″Unihipili″* (cuvântul Kahuna pentru Subconştiinţă) nu am putut găsi nici o legătură sau subânţeles. Când însă, mai târziu, am făcut legătura între Corpul de Umbră sau Aka cu Spiritul Subconştient şi am analizat diferitele înţelesuri ale rădăcinilor de bază ale cuvântului A-ka, am descoperit că ceea ce era ″lipicios″ sau îşi lăsa amprenta, nu era altceva decât Corpul de Umbră. El se lipeşte de tot ceea ce noi atingem sau numai vedem (cu mare probabilitate chiar şi de ceea ce noi auzim). Este ca şi cum am atinge cu degetul o panglică de prins muşte iar apoi ne-am retrage degetul; se formează un fir subţire, lung din acea substanţă lipicioasă.

Cele de mai sus pot părea că sunt absurdităţi totuşi prin aceasta se descrie exact, după învăţătura lăsată de Kahuna, felul în care lucrează corpul de umbră al subconştiinţei. Imaginându-ne şi înţelegând ideea de Aka- fir sau Aka-şnur, putem face foarte uşor asemănarea şi legătura cu curgerea de Mana sau Putere Vitală. Rădăcina cuvântului ″Ka″ înseamnă nu numai şnur ci şi un butuc de viţă care se ramifică. Viţa de vie este deci, ca şi apa, simbol pentru Mana.

În literatura theosofică, firul astral este descris ca un şnur dintr-o substanţă invizibilă, fir care uneşte corpul Spirital format din substanţe foarte fine cu substanţele grosolane din care este format corpul fizic atunci când sSpiritul părăseşte corpul pe durata unei stări de transă sau în momentul morţii.

În psyhologia modernă nu se găseşte nici cea mai mică explicaţie pentru ceea ce poate – aşa cum face Corpul de umbre – să să rămână în legătură prin fire subţiri, invizibile, cu miile de lucuri pe care le atinge chiar o singură dată. În dări de seamă ale cercetătorilor în domeniul psyhicului se pot întâlni, ici şi acolo, tot mai des, consemnări din experienţele mediumurilor cu aceste fire sau şnururi. Acestea pot fi văzute psyhic şi chiar simţite. Dacă sunt puternic încărcate cu

putere vitală atunci pot fi atât de condensate încât pot fi simţite cu degetele.

Înainte de a merge mai departe şi a cerceta ce rol joacă în Mah'gie aceste fire invizibile, trebuie să mai amintim un aspect deosebit al Credinţei Kahuna. Ei cred că toate lucrurile, oamenii, animalele, plantele, scaunele dar chiar şi gândurile posedă aceste ″Corpuri de umbră″şi că acestea îşi păstrează forma chiar şi după ce substanţa grosolană din care sunt formate este deja distrusă. Rămânând la această idee, este foarte importantă teoria precum că gândurile pot forma un ″Corp de umbră″ şi deci şi ele sunt substanţiale, deci obiecte de durată, chiar dacă precum ″firele de umbre″ - nu se pot vedea sub ochiul liber sau sub microscop. Kahuna cred că noi, gândind, clădim forme de gânduri. Deoarece gândurile se continuă ca zalele unui lanţ, stând tot timpul în legătură cu următoarele gânduri, aceste Corpuri de umbră ale gândurilor sau ″forme ale gândurilor″ (după cum au fost numite de theosofi), formează adevărate grupe, ciorchini sau stoluri. Aceste grupe de gânduri au fost asemuite de Kahuna cu viţa de vie (simboul acestor grupe de gânduri în corpul lordin acele substanţe invizibile – de umbre).

Una din cele mai folosite forme ale Magiei este comunicarea prin telepatie. Între prieteni foarte apropiaţi , rude sau soţi, se întâmplă des ca unul să să aibă senzaţii telepatice transmise sau primite de celălalt.

După cum am mai aminitit Prof. Dr. Rhine de la Duke University are cercetări remarcabile în condiţii de laborator, în legătură cu telepatia. Telepatia este în ziua de azi, atât de convingătoare şi atât de puternic dovedită încât sunt puţini aceia care cuteză să nege existenţa sa.

În decurs de câţiva ani, un cercetător aflat în Antarctica trimtea apropae zilnic ştiri telepatice unui prieten aflat la New York, pe care acesta le scria. Aceste informaţii erau recepţionate perfect de la mii de kilometrii depărtare.

Că transmiterea de informaţii de la un Spirit la altul nu se poate explica cu teoria undelor radio, se ştie de multă vreme. Acest tip de transmitere la distanţă foloseşte probabil ca purtător al informaţiilor anumite descărcări electrice. Puterea acestora scade la pătrat în funcţie de distanţa de parcurs. O ştire telepatică pe care o primeşte de pe cealaltă jumătate a pământului trebuie, bineînţeles, să fie una mult mai slabă decât cea care ne vine de pe partea cealaltă a străzii. Cercetările experimentale au arătat însă că, la recepţionarea informaţiilor telepatice, distanţa nu influenţează în nici un fel asupra tăriei şi calităţii recepţiei. Deoarece însă aceasta contrazice toate teoriile moderne ce încearcă să explice mecanismele telepatiei, trebuie deci să ne limităm la explicaţia dată de Kahuna despre telepatie.

Această explicaţie este însă foarte simplă şi logică. Firele ce leagă substanţele a două ″Corpuri de umbră″ care unesc doi prieteni unul de altul transmit perfect electricitatea Puterii Vitale.

În teoria fizicii nu se cunoaşte o substanţă ce poate transporta curent electric fără pierderi. Toate metalele opun rezistenţî la trecerea curentului electric şi cu

cât curentul are de parcurs un drum mai lung, cu atât va deveni mai slab.

Se pare că, cu cât intensitatea electrică este mai ridicată, cu atât mai mică este pierderea.

Cele mai noi experienţe cu ″Undele corpului″ sau ″Undele gândurilor″ dovedesc că puterea vitală este de natură electrică şi că acesta circulă din celulă în celulă, de-a lungul sistemului nervos, în tot corpul, sau se localizează în cantităţi infime în anumite puncte. Dr. Libet şi Dr. Gerard de la Universiatea Chicago au constatat că pentru schimbul informaţional între două celule cerebrale este neviue de câteva milioane parte dintr-un volt sau chiar mai puţin; efectul încărcăturii echivalează cu aşa numitul ″potenţial de 1 milion de volţi″.

Kahuna credeau nu numai că puterea vitală se transmite în lungul Firelor-Aka dar şi că în această curgere a curentului de Putere, Formele de gânduri-Complexe ce conţin opinii şi informaţii pot fi transmise în ambele sensuri.

Deoarece subconştiinţa deţine singură controlul asupra tuturor firelor Corpului de Umbră, asupra tuturor proceselor de gândire ce sunt în curs şi alcătuiesc forme de gânduri şi asupra tuturor ramificaţiilor de curent ale Puterii Vitale inferioare – Mana sau a ″electricităţii corpului″ , informaţiile telepatice nu pot fi transmise sau recepţionate prin impulsuri ale voinţei. Trebuie deci să dăm Subconştiinţei comanda mentală pentru a transmite sau recepţiona pentru noi ştirile. După aceea trebuie să ne relaxăm şi să aşteprăm ca subconştiinţa să ne îndeplinească munca. Putem să îi transmitem ce fel de ştire dorim să transmitem, însă la primirea ştirilor trebuie pur şi simplu să aşteptăm ca Subconştiinţa să le înregistreze şi să le dea mai departe la centrul Conştiinţei pentru ca să le putem şi noi afla.

După cum se vede, redescoperirea Psyhologiei Kahuna ne oferă o explicaţie mai mult decât satisfăcătoare în privinţa telepatiei. Această explicaţie ne ajută însă prea puţin sau deloc atâta timp cât ştiinţa modernă nu este atât de avansată să ne ajute să înţelegem ce spun Kahuna şi funcţionarea mecanismelor pe care aceştia le descriu.